

INSTITUT PRO KRIMINOLOGII A SOCIÁLNÍ PREVENCI

Trestní zákoník Ruské federace

Překlad: I.T.C Jan Žižka

Tento text nemá charakter oficiálního překladu a je určen pouze pro studijní účely.

Neprodejné

Praha 2003

Přeloženo z ruského originálu
Biblioteka kodeksov: Vypusk 7. Ugolovnyj kodeks Rossijskoj Federacii.
Moskva : INFRA, 2002. 176 s.
ISBN 5-16-001189-7

ISBN 80-7338-019-6

© Institut pro kriminologii a sociální prevenci

Trestní zákoník Ruské federace

Přijat Státní dumou dne 24. května 1996
Schválen Radou federace dne 5. června 1996
Podepsán Prezidentem Ruské federace dne 13. června 1996 č. 63-FZ
(Sbírka zákonů Ruské federace, 1996, č. 25 § 2954; 2002, č. 11, § 1021; č. 19, § 1793, § 1795)

Přehled ustanovení trestního zákoníku

OBEČNÁ ČÁST

Oddíl I. Trestní zákon

Hlava 1. Úloha a princip trestního zákoníku Ruské federace

- § 1. Trestní zákonodárství Ruské federace
- § 2. Úloha trestního zákoníku Ruské federace
- § 3. Princip zákonnosti
- § 4. Princip rovnosti před zákonem
- § 5. Princip zavinění
- § 6. Princip spravedlnosti
- § 7. Princip humanismu
- § 8. Základ trestní odpovědnosti.

Hlava 2. Časová a místní působnost trestního zákona

- § 9. Časová působnost trestního zákona
- § 10. Zpětná účinnost trestního zákona
- § 11. Působnost trestního zákona ve vztahu k osobám, které spáchaly trestný čin na území Ruské federace
- § 12. Působnost trestního zákona ve vztahu k osobám, které spáchaly trestný čin za hranicemi Ruské federace
- § 13. Vydání pachatelů trestných činů

Oddíl II. Trestný čin

Hlava 3. Pojem trestného činu a druhy trestných činů.

- § 14. Pojem trestného činu
- § 15. Kategorie trestných činů
- § 16. Opakované spáchání trestného činu
- § 17. Souběh trestných činů
- § 18. Recidiva trestných činů

Hlava 4. Osoby trestně odpovědné

- § 19. Obecné podmínky trestní odpovědnosti
- § 20. Věková hranice trestní odpovědnosti
- § 21. Nepříčetnost
- § 22. Trestní odpovědnost osob trpících duševní poruchou, která nevylučuje příčetnost

§ 23. Trestní odpovědnost osob, jež spáchaly trestný čin ve stavu opilosti

Hlava 5. Zavinění

§ 24. Druhy zavinění

§ 25. Trestný čin spáchaný úmyslně

§ 26. Trestný čin spáchaný z nedbalosti

§ 27. Trestní odpovědnost za jednání s oběma formami zavinění

§ 28. Nezaviněné způsobení škody

Hlava 6. Nedokonaný trestný čin

§ 29. Dokonaný a nedokonaný trestný čin

§ 30. Příprava k trestnému činu a pokus trestného činu

§ 31. Dobrovolné upuštění od trestného činu

Hlava 7. Spolupachatelství

§ 32. Spolupachatelství

§ 33. Druhy účastníků trestného činu

§ 34. Odpovědnost spolupachatelů trestného činu

§ 35. Spáchání trestného činu skupinou pachatelů, skupinou pachatelů po předchozí dohodě, organizovanou skupinou nebo zločinným společením

§ 36. Exces pachatele trestného činu

Hlava 8. Okolnosti vylučující protiprávnost jednání

§ 37. Nutná obrana

§ 38. Způsobení škody při zadržení pachatele trestného činu

§ 39. Krajiná nouze

§ 40. Fyzické nebo psychické donucení

§ 41. Dovolené riziko

§ 42. Plnění rozkazu nebo nařízení

Oddíl III. Trest

Hlava 9. Pojem a účel trestu. Druhy trestů

§ 43. Pojem a účel trestu

§ 44. Druhy trestů

§ 45. Základní a vedlejší druhy trestů

§ 46. Peněžitý trest

§ 47. Ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti

§ 48. Ztráta čestných titulů, vojenské a třídní hodnosti a vyznamenání

§ 49. Povinné práce

§ 50. Nápravné práce

§ 51. Omezení ve vojenské službě

§ 52. Propadnutí majetku

§ 53. Omezení svobody

§ 54. Arest

§ 55. Držení v disciplinárním vojenském oddílu

§ 56. Odnětí svobody na dobu určitou

§ 57. Odnětí svobody na doživotí

§ 58. Stanovení druhu nápravného zařízení pro odsouzené k trestu odnětí svobody

§ 59. Trest smrti

Hlava 10. Ukládání trestu

- § 60. Obecné zásady uložení trestu
- § 61. Polehčující okolnosti
- § 62. Ukládání trestu za polehčujících okolností
- § 63. Přitěžující okolnosti
- § 64. Uložení mírnějšího trestu
- § 65. Ukládání trestu při verdiktu porotců o shovívavosti
- § 66. Ukládání trestu za nedokonaný trestný čin
- § 67. Ukládání trestu za trestný čin spáchaný ve spolupachatelství
- § 68. Ukládání trestu při recidivě trestných činů
- § 69. Ukládání trestu při souběhu trestných činů
- § 70. Ukládání trestu ze souhrnu soudních rozsudků
- § 71. Způsob stanovení trestní sazby při kumulaci trestů
- § 72. Výpočet trestní sazby a započtení trestu
- § 73. Podmíněné odsouzení
- § 74. Zrušení podmíněného odsouzení nebo prodloužení zkušební doby.

Oddíl IV. Zánik trestní odpovědnosti a trestu

Hlava 11. Zánik trestnosti a trestu

- § 75. Zánik trestnosti v důsledku účinné lítosti
- § 76. Zánik trestnosti v důsledku smíru s poškozeným
- § 77. Zánik trestnosti v důsledku změny situace
- § 78. Zánik trestnosti uplynutím promlčecí doby

Hlava 12. Zánik trestu

- § 79. Podmíněně propuštění z výkonu trestu
- § 80. Nahrazení nevykonané části trestu mírnějším druhem trestu
- § 81. Prominutí trestu v důsledku nemoci
- § 82. Odklad výkonu trestu těhotným ženám a ženám pečujícím o nezletilé děti.
- § 83. Zánik výkonu trestu z důvodu promlčení výkonu trestu

Hlava 13. Amnestie. Milost. Zahlazení odsouzení

- § 84. Amnestie
- § 85. Milost
- § 86. Zahlazení odsouzení

Oddíl V. Trestní odpovědnost mladistvých

Hlava 14. Zvláštní ustanovení o trestní odpovědnosti a stíhání mladistvých

- § 87. Trestní odpovědnost mladistvých
- § 88. Druhy trestů ukládaných mladistvým
- § 89. Ukládání trestu mladistvému
- § 90. Použití donucovacích opatření výchovné povahy
- § 91. Obsah donucovacích opatření výchovné povahy
- § 92. Prominutí trestu mladistvým
- § 93. Podmíněné propuštění z výkonu trestu
- § 94. Promlčecí doba
- § 95. Doba zahlazení trestu
- § 96. Použití ustanovení této hlavy u osob ve věku od osmnácti do dvaceti let.

Oddíl VI. Ochranné léčení

Hlava 15. Ochranné léčení

- § 97. Důvody pro uložení ochranného léčení
- § 98. Účel uložení ochranného léčení
- § 99. Formy ochranného léčení
- § 100. Ambulantní ochranný dozor a léčba u psychiatra
- § 101. Ochranné léčení v psychiatrické léčebně
- § 102. Prodloužení, změna a ukončení ochranného léčení
- § 103. Započtení doby ochranného léčení
- § 104. Ochranné léčení spojené s výkonem trestu

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Oddíl VII. Trestné činy proti osobě

Hlava 16. Trestné činy proti životu a zdraví

- § 105. Vražda
- § 106. Vražda novorozeného dítěte matkou
- § 107. Vražda spáchaná ve stavu silného psychického rozrušení
- § 108. Vražda spáchaná při překročení mezí nutné obrany nebo při překročení mezí opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin
- § 109. Usmrcení z nedbalosti
- § 110. Dohnání k sebevraždě
- § 111. Úmyslné způsobení těžké újmy na zdraví
- § 112. Úmyslné způsobení středně těžké újmy zdraví
- § 113. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy zdraví spáchané ve stavu silného psychického rozrušení
- § 114. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy zdraví, spáchané při překročení mezí nutné obrany nebo při překročení mezí opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin
- § 115. Úmyslné způsobení lehké újmy zdraví
- § 116. Zbití
- § 117. Týrání
- § 118. Způsobení těžké nebo středně těžké újmy zdraví z nedbalosti
- § 119. Vyhrůžování usmrcením nebo způsobením těžké újmy zdraví
- § 120. Donucení k odejmutí orgánů nebo tkání člověka pro transplantaci
- § 121. Nakažení pohlavní nemocí
- § 122. Nakažení virem HIV
- § 123. Nezákonné přerušování těhotenství.
- § 124. Neposkytnutí pomoci nemocnému
- § 125. Ponechání v nebezpečí

Hlava 17. Trestný čin proti svobodě, cti a lidské důstojnosti

- § 126. Únos člověka
- § 127. Neoprávněné zbavení osobní svobody
- § 128. Nezákonné umístění do psychiatrické léčebny
- § 129. Pomluva
- § 130. Urážka

Hlava 18. Trestné činy proti pohlavní nedotknutelnosti a pohlavní svobodě

- § 131. Znásilnění
- § 132. Násilné jednání sexuálního charakteru
- § 133. Přinucení k jednání sexuálního charakteru
- § 134. Pohlavní styk a jiné jednání sexuálního charakteru s osobou mladší čtrnácti let
- § 135. Ohrožování mravní výchovy

Hlava 19. Trestné činy proti ústavním lidským a občanským právům a svobodám

- § 136. Porušení rovnosti lidských a občanských práv a svobod
- § 137. Porušení nedotknutelnosti soukromí
- § 138. Porušování listovního tajemství, tajemství zprávy podávané telefonem, telegrafem nebo poštovní službou nebo jiných zpráv
- § 139. Porušování domovní svobody
- § 140. Odmítnutí poskytnout informace
- § 141. Bránění ve výkonu volebních práv nebo maření činnosti volebních komisí
- § 142. Falšování dokumentů souvisejících s volbami nebo s referendem nebo nesprávné sčítání hlasů
- § 143. Porušení předpisů o bezpečnosti práce
- § 144. Bránění novinářům v oprávněné profesionální činnosti
- § 145. Neodůvodněné odmítnutí přijmout těhotnou ženu nebo ženu pečující o děti ve věku do tří let do pracovního poměru nebo její neodůvodněné propuštění
- § 145¹. Nevyplácení mezd, důchodů, stipendií, podpor a jiných plateb
- § 146. Porušování autorského práva a práv souvisejících s právem autorským
- § 147. Porušování vynálezeckých a patentních práv
- § 148. Bránění ve výkonu práva na svobodu svědomí a vyznávání
- § 149. Zabránění v uskutečnění shromáždění, mítinku, demonstrace, pochodu, hlídkování nebo v účasti na nich

Hlava 20. Trestné činy proti rodině a mládeži

- § 150. Zapojení nezletilého do spáchání trestného činu
- § 151. Zapojení nezletilého do asociálního jednání
- § 152. Obchodování s nezletilými
- § 153. Úmyslné vyměnění dítěte
- § 154. Protiprávní osvojení
- § 155. Vyzrazení tajemství osvojení
- § 156. Neplnění povinností výchovy nezletilého
- § 157. Úmyslné vyhýbání se úhradě prostředků na zaopatření dětí nebo práce neschopných rodičů

Oddíl VIII. Hospodářské trestné činy

Hlava 21. Trestné činy proti majetku

- § 158. Krádež
- § 159. Podvod
- § 160. Přivlastnění nebo zpronevěra
- § 161. Oloupení
- § 162. Loupež
- § 163. Vydírání
- § 164. Odcizení zvláště cenných předmětů
- § 165. Způsobení škody na majetku podvodem nebo zneužitím důvěry

- § 166. Protiprávní zmocnění se motorového vozidla nebo jiného dopravního prostředku bez úmyslu přivlastnit si jej
- § 167. Úmyslné zničení nebo poškození cizího majetku
- § 168. Zničení nebo poškození cizího majetku z nedbalosti

Hlava 22. Trestné činy v oblasti hospodářské

- § 169. Bránění v oprávněné podnikatelské nebo jiné činnosti
- § 170. Registrace nezákonných operací s pozemky
- § 171. Neoprávněné podnikání
- § 171¹. Výroba, pořízení, skladování, přeprava neoznačeného zboží nebo jeho uvádění do oběhu
- § 172. Neoprávněná bankovní činnost
- § 173. Falešné podnikání
- § 174. Legalizace (praní) peněžních prostředků nebo jiného majetku získaného jinými osobami trestnou činností
- § 174¹ Legalizace (praní) peněžních prostředků nebo jiného majetku získaného trestnou činností pachatele
- § 175. Nabytí majetku, o němž pachatel věděl, že byl získán trestnou činností, nebo jeho uvádění do oběhu
- § 176. Neoprávněné získání úvěru
- § 177. Úmyslné vyhýbání se splácení úvěru
- § 178. Monopolistické jednání a omezování konkurence
- § 179. Donucení k uskutečnění transakce nebo k odmítnutí uskutečnit transakci
- § 180. Neoprávněné používání ochranné známky
- § 181. Porušení předpisů pro vyhotovení a používání státních puncovních značek
- § 182. Vědomě nepravdivá reklama
- § 183. Neoprávněné získání a šíření informací, které jsou obchodním, daňovým nebo bankovním tajemstvím
- § 184. Podplácení účastníků a organizátorů profesionálních sportovních závodů a zábavných komerčních soutěží
- § 185. Zneužití při emisi cenných papírů
- § 185¹. Úmyslné vyhýbání se poskytnutí zákonem Ruské federace o cenných papírech stanovených informací investorovi nebo kontrolnímu orgánu
- § 186. Padělání peněz nebo cenných papírů nebo uvádění padělaných peněz nebo cenných papírů do oběhu
- § 187. Padělání kreditních nebo platebních karet a jiných platebních dokladů nebo uvádění padělaných kreditních nebo platebních karet a jiných platebních dokladů do oběhu
- § 188. Pašeráctví
- § 189. Nezákonný vývoz nebo předání surovin, materiálu, zařízení, technologií, vědeckotechnických informací, neoprávněné vykonávání prací (poskytování služeb), kterých může být využito při výrobě zbraní hromadného ničení, výzbroje a vojenské techniky
- § 190. Nevracení předmětů uměleckého, historického a archeologického bohatství národů Ruské federace a cizích států na území Ruské federace
- § 191. Nezákonné operace s drahými kovy, přírodními drahokamy nebo perlami
- § 192. Porušení předpisů o odevzdání drahých kovů a drahokamů státu
- § 193. Nevracení devizových prostředků ze zahraničí
- § 194. Vyhýbání se placení celních poplatků vybíraných od organizace nebo fyzické osoby
- § 195. Protiprávní jednání při bankrotu
- § 196. Úmyslný bankrot

- § 197. Fiktivní bankrot
- § 198. Vyhýbání se uhrazení daně nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům (fyzická osoba)
- § 199. Vyhýbání se uhrazení daní nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům (právnícká osoba)
- § 200. Poškozování spotřebitele

Hlava 23. Trestné činy proti služebním povinnostem v obchodních společnostech a jiných organizacích

- § 201. Zneužívání pravomoci
- § 202. Zneužívání pravomoci soukromými notáři a auditory.
- § 203. Překročení pravomocí zaměstnanci soukromé bezpečnostní nebo detektivní služby
- § 204. Podplácení v obchodní sféře

Oddíl IX. Trestné činy proti veřejné bezpečnosti a veřejnému pořádku

Hlava 24. Trestné činy proti veřejné bezpečnosti

- § 205. Terorismus
- § 205¹. Zapojení jiných osob do spáchání trestného činu teroristického charakteru nebo jiná podpora jejích spáchání
- § 206. Braní rukojmí
- § 207. Sdělení vědomě nepravdivé informace o teroristickém aktu
- § 208. Zřízení nezákonného ozbrojeného útvaru nebo účast v tomto útvaru
- § 209. Banditismus
- § 210. Zločinné spolčení
- § 211. Únos lodí, dopravního letadla nebo železniční vlakové soupravy
- § 212. Masové nepokoje
- § 213. Výtržnictví
- § 214. Vandalismus
- § 215. Porušení pravidel bezpečnosti v objektech atomové energetiky
- § 215¹. Přerušení nebo omezení dodávky elektřiny nebo odpojení od jiných životně důležitých zdrojů životního zabezpečení
- § 215². Zničení životně důležitých objektů
- § 216. Porušení bezpečnostních předpisů při provádění důlních, stavebních nebo jiných prací
- § 217. Porušení bezpečnostních předpisů v objektech s nebezpečím výbuchu
- § 218. Porušení pravidel evidence, skladování, přepravy a používání výbušných nebo vznětlivých látek a pyrotechnických výrobků
- § 219. Porušení pravidel požární ochrany
- § 220. Neoprávněné nakládání s jadernými materiály nebo radioaktivními látkami
- § 221. Odcizení nebo vydírání jaderných materiálů nebo radioaktivních látek
- § 222. Neoprávněné získání, předání, uvádění do oběhu, skladování, přeprava nebo držení zbraní, jejich základních součástí, střeliva, výbušnin a výbušných zařízení
- § 223. Neoprávněná výroba zbraně
- § 224. Nedbalé skladování střelné zbraně
- § 225. Nenáležitě plnění povinnosti zajistit zabezpečení zbraní, střeliva, výbušných látek a výbušných zařízení
- § 226. Odcizení nebo vydírání zbraní, střeliva, výbušnin a výbušných zařízení
- § 227. Pirátství

Hlava 25. Trestné činy proti zdraví obyvatelstva a veřejné mravnosti

- § 228. Nezákonná výroba, získání, skladování, přeprava, zasilání narkotik nebo psychotropních látek nebo jejich uvádění do oběhu
- § 229. Odcizení nebo vydírání narkotik nebo psychotropních látek
- § 230. Navádění k užívání narkotik nebo psychotropních látek
- § 231. Nezákonné pěstování zakázaných rostlin obsahujících narkotické látky
- § 232. Zřizování nebo provozování podniků, v nichž se užívají narkotika
- § 233. Neoprávněné vydání nebo padělání lékařských předpisů nebo jiných dokumentů, které opravňují k odběru narkotik nebo psychotropních látek
- § 234. Neoprávněné nakládání se silně působícími nebo jedovatými látkami v úmyslu jejich uvedení do oběhu
- § 235. Neoprávněné provozování soukromé lékařské praxe nebo soukromé farmaceutické činnosti
- § 236. Porušování hygienických a epidemiologických pravidel
- § 237. Zatajení informací o skutečnostech ohrožujících život nebo zdraví lidí
- § 238. Výroba, skladování nebo přeprava zboží nebo jeho uvádění do oběhu, provádění prací nebo poskytování služeb, které nesplňují bezpečnostní požadavky
- § 239. Činnost organizací ohrožujících osobnost a práva jiných osob
- § 240. Kuplířství
- § 241. Zřizování nebo provozování podniků, ve kterých je provozována prostituce
- § 242. Nezákonné šíření pornografických materiálů nebo předmětů
- § 243. Ničení nebo poškozování historických a kulturních památek
- § 244. Zneuctění těl zemřelých a míst, kde jsou pochována
- § 245. Kruté zacházení se zvířaty

Hlava 26. Trestné činy proti ekologii

- § 246. Porušení předpisů o ochraně životního prostředí při provádění prací
- § 247. Porušení předpisů o nakládání s ekologicky nebezpečnými látkami a odpady
- § 248. Porušení bezpečnostních předpisů při nakládání s mikrobiologickými nebo jinými biologickými látkami nebo toxiny
- § 249. Porušení veterinárních předpisů a předpisů pro boj s nemocemi a škůdci rostlin
- § 250. Znečišťování vod
- § 251. Znečišťování ovzduší
- § 252. Znečišťování moře
- § 253. Porušení právních předpisů Ruské federace o pobřežní mělčině (kontinentálním šelfu) a o výsoštné ekonomické zóně Ruské federace
- § 254. Poškozování půdy
- § 255. Porušení předpisů o ochraně a využití zemských útrob
- § 256. Neoprávněný výlov vodních živočichů a rostlin
- § 257. Porušení předpisů o ochraně rybného bohatství
- § 258. Nedovolený lov
- § 259. Ničení kritických míst výskytu organismů zařazených do Červené knihy Ruské federace
- § 260. Nedovolené kácení stromů a keřů
- § 261. Ničení nebo poškozování lesů
- § 262. Porušení režimu zvláště chráněných přírodních oblastí a přírodních objektů

Hlava 27. Trestné činy proti bezpečnosti dopravy a provozu dopravních prostředků

- § 263. Porušení předpisů o bezpečnosti dopravy a použití železničního, vzdušného nebo vodní dopravy

- § 264. Porušení pravidel silničního provozu
- § 265. Opuštění místa dopravní nehody
- § 266. Nekvalitní oprava dopravních prostředků a propuštění těchto dopravních prostředků s technickými závadami do provozu
- § 267. Znehodnocení dopravních prostředků nebo dopravních spojů
- § 268. Porušení předpisů o zajištění bezpečného provozu dopravy
- § 269. Porušení bezpečnostních předpisů při stavbě, provozu nebo opravě dálkového potrubí
- § 270. Neposkytnutí pomoci kapitánem lodě
- § 271. Porušení pravidel mezinárodních letů

Hlava 28. Trestné činy v oblasti počítačové informatiky

- § 272. Neoprávněný přístup k počítačovým informacím
- § 273. Vytvoření, použití a šíření programů, které poškozují počítač
- § 274. Porušování předpisů pro provoz počítače, počítačového systému nebo počítačové sítě

Oddíl X. Trestné činy proti státní moci

Hlava 29. Trestné činy proti základům ústavního řádu a bezpečnosti státu

- § 275. Vlastizrada
- § 276. Špionáž
- § 277. Útok na život představitele státu nebo veřejného činitele
- § 278. Násilné uchopení moci nebo násilné držení moci
- § 279. Ozbrojená vzpoura
- § 280. Veřejné výzvy k násilné změně ústavního zřízení Ruské federace
- § 281. Sabotáž
- § 282. Vyvolávání národnostní, rasové nebo náboženské nesnášenlivosti
- § 283. Vyzrazení státního tajemství
- § 284. Ztráta listin obsahujících státní tajemství

Hlava 30. Trestné činy proti státní moci, zájmům státní služby a služby v orgánech místní samosprávy

- § 285. Zneužívání pravomoci veřejného činitele
- § 286. Překročení služebních pravomocí
- § 287. Odmítnutí poskytnout informace Federálnímu shromáždění Ruské federace nebo Účetnímu dvoru Ruské federace
- § 288. Přivlastnění si pravomocí veřejného činitele
- § 289. Neoprávněné podnikání
- § 290. Přijímání úplatku
- § 291. Podplácení
- § 292. Úřední podvrh
- § 293. Zanedbání služebních povinností

Hlava 31. Trestné činy proti soudnictví

- § 294. Maření soudního procesu a přípravného řízení
- § 295. Útok na život osoby, konající výkon spravedlnosti nebo vyšetřování
- § 296. Vyhrožování nebo násilné jednání v souvislosti se soudním procesem nebo přípravným řízením
- § 297. Pohrdání soudem
- § 298. Pomluva soudce, porotce, prokurátora, vyšetřovatele, osoby provádějící vyšetřování soudního vykonavatele

- § 299. Úmyslné trestní stíhání nevinné osoby
- § 300. Neoprávněné zproštění trestní odpovědnosti
- § 301. Neoprávněné zadržení, vzetí do vazby nebo držení ve vazbě
- § 302. Nucení k výpovědi
- § 303. Padělání důkazů
- § 304. Pokus o podplacení nebo korumpování
- § 305. Vynesení vědomě nespravedlivého rozsudku, rozhodnutí nebo jiného soudního aktu
- § 306. Křivé obvinění
- § 307. Křivá výpověď, nepravdivý znalecký posudek nebo křivé tlumočení
- § 308. Odmítnutí výpovědi svědkem nebo poškozeným
- § 309. Podplácení nebo nucení k výpovědi nebo k odmítnutí výpovědi nebo k nesprávnému překladu
- § 310. Vyzrazení údajů z přípravného řízení
- § 311. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně soudce nebo účastníků trestního řízení
- § 312. Neoprávněné nakládání s majetkem, jenž je předmětem soupisu nebo zabavení nebo s majetkem, jenž podléhá propadnutí
- § 313. Útěk z místa výkonu trestu, z arestu nebo z vazby
- § 314. Vyhýbaní se výkonu trestu odnětí svobody
- § 315. Nevykonání soudního rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního rozhodnutí
- § 316. Neoznámení trestného činu

Hlava 32. Trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných

- § 317. Útok na život pracovníka policejního orgánu
- § 318. Použití násilí vůči představiteli státní moci
- § 319. Urážka představitele státní moci
- § 320. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně veřejného činitele policejního nebo kontrolního orgánu
- § 321. Dezorganizace činnosti zařízení zajišťujících izolaci odsouzcenců od společnosti
- § 322. Nedovolené překročení státní hranice Ruské federace
- § 323. Protiprávní změna státní hranice Ruské federace
- § 324. Neoprávněné získání nebo udávání úředních listin a státních vyznamenání
- § 325. Odcizení nebo poškození úředních listin, pečeti, razítek nebo odcizení akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence
- § 326. Padělání nebo zničení identifikačního čísla dopravního prostředku
- § 327. Padělání, výroba nebo uvádění do oběhu padělaných úředních listin, státních vyznamenání, pečeti, úředních razítek a formulářů
- § 327¹. Výroba padělaných akcizních známek akcizního, speciálních kolků nebo značek ekvivalence, jejich uvádění do oběhu nebo jejich používání
- § 328. Vyhýbaní se výkonu vojenské služby a alternativní civilní služby
- § 329. Hanobení státního znaku nebo státní vlajky Ruské federace
- § 330. Svévole

Oddíl XI. Trestné činy vojenské

Hlava 33. Trestné činy vojenské

- § 331. Pojem vojenského trestného činu
- § 332. Neuposlechnutí rozkazu
- § 333. Zprotivení nebo donucení k porušení vojenské povinnosti
- § 334. Násilí vůči nadřízenému

- § 335. Porušení řádem stanovených pravidel vzájemných vztahů mezi vojáky stejné hodnosti
- § 336. Urážka mezi vojáky
- § 337. Svémocné odloučení od útvaru nebo z místa výkonu služby
- § 338. Zběhnutí
- § 339. Vyhýbaní se plnění služebních povinností předstíráním nemoci nebo jiným způsobem
- § 340. Porušení předpisů pro výkon bojové služby
- § 341. Porušení předpisů pro výkon pohraniční služby
- § 342. Porušení řádu strážní služby
- § 343. Porušení předpisů pro výkon služby ochrany veřejného pořádku a zajištění veřejné bezpečnosti
- § 344. Porušení řádu vnitřní služby a hlídkování v útvaru
- § 345. Opuštění potápějící se válečné lodě
- § 346. Úmyslné zničení nebo poškození vojenského majetku
- § 347. Zničení nebo poškození vojenského majetku z nedbalosti
- § 348. Ztráta vojenského majetku
- § 349. Porušení předpisů pro zacházení se zbraní a předměty, které představují zvýšené nebezpečí pro okolí
- § 350. Porušení předpisů pro řízení nebo používání motorových vozidel
- § 351. Porušení letových předpisů a předpisů o přípravě letů
- § 352. Porušení předpisů o řízení lodě

Oddíl XII. Trestné činy proti míru a bezpečnosti lidstva

Hlava 34. Trestné činy proti míru a bezpečnosti lidstva

- § 353. Plánování, příprava, rozpoutání nebo vedení útočné války
- § 354. Veřejné výzvy k rozpoutání útočné války
- § 355. Vývoj, výroba, hromadění, opatřování nebo udávání zbraní hromadného ničení
- § 356. Použití zakázaných prostředků a metod vedení války
- § 357. Genocida
- § 358. Ekocida
- § 359. Žoldnéřství
- § 360. Napadení na osob nebo institucí, jež jsou pod mezinárodní ochranou

OBEČNÁ ČÁST

ODDÍL I. TRESTNÍ ZÁKON

HLAVA 1. ÚLOHA A PRINCIPY TRESTNÍHO ZÁKONÍKU RUSKÉ FEDERACE

§ 1. Trestní zákonodárství Ruské federace

1. Trestněprávní úprava Ruské federace vychází z tohoto zákoníku. Nové právní předpisy upravující trestní odpovědnost jsou včleňovány do tohoto zákoníku.
2. Tento zákoník vychází z Ústavy Ruské federace, z obecných principů a norem mezinárodního práva.

§ 2. Účel trestního zákoníku Ruské federace

1. Účelem tohoto zákoníku je ochrana práv a svobod člověka a občana, majetku, veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, životního prostředí, ústavního zřízení Ruské federace před trestnými činy, zajištění míru a bezpečnosti obyvatelstva a zároveň prevence trestných činů.
2. Aby tyto úkoly mohly být uskutečněny, stanoví tento zákoník základy a principy trestní odpovědnosti, určuje, které z činů nebezpečných pro osoby, společnost a stát jsou trestnými činy, zároveň stanoví druhy trestů a jiná opatření trestněprávního charakteru za spáchání trestného činu.

§ 3. Princip zákonnosti

1. Trestný čin, stejně jako trestnost a jiné trestněprávní následky definuje pouze tento zákoník.
2. Použití analogie v rámci trestního zákona je nepřipustné.

§ 4. Princip rovnosti před zákonem

Osoby, které spáchaly trestný čin, jsou si před zákonem rovny a jsou trestně odpovědné nezávisle na pohlaví, rase, národnosti, jazyku, původu, majetkových poměrech, postavení v zaměstnání, místě bydliště, postoji k náboženství, přesvědčení, příslušnosti k občanským sdružením a jiných okolnostech.

§ 5. Princip zavinění

1. Osoba je trestně odpovědná pouze za zaviněné společensky nebezpečné jednání a za zaviněné společensky nebezpečné následky tohoto jednání.
2. Objektivní odpovědnost, tj. trestní odpovědnost za nezaviněné způsobení škody, se nepřipouští.

§ 6. Princip spravedlnosti

1. Trest a další opatření trestněprávního charakteru uplatněná vůči osobě, která spáchala trestný čin, musejí být spravedlivé, tj. odpovídat charakteru trestného činu a stupni jeho nebezpečnosti pro společnost.
2. Nikdo nemůže nést trestní odpovědnost dvakrát za jeden a tentýž trestný čin.

§ 7. Princip humanismu

1. Trestní zákonodárství Ruské federace zajišťuje bezpečnost člověka.
2. Cílem trestu a jiných opatření trestněprávního charakteru uplatněných vůči osobě, která spáchala trestný čin, nesmí být způsobení fyzického utrpení či ponížení lidské důstojnosti.

§ 8. Základ trestní odpovědnosti.

Základem trestní odpovědnosti je spáchání činu, který zahrnuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu uvedeného v tomto zákoně.

HLAVA 2. ČASOVÁ A MÍSTNÍ PŮSOBNOST TRESTNÍHO ZÁKONA

§ 9. Časová působnost trestního zákona

1. Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle trestního zákona účinného v době spáchání tohoto činu.
2. Za dobu spáchání trestného činu se považuje doba spáchání činu nebezpečného pro společnost nezávisle na tom, kdy nastaly jeho následky.

§ 10. Zpětná účinnost trestního zákona

1. Trestní zákon, který vylučuje trestnost činu, snižuje trestní sazbu či jiným způsobem zvýhodňuje postavení osoby, která spáchala trestný čin, má zpětnou účinnost, tj. vztahuje se na osoby, které spáchaly příslušné činy před nabytím účinnosti tohoto zákona, včetně osob, které jsou ve výkonu trestu a osob, které trest již vykonaly, aniž by jim bylo odsouzení zahlazeno. Trestní zákon, který zakládá trestnost činu, zvyšuje trestní sazbu nebo jiným způsobem zhoršuje postavení osoby, nemá zpětnou účinnost.
2. Pokud nový trestní zákon zmírňuje trestní sazbu pro čin, za jehož spáchání si osoba odpykává trest, bude tento trest zmírněn v mezích stanovených novým trestním zákonem.

§ 11. Působnost trestního zákona ve vztahu k osobám, které spáchaly trestný čin na území Ruské federace

1. Trestnost činu, který byl spáchán na území Ruské federace se posuzuje podle tohoto zákona.
2. Trestné činy, které byly spáchány v oblasti výsočných vod nebo vzdušného prostoru Ruské federace, se považují za trestné činy spáchané na území Ruské federace. Působnost tohoto zákona se také vztahuje na trestné činy spáchané na kontinentálním šelfu a ve výhradní ekonomické zóně Ruské federace.
3. Trestní odpovědnost osoby, která spáchala trestný čin na palubě lodi nebo letadla Ruské federace, které se nacházejí v otevřeném vodním nebo vzdušném prostoru za hranicemi Ruské federace, se posuzuje podle tohoto zákona, pokud mezinárodní smlouva, jíž je Ruská federace vázána, nestanoví jinak. Podle tohoto zákona se posuzuje rovněž trestní odpovědnost osoby, která spáchala trestný čin na palubě vojenské lodi či vojenského letadla Ruské federace nezávisle na tom, kde se nacházely.
4. Otázka trestní odpovědnosti diplomatických představitelů zahraničních států a jiných osob, které požívají imunity, se v případech, kdy tyto osoby spáchají trestný čin na území Ruské federace, řeší v souladu s normami mezinárodního práva.

§ 12. Působnost trestního zákona ve vztahu k osobám, které spáchaly trestný čin za hranicemi Ruské federace

1. Občané Ruské federace a osoby bez státní příslušnosti s trvalým pobytem na území Ruské federace, které spáchaly trestný čin za hranicemi Ruské federace, jsou trestně odpovědné podle tohoto zákona, pokud je jimi spáchaný čin považován za trestný ve státě, na jehož území byl spáchán, a pokud tyto osoby nebyly v cizím státě odsouzeny. Při odsouzení uvedených osob nesmí výměra trestu překračovat horní hranici trestní sazby stanovené zákonem cizího státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

2. Příslušníci vojenských jednotek armády Ruské federace dislokovaných za hranicemi Ruské federace jsou trestně odpovědní za trestný čin spáchaný na území cizího státu podle tohoto zákona, pokud mezinárodní smlouva, již je Ruská federace vázána, nestanoví jinak.
3. Státní příslušníci cizích zemí a osoby bez státní příslušnosti s trvalým pobytem na území Ruské federace, kteří spáchali trestný čin za hranicemi Ruské federace, jsou trestně odpovědní podle tohoto zákona v případech, kdy je trestný čin zaměřen proti zájmům Ruské federace, a v případech stanovených mezinárodní smlouvou, již je Ruská federace vázána, pokud tyto osoby nebyly odsouzeny v cizím státě a jsou trestně odpovědné na území Ruské federace.

§ 13. Vydání pachatelů trestných činů

1. Občané Ruské federace, kteří spáchali trestný čin na území cizího státu, nemohou být vydáni tomuto státu.
2. Cizí státní příslušníci a osoby bez státní příslušnosti, kteří spáchali trestný čin za hranicemi Ruské federace a nacházejí se na území Ruské federace, mohou být vydáni cizímu státu k trestnímu stíhání či k výkonu trestu v souladu s mezinárodní smlouvou, již je Ruská federace vázána.

ODDÍL II. TRESTNÝ ČIN

HLAVA 3.

POJEM TRESTNÉHO ČINU A DRUHY TRESTNÝCH ČINŮ

§ 14. Pojem trestného činu

1. Za trestný čin se považuje zaviněné společensky nebezpečné jednání*, které tento zákon zakazuje pod hrozbou trestu.
2. Jednání, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, ačkoli formálně vykazuje znaky některého trestného činu upraveného tímto zákonem (v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbíрка zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012).

* *jednání ve smyslu trestního práva, tj. konání nebo opomenutí*

§ 15. Kategorie trestných činů

1. Podle charakteru a stupně nebezpečnosti trestného činu společnost se trestné činy obsažené v tomto zákoně dále dělí na trestné činy nevelké závažnosti, trestné činy střední závažnosti, závažné trestné činy a zvláště závažné trestné činy.
2. Trestnými činy nevelké závažnosti jsou ty úmyslné a nedbalostní trestné činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby maximálně dva roky.
3. Trestnými činy střední závažnosti jsou ty úmyslné trestné činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby maximálně pět let, i nedbalostní činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby vyšší než dva roky.
4. Závažnými trestnými činy jsou ty úmyslné trestné činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby maximálně deset let.
5. Zvláště závažnými trestnými činy jsou ty úmyslné trestné činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby vyšší než deset let nebo přísnější trest (v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbíрка zákonů Ruské federace, 2001, č.11, § 1002).

§ 16. Opakované spáchání trestného činu

1. Za opakované spáchání trestného činu se považuje spáchání dvou a více trestných činů, jež upravuje jeden paragraf či část paragrafu tohoto zákona. Spáchání dvou a více trestných činů upravených různými paragrafy tohoto zákona se může považovat za opakované v případech stanovených příslušnými zákonnými ustanoveními Zvláštní části tohoto zákona.
2. Trestný čin není spáchán opakovaně, pokud byla osoba v souladu se zákonem zproštěna trestní odpovědnosti za dříve spáchaný trestný čin nebo pokud byly pachateli trest či odsouzení pro dříve spáchaný trestný čin zahlazeny.
3. V případech, kdy je skutečnost, že trestný čin byl spáchán opakovaně, posuzována tímto zákonem jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, kvalifikuje se trestný čin podle ustanovení, které stanoví trest za opakovanost trestného činu.

§ 17. Souběh trestných činů

1. Za souběh trestných činů se považuje spáchání dvou nebo více trestných činů, jež jsou upraveny tímto zákonem, jestliže za žádný z nich nebyla osoba dosud odsouzena. Při souběhu trestných činů je pachatel trestně odpovědný za každý ze spáchaných trestných činů podle příslušného ustanovení nebo části ustanovení tohoto zákona.
2. Za souběh trestných činů se považuje i jediné jednání, které vykazuje znaky trestných činů, vymezených dvěma nebo více ustanoveními tohoto zákona.
3. Pokud je trestný čin upraven obecnou i speciální normou, nejde o souběh trestných činů a pachatel je trestně odpovědný podle speciální normy.

§ 18. Recidiva trestných činů

1. Za recidivu trestných činů se považuje spáchání úmyslného trestného činu osobou, která již byla odsouzena za dříve spáchaný úmyslný trestný čin.
2. Recidiva trestných činů se považuje za nebezpečnou, pokud:
 - a) osoba úmyslně spáchala trestný čin, za který byla odsouzena k odnětí svobody, a v minulosti byla již dvakrát odsouzena za úmyslný trestný čin;
 - b) osoba spáchala závažný úmyslný trestný čin a v minulosti byla odsouzena za závažný úmyslný trestný čin;
3. Recidiva trestných činů se považuje za zvlášť nebezpečnou, pokud:
 - a) osoba spáchala úmyslný trestný čin, za který byla odsouzena k odnětí svobody a v minulosti byla třikrát nebo vícekrát odsouzena k odnětí svobody za závažný úmyslný trestný čin nebo středně závažný úmyslný trestný čin;
 - b) osoba spáchala závažný úmyslný trestný čin a v minulosti byla dvakrát odsouzena za závažný úmyslný trestný čin nebo za zvlášť závažný úmyslný trestný čin;
 - c) osoba spáchala zvlášť závažný trestný čin a v minulosti byla trestána za závažný úmyslný trestný čin nebo zvlášť závažný úmyslný trestný čin.
4. Odsouzení za trestné činy spáchané osobou ve věku do osmnácti let a také odsouzení zahlazené podle ustanovení § 86 tohoto zákona se neberou v úvahu při posuzování recidivy trestných činů.
5. Recidiva trestných činů má za následek uložení přísnějšího trestu v mezích stanovených tímto zákonem.

HLAVA 4. OSOBY TRESTNĚ ODPOVĚDNÉ

§ 19. Obecné podmínky trestní odpovědnosti

Trestně odpovědné jsou pouze přičetné fyzické osoby, které dosáhly věku stanoveného tímto zákonem.

§ 20. Věková hranice trestní odpovědnosti

1. Trestně odpovědná je osoba, která v době spáchání trestného činu dovršila šestnáctý rok svého věku.
2. Osoby, které v době spáchání trestného činu dovršily čtrnáctý rok svého věku, jsou trestně odpovědné za vraždu (§ 105), úmyslné způsobení těžké újmy na zdraví (§ 111), úmyslné způsobení lehké újmy na zdraví (§ 112), únos člověka (§ 126), znásilnění (§ 131), násilné jednání sexuálního charakteru (§ 132), krádež (§ 158), oloupení (§ 161), loupež (§ 162), vydírání (§ 163), neoprávněné zmocnění se motorového vozidla či jiného dopravního prostředku bez úmyslu přivlastnit si jej (§ 166), úmyslné zničení nebo poškození cizího majetku za přitěžujících okolností (§ 167 odst. 2), terorismus (§ 205), braní rukojmí (§ 206), sdělení vědomě nepravdivé informace o teroristickém aktu (§ 207), výtržnictví za přitěžujících okolností (§ 213, odst. 2-3), vandalismus (§ 214), odcizení nebo vydírání zbraní, střeliva, výbušných látek a výbušných zařízení (§ 226), odcizení nebo vydírání narkotik nebo psychotropních látek (§ 229), znehodnocení dopravních prostředků nebo dopravních spojů (§ 267).
3. Nezletilá osoba, která dosáhla věku stanoveného v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, není trestně odpovědná, pokud v důsledku své duševní zaostalosti, jež není spojena s duševní poruchou, nemohla v době, kdy se dopustila společensky nebezpečného jednání, v plné míře rozpoznat faktický charakter svého jednání a jeho nebezpečnost pro společnost nebo ovládat své jednání.

§ 21. Nepříčetnost

1. Osoba, která se v době spáchání činu nebezpečného pro společnost nacházela ve stavu nepřičetnosti, tj. nemohla rozpoznat faktický charakter svého jednání a jeho nebezpečnost pro společnost nebo nemohla ovládat své jednání v důsledku trvalé duševní poruchy, dočasné duševní poruchy, slabomyslnosti nebo jiného chorobného psychického stavu, není za tento čin trestně odpovědná.
2. Osobě, která spáchala společensky nebezpečný čin jenž je upraven trestním zákonem, ve stavu nepřičetnosti, může soud uložit tímto zákonem stanovené ochranné léčení.

§ 22. Trestní odpovědnost osob trpících duševní poruchou, která nevyklučuje přičetnost

1. Přičetná osoba, která v době spáchání trestného činu v důsledku duševní poruchy nemohla v plné míře rozpoznat faktický charakter svého jednání a jeho nebezpečnost pro společnost nebo nemohla ovládat své jednání, je trestně odpovědná.
2. Duševní poruchu nevyklučující přičetnost zohlední soud při ukládání trestu a z důvodu této poruchy může uložit ochranné léčení.

§ 23. Trestní odpovědnost osob, jež spáchaly trestný čin ve stavu opilosti

Osoba, která spáchala trestný čin ve stavu opilosti způsobené požitím alkoholu, narkotik a jiných návykových látek, je trestně odpovědná.

HLAVA 5. ZAVINĚNÍ

§ 24. Druhy zavinění

1. Trestně odpovědný je ten, kdo spáchal trestný čin úmyslně nebo z nedbalosti.
2. Čin, který byl spáchán pouze z nedbalosti, je trestný jedině v případě, kdy je to výslovně stanoveno příslušným ustanovením Zvláštní části tohoto zákona (*red. Federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 25. Trestný čin spáchaný úmyslně

1. Za trestný čin spáchaný úmyslně se považuje čin spáchaný s přímým nebo nepřímým úmyslem.
2. Trestný čin je spáchán s přímým úmyslem, pokud pachatel rozpoznal jeho nebezpečnost pro společnost, předvídal možnost nebo nevyhnutelnost následků nebezpečných pro společnost a byl s nimi srozuměn.
3. Trestný čin je spáchán s nepřímým úmyslem, pokud pachatel rozpoznal nebezpečnost svého jednání, předvídal možnost následků nebezpečných pro společnost, nepřál si je, ale vědomě připouštěl tyto následky nebo k nim byl lhostejný.

§ 26. Trestný čin spáchaný z nedbalosti

1. Za trestný čin spáchaný z nedbalosti se považuje jednání, k němuž došlo z vědomé nebo nevědomé nedbalosti.
2. Trestný čin je spáchán z vědomé nedbalosti, pokud pachatel předvídal možnost následků nebezpečných pro společnost, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové následky nezpůsobí .
3. Trestný čin je spáchán z nevědomé nedbalosti, pokud pachatel nevěděl, že může způsobit následky nebezpečné pro společnost, ačkoli to při nezbytné míře pozornosti a předvídavosti vědět mohl.

§ 27. Trestní odpovědnost za jednání s oběma formami zavinění

Pokud jsou v důsledku spáchání úmyslného trestného činu způsobeny těžké následky, které jsou důvodem pro uložení přísnějšího trestu a které neměl pachatel v úmyslu, vzniká trestní odpovědnost za takové následky pouze v případě, že pachatel předvídal možnost způsobení těchto následků, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že nenastanou, nebo v případě, že pachatel nevěděl, ale mohl vědět, že tyto následky může způsobit. V souhrnu se takový trestný čin považuje za úmyslně spáchaný.

§ 28. Nezaviněné způsobení škody

1. Jednání se považuje za nezaviněné, pokud osoba, jež se jej dopustila, nerozpoznala a za daných okolností nemohla rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost nebo nepředvídala možnost způsobení následků nebezpečných pro společnost a za daných okolností je nemusela nebo nemohla předvídat.
2. Jednání se považuje za nezaviněné rovněž tehdy, když osoba, jež se jej dopustila, ačkoli předvídala možnost způsobení následků nebezpečných pro společnost, nemohla těmto následkům zabránit, neboť její psychosomatické vlastnosti nebyly dostatečné pro zvládnutí extrémních podmínek či zvýšené nervově psychické zátěže.

HLAVA 6. NEDOKONANÝ TRESTNÝ ČIN

§ 29. Dokonaný a nedokonaný trestný čin

1. Trestný čin se považuje za dokonaný, pokud zahrnuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu stanovené tímto zákonem.
2. Za nedokonaný trestný čin se považuje příprava k trestnému činu a pokus trestného činu.
3. Nedokonaný trestný čin je trestný podle ustanovení tohoto zákona, které stanoví trestní odpovědnost za dokonaný trestný čin, s odkazem na § 30 tohoto zákona.

§ 30. Příprava k trestnému činu a pokus trestného činu

1. Za přípravu k trestnému činu se považuje opatřování, výroba nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů ke spáchání trestného činu, opatřování spolupachatelů trestného činu, dohoda o spáchání trestného činu nebo úmyslné vytvoření podmínek pro spáchání trestného činu, jestliže nedošlo k dokonání trestného činu díky okolnostem na pachateli nezávislým.
2. Trestnou je pouze příprava závažného nebo zvláště závažného trestného činu.
3. Za pokus trestného činu se považuje úmyslné jednání bezprostředně směřující ke spáchání trestného činu, pokud trestný čin nebyl dokonán díky okolnostem na pachateli nezávislým.

§ 31. Dobrovolné upuštění od trestného činu

1. Za dobrovolné upuštění od trestného činu se považuje ukončení přípravy k trestnému činu nebo ukončení jednání bezprostředně směřujícího ke spáchání trestného činu, pokud si pachatel uvědomoval možnost dokonání trestného činu.
2. Trestnost zaniká, pokud pachatel dobrovolně a definitivně upustil od dokonání trestného činu.
3. Osoba, která dobrovolně upustila od dokonání trestného činu, je trestně odpovědná v případě, že její fakticky spáchané jednání naplňuje skutkovou podstatu jiného trestného činu.
4. Organizátor trestného činu a návodce k trestnému činu nejsou trestně odpovědní, pokud svým včasným oznámením orgánům moci nebo jinými podniknutými opatřeními zabránili pachateli spáchání trestného činu. Osoba, která poskytla jinému pomoc ke spáchání trestného činu (pomocník), není trestně odpovědná, pokud podnikla veškerá možná opatření, aby odvrátila spáchání trestného činu.
5. Pokud jednání organizátora nebo návodce uvedené v odst. 4 tohoto paragrafu nevedlo k zabránění spáchání trestného činu, mohou být jimi podniknutá opatření uznána soudem jako polehčující okolnost při ukládání trestu.

HLAVA 7. SPOLUPACHATELSTVÍ

§ 32. Spolupachatelství

Za spolupachatelství se považuje úmyslná společná účast dvou nebo více osob na spáchání úmyslného trestného činu.

§ 33. Druhy účastníků trestného činu

1. Za účastníka trestného činu se vedle pachatele považuje organizátor, návodce a pomocník.
2. Za pachatele se považuje osoba, která bezprostředně spáchala trestný čin nebo se bezprostředně zúčastnila jeho spáchání společně s jinými osobami (spolupachateli), a také osoba, jež spáchala trestný čin s využitím jiných osob, které v důsledku věku, nepřičetnosti nebo jiných okolností stanovených tímto zákonem nejsou trestně odpovědné.
3. Za organizátora trestného činu se považuje osoba, která zosnovala spáchání trestného činu nebo je řídila, a také osoba, jež vytvořila nebo řídila organizovanou skupinu či zločinné spolčení.
4. Za návodce trestného činu se považuje osoba, která přiměla jinou osobu ke spáchání trestného činu cestou dohody, podplácení, výhrůžky nebo jiným způsobem.
5. Za pomocníka se považuje osoba, která přispívala ke spáchání trestného činu prostřednictvím rad, pokynů, poskytnutí informací, prostředků či nástrojů ke spáchání trestného činu nebo odstraněním překážek a také osoba, která předem slíbila ukrýt

pachatele, prostředky a nástroje ke spáchání trestného činu, stopy trestného činu nebo předměty získané cestou trestného činu, i osoba, která předem slíbila převzít nebo udat tyto předměty.

§ 34. Odpovědnost spolupachatelů trestného činu

1. Odpovědnost spolupachatelů trestného činu určí charakter a míra faktické účasti každého ze spolupachatelů na spáchání trestného činu.
2. Spolupachatelé odpovídají podle Zvláštní části tohoto zákona za jimi spáchaný trestný čin společně, aniž by se přihlíželo k § 33 tohoto zákona.
3. Trestní odpovědnost organizátora, návodce a pomocníka se posuzuje podle paragrafu, který stanoví trest za spáchaný trestný čin, s odkazem na § 33 tohoto zákona, s výjimkou případů, kdy uvedené osoby byly současně spolupachateli trestného činu.
4. Osoba, která není subjektem trestného činu, jenž je výslovně uveden v některém paragrafu Zvláštní části tohoto zákona, a která se zúčastnila spáchání trestného činu, je trestně odpovědná za spáchání tohoto trestného činu jako jeho organizátor, návodce nebo pomocník.
5. V případě, že pachatel nedokonal trestný čin z důvodu na něm nezávislých okolností, jsou ostatní spolupachatelé trestně odpovědní za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu. Za přípravu k trestnému činu je trestně odpovědná také osoba, které se z důvodu na ní nezávislých okolností nepodařilo přinutit jiné osoby ke spáchání trestného činu.

§ 35. Spáchání trestného činu skupinou pachatelů, skupinou pachatelů po předchozí dohodě, organizovanou skupinou nebo zločinným spolčením

1. Trestný čin byl spáchán skupinou osob, pokud se jeho spáchání zúčastnili dva nebo více pachatelů bez předchozí dohody.
2. Trestný čin byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě, pokud se jeho spáchání zúčastnily osoby předem domluvené na společném spáchání trestného činu.
3. Trestný čin byl spáchán organizovanou skupinou, pokud jej má na svědomí stálá skupina pachatelů, kteří se předem spojili za účelem spáchání jednoho nebo několika trestných činů.
4. Trestný čin byl spáchán zločinným spolčením, pokud je spáchán jednotnou organizovanou skupinou založenou s cílem spáchání závažných či zvláště závažných trestných činů, nebo sdružením organizovaných skupin založeným se stejným cílem.
5. Osoba, která založila organizovanou skupinu nebo zločinné spolčení, nebo je řídila, je trestně odpovědná za jejich organizování a řízení v případech stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona a také za všechny trestné činy spáchané organizovanou skupinou nebo zločinným spolčením, pokud byly s úmyslem plánovány. Ostatní členové organizované skupiny nebo zločinného spolčení jsou trestně odpovědní za členství v nich v případech stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona a také za trestné činy, jejichž přípravy nebo spáchání se zúčastnili.
6. Založení organizované skupiny v případech, které neupravují zákonná ustanovení Zvláštní části tohoto zákona, je trestné u přípravy k těm trestným činům, k jejichž spáchání byla skupina vytvořena.
7. Spáchání trestného činu skupinou pachatelů, skupinou pachatelů po předchozí dohodě, organizovanou skupinou nebo zločinného spolčení má za následek uložení přísnějšího trestu, který stanoví tento zákon.

§ 36. Exces pachatele trestného činu

Jestliže pachatel spáchal trestný čin, který se vymykal společnému úmyslu ostatních spolupachatelů, jde o exces pachatele trestného činu. Za exces pachatele nejsou ostatní spolupachatelé trestného činu trestně odpovědní.

HLAVA 8. OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ PROTIPRÁVNOST JEDNÁNÍ

§ 37. Nutná obrana

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody útočící osobě ve stavu nutné obrany, tj. při obraně osoby a práv bránícího se nebo jiných osob, zákonem chráněných zájmů společnosti nebo státu proti nebezpečnému útoku, pokud byl tento útok spojen s násilím nebezpečným pro život bránící se či jiné osoby, nebo s bezprostřední pohružkou použití takového násilí.
2. Obrana proti útoku, který nemá charakter násilí nebezpečného pro život bránící se nebo jiné osoby, nebo není spojen s bezprostřední pohružkou použití takového násilí, je oprávněná, pokud při tom nedošlo k překročení mezí nutné obrany, tj. k úmyslnému jednání, které zjevně neodpovídá charakteru a nebezpečnosti útoku.
3. Právo na nutnou obranu mají ve stejné míře všechny osoby nezávisle na jejich profesionální nebo jiné odborné přípravě a služebním postavení. Toto právo má osoba nezávisle na možnosti uniknout nebezpečnému útoku nebo se obrátit s žádostí o pomoc k jiným osobám nebo orgánům moci (*v red. federálního zákona ze dne 14. března 2002 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2002, č.11, § 1021*).

§ 38. Způsobení škody při zadržení pachatele trestného činu

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody osobě, která spáchala trestný čin, při jejím zadržení za účelem předat ji orgánům moci a zamezit jí v páchání další trestné činnosti, pokud nebylo možné tuto osobu zadržet jinými prostředky a pokud nedošlo k překročení mezí nezbytných pro zadržení osoby.
2. Za překročení mezí nezbytných pro zadržení pachatele trestného činu se považuje zjevný nesoulad způsobu zadržení s charakterem a mírou společenské nebezpečnosti trestného činu spáchaného zadrženou osobou a s okolnostmi zadržení, kdy se zadržené osobě bezdůvodně způsobuje zjevně nadměrná škoda, která neodpovídá dané situaci. Takové překročení mezí nezbytných pro zadržení pachatele je trestné pouze v případech, kdy byla škoda způsobena úmyslně.

§ 39. Krajiná nouze

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem ve stavu krajiná nouze, tj. odvracení nebezpečí, které bezprostředně hrozí osobě a právům dané osoby nebo jiných osob, zákonem chráněným zájmům společnosti, pokud toto nebezpečí nemohlo být odvráceno jinými prostředky a nedošlo k překročení mezí krajiná nouze.
2. Za překročení mezí krajiná nouze se považuje způsobení škody, která je stejná nebo větší než škoda, již bylo zabráněno. Takové překročení mezí krajiná nouze je trestné pouze v případech, kdy byla škoda způsobena úmyslně.

§ 40. Fyzické nebo psychické donucení

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem v důsledku fyzického donucení, pokud v důsledku takového donucení osoba nemohla ovlivnit své jednání.

2. Problém trestní odpovědnosti za způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem v důsledku psychického donucení a také v důsledku fyzického donucení, při němž si daná osoba zachovala možnost ovládat své jednání, se posuzuje s přihlédnutím k ustanovení § 39 tohoto zákona.

§ 41. Dovolené riziko

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem v rámci dovoleného rizika v zájmu dosažení cíle prospěšného pro společnost.
2. Riziko se považuje za dovolené, pokud uvedený cíl nemohl být dosažen jednáním, které by nebylo spojeno s rizikem, a osoba, která podstoupila riziko, podnikla dostačující opatření, aby zamezila způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem.
3. Riziko se nepovažuje za dovolené, pokud bylo předem spojeno s hrozbou ohrožení života mnoha lidí, s hrozbou ekologické katastrofy nebo společenské pohromy.

§ 42. Plnění rozkazu nebo nařízení

1. Za trestný čin se nepovažuje způsobení škody zájmům chráněným trestním zákonem osobou, která jedná na základě rozkazů nebo nařízení, jež jsou pro ni závazné. Za způsobení takové škody je trestně odpovědná osoba, která vydala protiprávní rozkaz nebo nařízení.
2. Osoba, která spáchala úmyslný trestný čin v důsledku plnění rozkazů nebo nařízení, jejichž protiprávnosti si byla vědoma, je trestně odpovědná podle zákonných podmínek.

ODDÍL III. TREST

HLAVA 9.

POJEM A ÚČEL TRESTU. DRUHY TRESTŮ

§ 43. Pojem a účel trestu

1. Trest je opatřením státního donucení, které se nařizuje soudním rozsudkem. Trest se uplatňuje u osoby, která je uznána vinnou trestným činem, a spočívá v zákonem stanoveném odnětí nebo omezení práv a svobod dané osoby.
2. Účelem trestu je obnovit sociální spravedlnost a také zajistit nápravu odsouzenec a zabránit mu v dalším páčání trestné činnosti.

§ 44. Druhy trestů

Druhy trestů jsou:

- a) peněžitý trest;
- b) ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti;
- c) ztráta čestných titulů, vojenské a třídní hodnosti a vyznamenání;
- d) povinné práce;
- e) nápravné práce;
- f) omezení ve vojenské službě;
- g) propadnutí majetku;
- h) omezení svobody;
- i) arest;
- j) držení v disciplinárním vojenském oddílu;
- k) odnětí svobody na dobu určitou;
- l) odnětí svobody na doživotí;
- m) trest smrti.

§ 45. Základní a vedlejší druhy trestů

1. Povinné práce, nápravné práce, omezení ve vojenské službě, omezení svobody, arest, držení v disciplinárním vojenském oddílu, odnětí svobody na dobu určitou, odnětí svobody na doživotí a trest smrti se ukládají pouze jako základní trest.
2. Peněžítý trest a ztráta určitého postavení, funkce a zákaz určité činnosti se ukládají jak jako základní, tak i jako vedlejší trest .
3. Ztráta čestného titulu a vojenské hodnosti, třídní hodnosti a vyznamenání a také propadnutí majetku se ukládají pouze jako vedlejší trest.

§ 46. Peněžítý trest

1. Peněžítý trest se ukládá v mezích stanovených tímto zákonem, ve výši odpovídající určitému počtu minimálních mzdových výměrů stanovených právními předpisy Ruské federace v době ukládání trestu nebo ve výši mzdy nebo jiných příjmů odsouzeného za určité období.
2. Peněžítý trest se ukládá ve výši od 25 do 1000 minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy nebo jiných příjmů trestané osoby za období dvou týdnů až jednoho roku.
3. Výše peněžitého trestu se určí na základě závažnosti spáchaného trestného činu a na základě majetkových poměrů trestané osoby.
4. Peněžítý trest jako vedlejší trest může být uložen pouze v případech stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona.
5. V případě úmyslného neuhrazení peněžitého trestu se tento trest nahrazuje povinnými pracemi, polepšovacími pracemi nebo arestem v sazbě přiměřené výši uloženého peněžitého trestu a v mezích stanovených tímto zákonem pro tyto druhy trestu.

§ 47. Ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti

1. Ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti spočívá v zákazu zastávat funkce ve státní správě, v orgánech místní samosprávy nebo zabývat se určitou profesionální či jinou činností.
2. Ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti se ukládá na dobu jednoho roku až pěti let jako základní trest a na dobu šesti měsíců až tři let jako vedlejší trest.
3. Ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti se může ukládat jako vedlejší trest i v případech, kdy není stanoveno příslušným zákonným ustanovením Zvláštní části tohoto zákona jako trest za příslušný trestný čin, pokud vzhledem k charakteru a míře nebezpečnosti trestného činu pro společnost a k osobě pachatele soud považuje za nemožné, aby pachatel zastával určité funkce a zabýval se určitou činností.
4. V případě uložení tohoto druhu trestu jako vedlejšího k povinným pracím, nápravným pracím a také v případě podmíněného trestu se doba výkonu trestu započítává od právní moci rozsudku. V případě uložení ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákazu určité činnosti jako vedlejšího trestu k omezení svobody, arestu, držení v disciplinárním vojenském oddílu, odnětí svobody, se trest rozšiřuje na celou dobu výkonu uvedených základních trestů, přičemž se doba jeho výkonu počítá od okamžiku odpykání uvedených trestů.

§ 48. Ztráta čestných titulů, vojenské a třídní hodnosti a vyznamenání

Při odsouzení za spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu může soud vzhledem k osobě pachatele zbavit odsouzeného čestných titulů, vojenské nebo třídní hodnosti a státních vyznamenání.

§ 49. Povinné práce

1. Povinné práce spočívají v tom, že odsouzená osoba vykonává ve volném čase mimo hlavní pracovní poměr nebo studium bezplatně společensky prospěšné práce, jejichž formu určí orgány místní samosprávy.
2. Povinné práce se ukládají na dobu šedesáti až dvou set čtyřiceti hodin, přičemž mohou být odpracovány maximálně čtyři hodiny denně.
3. V případě, že se odsouzená osoba úmyslně vyhýbá výkonu povinných prací, se trest nahrazuje omezením svobody nebo arestem. Doba, během níž odsouzená osoba vykonávala povinné práce, se započítává pro stanovení doby omezení svobody nebo arestu, přičemž jeden den omezení svobody nebo arestu odpovídá osmi hodinám povinných prací.
4. Povinné práce se neukládají invalidům prvního nebo druhého stupně, těhotným ženám, ženám pečujícím o děti do osmi let, ženám, které dosáhly věku padesáti pěti let, mužům, kteří dosáhli věku šedesáti let, a také příslušníkům armády konajícím základní vojenskou službu .

§ 50. Nápravné práce

1. Nápravné práce se ukládají na dobu dvou měsíců až dvou let a vykonávají se na pracovišti odsouzené osoby.
2. Z výdělků osoby odsouzené k nápravným pracím se odpočítávají srážky ve prospěch státu ve výši stanovené soudním rozsudkem v rozmezí od pěti do dvaceti procent.
3. V případě, že se osoba, jež byla odsouzena k nápravným pracím, úmyslně vyhýbá výkonu trestu, může soud nahradit nevykonaný trest omezením svobody, arestem nebo odnětím svobody v poměru jeden den omezení svobody za jeden den nápravných prací, jeden den arestu za dva dny nápravných prací, nebo jeden den odnětí svobody za tři dny nápravných prací.

§ 51. Omezení ve vojenské službě

1. Omezení ve vojenské službě se ukládá odsouzeným příslušníkům armády, kteří slouží v armádě na smluvním základě, na dobu tří měsíců až dvou let v případech stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona za spáchání trestných činů proti vojenské službě, a rovněž odsouzeným příslušníkům armády, kteří slouží v armádě na smluvním základě, místo nápravných prací, stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona.
2. Ze služného osoby odsouzené k omezení ve vojenské službě se vypočítávají srážky ve prospěch státu ve výši stanovené soudním rozsudkem, maximálně však dvacet procent. Během výkonu tohoto trestu nemůže být odsouzená osoba povýšena ve funkci a vojenské hodnosti, a doba trestu se nezapočítává do služebních let pro udělení další vojenské hodnosti.

§ 52. Propadnutí majetku

1. Propadnutí majetku je donucovací bezúplatné odnětí veškerého majetku, který vlastní odsouzená osoba, nebo jeho části do státního vlastnictví.
2. Propadnutí majetku se ukládá za závažné nebo zvlášť závažné úmyslné trestné činy, jimiž se pachatel snažil získat majetkový prospěch, a to pouze v případech stanovených příslušnými paragrafy tohoto zákona.
3. Propadnutí nepodléhá majetek nezbytně potřebný odsouzené osobě nebo osobám, k nimž má odsouzená osoba vyživovací povinnost, přičemž výčet tohoto majetku stanoví trestně exekuční právní předpisy Ruské federace.

§ 53. Omezení svobody

1. Omezení svobody spočívá v držení odsouzené osoby, která v době vynesení soudního rozsudku dovršila osmnáctý rok svého věku, ve zvláštním ústavu, kde je nad ní vykonáván dohled, aniž by byla izolována od společnosti.
2. Omezení svobody se ukládá:
 - a) osobám odsouzeným za spáchání úmyslných trestných činů, které dosud nebyly souzeny - na dobu jednoho roku až tři let;
 - b) osobám odsouzeným za trestné činy spáchané z nedbalosti - na dobu jednoho roku až pěti let;
3. V případě nahrazení povinných prací nebo nápravných prací omezením svobody může být tento trest uložen na dobu kratší než jeden rok.
4. V případě, že se osoba, jež byla odsouzena k omezení svobody, úmyslně vyhýbá výkonu trestu, se tento trest nahrazuje odnětím svobody na dobu omezení svobody, která byla uložena soudním rozsudkem, přičemž se doba výkonu trestu omezení svobody započítává do doby odnětí svobody v poměru jeden den odnětí svobody za jeden den omezení svobody.
5. Omezení svobody se neukládá invalidům prvního nebo druhého stupně, těhotným ženám, ženám pečujícím o děti do osmi let, ženám, které dosáhly věku padesáti pěti let, mužům, kteří dosáhli věku šedesáti let, a také příslušníkům armády konajícím základní vojenskou službu.

§ 54. Arest

1. Arest spočívá v držení odsouzené osoby v podmínkách přísné izolace od společnosti a ukládá se na dobu jeden až dva měsíce. V případě, že arest nahrazuje povinné nebo nápravné práce, může být uložen na dobu kratší než jeden měsíc.
2. Arest se neukládá osobám, které v době vynesení soudního rozsudku nedovršily šestnáctý rok svého věku, a také těhotným ženám a ženám pečujícím o děti do osmi let.
3. Příslušníci armády vykonávají trest ve vězení.

§ 55. Držení v disciplinárním vojenském oddílu

1. Držení v disciplinárním vojenském oddílu se ukládá příslušníkům armády konajícím základní vojenskou službu a také příslušníkům armády, kteří slouží v armádě na smluvním základě v hodnosti vojína nebo četaře, pokud tito v době vynesení rozsudku neodsloužili zákonem stanovenou dobu základní vojenské služby. Tento trest se ukládá na dobu tři měsíců až dvou let v případech stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona za spáchání trestných činů proti vojenské službě a také v případech, kdy charakter trestného činu a osoba pachatele umožňují nahradit trest odnětí svobody na dobu nepřevyšující dva roky držením odsouzené osoby v disciplinárním vojenském oddílu na stejnou dobu.
2. Jestliže je trest odnětí svobody nahrazen držením v disciplinárním vojenském oddílu, doba výkonu trestu se stanoví v poměru jeden den odnětí svobody za jeden den držení v disciplinárním vojenském oddílu.

§ 56. Odnětí svobody na dobu určitou

1. Odnětí svobody spočívá v izolaci odsouzené osoby od společnosti jejím umístěním v nápravném táboře, ve výchovném ústavu, léčebném nápravném zařízení, nápravném zařízení s běžným, zostřeným nebo zvláštním režimem nebo ve věznici.
2. Trest odnětí svobody se ukládá na dobu šesti měsíců až dvaceti let.
3. V případě, že jsou nápravné práce nebo omezení svobody nahrazeny trestem odnětí svobody, může být tento trest uložen na dobu kratší než šest měsíců.

4. V případě částečné nebo úplné kumulace doby odnětí svobody, jestliže se trest ukládá při souběhu trestných činů, nesmí maximální doba odnětí svobody převyšovat dvacet pět let a součet trestních sazeb ze všech rozsudků nesmí být vyšší než třicet let (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 57. Odnětí svobody na doživotí

1. Odnětí svobody na doživotí se ukládá pouze jako alternativa trestu smrti za spáchání zvláště závažných trestných činů proti životu a může být uloženo v případech, kdy soud usoudí, že nelze uložit trest smrti.
2. Odnětí svobody na doživotí se neukládá ženám a také osobám, které spáchaly trestné činy před dovršením osmnáctého roku věku, mužům, kteří v době vynesení soudního rozsudku dosáhli věku padesáti šesti let.

§ 58. Stanovení druhu nápravného zařízení pro odsouzené k trestu odnětí svobody

1. Pro výkon trestu odnětí svobody se zařazují:
 - a) osoby odsouzené za trestné činy spáchané z nedbalosti a osoby odsouzené k trestu odnětí svobody za spáchání úmyslných trestných činů nevelké a střední závažnosti, které v minulosti nebyly odsouzeny k trestu odnětí svobody, do nápravného tábora. Vzhledem k okolnostem spáchání trestného činu a k osobě pachatele soud může uložit uvedeným osobám výkon trestu v nápravném zařízení s běžným režimem s uvedením důvodů přijatého rozhodnutí;
 - b) muži odsouzení k trestu odnětí svobody za spáchání závažných trestných činů, kteří v minulosti nebyli odsouzeni k trestu odnětí svobody, a odsouzené ženy – do nápravného zařízení s běžným režimem;
 - c) muži odsouzení k trestu odnětí svobody za spáchání zvláště závažných trestných činů, kteří v minulosti nebyli odsouzeni k trestu odnětí svobody, muži-recidivisté, kteří byli v minulosti odsouzeni k trestu odnětí svobody, a ženy při zvláště nebezpečné recidivě do nápravného zařízení se zostřeným režimem;
 - d) muži odsouzení k trestu odnětí svobody na doživotí a muži při zvláště nebezpečné recidivě do nápravného zařízení se zvláštním režimem.
2. Muži odsouzení k trestu odnětí svobody za spáchání zvláště závažných trestných činů na dobu delší než pět let a muži při zvláště nebezpečné recidivě mohou být pro výkon části trestu zařazeni do věznice.
3. Osoby odsouzené k trestu odnětí svobody, které v době vynesení soudního rozsudku nedovršily osmnáctý rok svého věku, se pro výkon trestu zařazují do výchovných zařízení.
4. O změně druhu nápravného zařízení rozhodne soud v souladu s trestně exekučními právními předpisy Ruské federace (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 59. Trest smrti

1. Trest smrti může být jako trest výjimečný uložen pouze za spáchání zvláště závažných trestných činů proti životu.
2. Trest smrti se neukládá ženám, osobám, které spáchaly trestný čin před dovršením osmnáctého roku věku ani mužům, kteří v době vynesení rozsudku dosáhli věku šedesáti pěti let.
3. Při udělení milosti může být trest smrti nahrazen trestem odnětí svobody na doživotí nebo trestem odnětí svobody na dvacet pět let.

HLAVA 10. UKLÁDÁNÍ TRESTU

§ 60. Obecné zásady uložení trestu

1. Osobě, jež byla uznána vinnou spácháním trestného činu, se ukládá spravedlivý trest v mezích stanovených příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona s ohledem na ustanovení Obecné části tohoto zákona. V případě, že zákon stanoví možnost výběru z několika druhů trestu, ukládá se za spáchaný trestný čin přísnější druh trestu pouze tehdy, jestliže mírnější druh trestu nemůže zajistit, že bude splněn účel trestu.
2. Trest přísnější než trest stanovený příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona za spáchaný trestný čin může být uložen při souběhu trestných činů z úhrnu rozsudků v souladu s § 69 a 70 tohoto zákona. Důvody pro uložení trestu nižšího než trest stanovený příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona upravuje paragraf 64 tohoto zákona.
3. Při ukládání trestu se zohledňuje charakter trestného činu, míra jeho nebezpečnosti pro společnost a osoba pachatele včetně polehčujících a přitěžujících okolností a také vliv uloženého trestu na nápravu odsouzené osoby a na životní podmínky její rodiny.

§ 61. Polehčující okolnosti

1. Při ukládání trestu se jako k polehčující okolnosti přihlédne k tomu, že:
 - a) pachatel spáchal poprvé trestný čin nevelké závažnosti v důsledku náhodné shody okolností;
 - b) pachatel je nezletilý;
 - c) pachatelka je těhotná;
 - d) pachatel má nezletilé děti;
 - e) pachatel spáchal trestný čin v důsledku tíživých životních poměrů nebo ze soucitu;
 - f) pachatel spáchal trestný čin v důsledku fyzického nebo psychického donucení nebo v důsledku hmotné, služební či jiné závislosti;
 - g) pachatel spáchal trestný čin při porušení podmínek oprávněnosti nutné obrany, zadržení osoby, která spáchala trestný čin, krajní nouze, dovoleného rizika, plnění rozkazu nebo nařízení;
 - h) důvodem trestného činu byla protiprávnost nebo amorálnost chování poškozeného;
 - i) pachatel učinil doznání, aktivně přispěl k objasňování trestné činnosti, k usvědčení ostatních spolupachatelů trestného činu a k nalezení majetku získaného trestnou činností;
 - j) pachatel poskytl lékařskou nebo jinou pomoc poškozenému bezprostředně po spáchání trestného činu, dobrovolně nahradil škodu a morální újmu, jež byly způsobeny v důsledku spáchání trestného činu, jiným způsobem se přičinil o odstranění škodlivých následků trestného činu.
2. Při ukládání trestu se jako k polehčujícím může přihlédnout i k okolnostem, jež nejsou stanoveny první částí tohoto paragrafu.
3. Pokud je polehčující okolnost příslušným paragrafem tohoto zákona stanovena jako znak trestného činu, není možné k ní jako takové opětovně přihlížet při ukládání trestu.

§ 62. Ukládání trestu za polehčujících okolností

Za polehčujících okolností stanovených písmeny „i“ a „j“ první části § 61 tohoto zákona a za nepřítomnosti přitěžujících okolností nemůže trestní sazba převyšovat tři čtvrtiny maximální trestní sazby, stanovené příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona.

§ 63. Přitěžující okolnosti

1. Při ukládání trestu se jako k přitěžující okolnosti přihlédne k tomu, že:
 - a) pachatel spáchal trestný čin opakovaně, jedná se o recidivistu;
 - b) pachatel způsobil svým trestným činem závažné následky;
 - c) pachatel spáchal trestný čin jako člen skupiny pachatelů, jako člen skupiny pachatelů předem domluvených, jako člen organizované skupiny nebo zločinného spolčení;
 - d) pachatel sehrál obzvláště aktivní roli při spáchání trestného činu;
 - e) pachatel svedl k trestnému činu osoby těžce duševně nemocné nebo opilé a nebo osoby, které nedosáhly věku, jež je hranicí trestní odpovědnosti.
 - f) pachatel spáchal trestný čin s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti, z pomsty za oprávněné jednání jiných osob a také s cílem zakrýt jiný trestný čin nebo usnadnit jeho spáchání;
 - g) pachatel spáchal trestný čin na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho služby či plnění veřejných povinností nebo na jeho blízkých;
 - h) pachatel spáchal trestný čin na těhotné ženě, jejíhož stav mu byl zřejmý, na nezletilém nebo jiné bezbranné či bezmocné osobě nebo osobě závislé na pachateli;
 - i) pachatel spáchal trestný čin se zvláštní krutostí, sadismem, cynickým výsměchem nebo poškozeného trýznil;
 - j) pachatel spáchal trestný čin za použití zbraní, střeliva, výbušnin, výbušných nebo výbuch imitujících zařízení, speciálně k tomu vyhotovených technických prostředků, jedovatých a radioaktivních látek, léčiv a jiných chemických a farmakologických přípravků nebo za použití fyzického nebo psychického donucení;
 - k) pachatel spáchal trestný čin v podmínkách výjimečného stavu, živelné či jiné pohromy nebo při masových nepokojích;
 - l) pachatel spáchal trestný čin zneužívaje důvěry, plynoucí z jeho služebního postavení nebo ze smlouvy;
 - m) pachatel spáchal trestný čin zneužívaje uniformy nebo dokladů představitele státní moci.
2. Pokud je přitěžující okolnost paragrafem Zvláštní části tohoto zákona stanovena jako znak trestného činu, není možné k ní jako takové opětovně přihlížet při ukládání trestu.

§ 64. Uložení mírnějšího trestu

1. Za výjimečných okolností spojených s cíly a motivy trestného činu, s rolí pachatele, s jeho chováním v době spáchání trestného činu nebo po něm a za dalších okolností, jež značně snižují stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost, a stejně tak v případě aktivního přispění účastníka skupinového trestného činu k objasnění tohoto trestného činu, může být trest uložen pod dolní hranici trestní sazby stanovené příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona, nebo soud může uložit mírnější druh trestu než stanoví tento paragraf, nebo neuložit vedlejší trest, který je stanoven jako obligatorní.
2. Jako výjimečné mohou být uznány jak jednotlivé polehčující okolnosti, tak i souhrn těchto okolností.

§ 65. Ukládání trestu při verdiktu porotců o shovívavosti

1. Doba nebo výše trestu uloženého osobě, kterou porota shledala vinnou spácháním trestného činu, která si však zaslouží shovívavost, nemůže převyšovat dvě třetiny maximální trestní sazby nejpřísnějšího trestu, jež je stanoven za spáchaný trestný čin. Pokud příslušný paragraf Zvláštní části tohoto zákona stanoví trest smrti nebo trest odnětí svobody na doživotí, tyto druhy trestu se nepoužijí.
2. Trest osobě, kterou porota shledala vinnou spácháním trestného činu, která si však zaslouží zvláštní shovívavost, se ukládá podle pravidel pro uložení trestu nižšího než je stanoveno za spáchání tohoto trestného činu v souladu s § 64 tohoto zákona.

3. Jestliže je ukládán trest při souběhu trestných činů v případech stanovených první nebo druhou částí tohoto zákona, druh trestu a trestní sazba se určují podle pravidel stanovených § 69 tohoto zákona.
4. Při ukládání trestu osobě, kterou porota shledala vinnou spácháním trestného činu, která si však zaslouží shovívavost, se zohledňují polehčující a přitěžující okolnosti stanovené § 61 a § 63 tohoto zákona. Při ukládání trestu osobě, kterou porota shledala vinnou spácháním trestného činu, která si však zaslouží zvláštní shovívavost, se zohledňují polehčující okolnosti stanovené § 61 tohoto zákona.

§ 66. Ukládání trestu za nedokonaný trestný čin

1. Při ukládání trestu za nedokonaný trestný čin se vezmou v úvahu okolnosti, v důsledku kterých nebyl trestný čin dokonán.
2. Trestní sazby za přípravu k trestnému činu nemůže přesahovat polovinu maximální trestní sazby nejpřísnějšího druhu trestu stanoveného příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona za dokonaný trestný čin.
3. Trestní sazba za pokus trestného činu nemůže přesahovat tři čtvrtiny maximální trestní sazby nejpřísnějšího druhu trestu stanoveného příslušným paragrafem Zvláštní části tohoto zákona za dokonaný trestný čin.
4. Trest smrti a trest odnětí svobody na doživotí se za přípravu trestného činu a pokus trestného činu neukládají.

§ 67. Ukládání trestu za trestný čin spáchaný ve spolupachatelství

1. Při ukládání trestu za trestný čin spáchaný ve spolupachatelství se vezme v úvahu charakter a míra faktické účasti pachatele na jeho spáchání, význam této účasti pro dosažení cíle trestného činu, její vliv na charakter a výši škody, jež byla nebo mohla být způsobena.
2. Polehčující nebo přitěžující okolnosti, jež se vztahují k osobě jednoho ze spolupachatelů, se zohledňují pouze při ukládání trestu tomuto spolupachateli.

§ 68. Ukládání trestu při recidivě trestných činů

1. Při ukládání trestu recidivistovi, nebezpečnému recidivistovi nebo zvláště nebezpečnému recidivistovi se vezme v úvahu počet v minulosti spáchaných trestných činů, jejich charakter a stupeň nebezpečnosti pro společnost, okolnosti, v jejichž důsledku nebylo nápravné působení předchozího trestu dostačující, a také charakter nově spáchaných trestných činů a stupeň jejich nebezpečnosti pro společnost.
2. Trest se při recidivě trestných činů ukládá v horní polovině trestní sazby pro trest s nejvyšší horní hranicí trestní sazby, nebezpečnému recidivistovi se uloží trest nejméně ve výši dvou třetin maximální trestní sazby, a zvláště nebezpečnému recidivistovi se uloží trest nejméně ve výši tří čtvrtin maximální trestní sazby pro nejpřísnější druh trestu stanoveného za spáchaný trestný čin.
3. Pokud paragraf (část paragrafu) Zvláštní části tohoto zákona uvádí okolnost, že pachatel byl v minulosti trestán, jako zákonný znak trestného činu, a také za výjimečných okolností stanovených § 64 tohoto zákona, se trest při recidivě, nebezpečné recidivě nebo zvláště nebezpečné recidivě trestných činů ukládá bez ohledu na pravidla, jež jsou uvedena v odst. 2 tohoto paragrafu.

§ 69. Ukládání trestu při souběhu trestných činů

Při souběhu trestných činů se trest ukládá zvláště za každý spáchaný trestný čin.

1. Pokud trestné činy spáchané v souběhu jsou pouze trestnými činy nevelké závažnosti, pak se při výměře úhrnného trestu zahrne mírnější trest do přísnějšího nebo se přistoupí

k částečné či úplné kumulaci trestů, přičemž úhrnný trest nesmí převyšovat horní hranici trestní sazby stanovené pro nejzávažnější ze spáchaných trestných činů.

2. Pokud alespoň jeden z trestných činů, které byly spáchány v souběhu, je trestným činem střední závažnosti, závažným nebo zvláště závažným trestným činem, pak se úhrnný trest ukládá jako částečná nebo úplná kumulace trestů, přičemž úhrnný trest ve formě odnětí svobody nesmí převyšovat dvacet pět let.
3. Při souběhu trestných činů mohou být k základním trestům připojeny tresty vedlejší. Úhrnný vedlejší trest při částečné nebo úplné kumulaci trestů nesmí převyšovat horní hranici trestní sazby stanovenou pro daný druh trest Zvláštní částí tohoto zákona.
4. Podle stejných pravidel se ukládá trest, pokud po vynesení soudního rozsudku v trestní věci bude zjištěno, že odsouzený spáchal další trestný čin před vynesemím soudního rozsudku v první věci. V tomto případě se do úhrnného trestu započítává trest, jenž si pachatel odpykal z prvního soudního rozsudku (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 70. Ukládání trestu ze souhrnu soudních rozsudků

1. Při ukládání trestu ze souhrnu rozsudků se k trestu stanovenému posledním rozsudkem zčásti nebo v plné míře připočítá dosud nevykonaná část trestu, jenž byl uložen předchozím rozsudkem.
2. Souhrnný trest ze všech rozsudků nesmí v případě, že se jedná o mírnější druh trestu než trest odnětí svobody, převyšovat horní hranici trestní sazby, kterou pro tento druh trestu stanoví Zvláštní část tohoto zákona.
3. Souhrnný trest ze všech rozsudků, má-li formu odnětí svobody, nesmí být vyšší než třicet let.
4. Souhrnný trest ze všech rozsudků musí být vyšší než trest, jenž byl uložen za nově spáchaný trestný čin a stejně tak musí být vyšší než nevykonaná část trestu uloženého předchozím soudním rozsudkem.
5. Připojení vedlejších trestů při ukládání trestu ze souhrnu soudních rozsudků se řídí pravidly stanovenými odst. 4 § 69 tohoto zákona.

§ 71. Způsob stanovení trestní sazby při kumulaci trestů

1. V případě částečné nebo úplné kumulace trestů při souběhu trestných činů nebo ze souhrnu soudních rozsudků odpovídá jednomu dnu odnětí svobody:
 - a) jeden den arestu nebo držení v disciplinárním vojenském oddílu;
 - b) dva dny omezení svobody;
 - c) tři dny nápravných prací nebo omezení ve vojenské službě;
 - d) osm hodin povinných prací.
2. Peněžitý trest nebo ztráta určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti, ztráta čestných titulů, vojenské a třídní hodnosti a vyznamenání a také propadnutí majetku se při jejich kumulaci s omezením svobody, arestem, držením v disciplinárním vojenském oddílu, odnětím svobody vykonávají samostatně.

§ 72. Výpočet trestní sazby a započtení trestu

1. Doba ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti, nápravných prací, omezení ve vojenské službě, omezení svobody, arestu, držení v disciplinárním vojenském zařízení, odnětí svobody se vyčíslí v měsících a letech, doba trestu povinných prací v hodinách.
2. Při nahrazení trestu jinou formou trestu nebo při kumulaci trestů uvedených v odst. 1 tohoto paragrafu a také při započítání trestu může být trestní sazba vyčíslena ve dnech.

3. Doba strávená ve vazbě před soudním procesem se započítává do doby odnětí svobody, držení v disciplinárním vojenském oddílu a do arestu v poměru jeden den za jeden den, u omezení svobody – jeden den za dva dny, u nápravných prací a omezení ve vojenské službě – jeden den za tři dny, a u povinných prací – jeden den vazby za osm hodin povinných prací.
4. Doba strávená ve vazbě před právní mocí soudního rozsudku a doba výkonu trestu odnětí svobody, uloženého soudním rozsudkem za trestný čin spáchaný za hranicemi Ruské federace, se v případě vydání osoby na základě § 13 tohoto zákona započítává v poměru jeden den za jeden den.
5. Při ukládání peněžitého trestu, ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákazu určité činnosti jako hlavního trestu odsouzené osobě, která byla stíhána vazebně, soud vzhledem k době strávené ve vazbě zmírní uložený trest nebo jí výkon trestu zcela promine.

§ 73. Podmíněné odsouzení

1. Pokud soud při uložení trestu nápravných prací, omezení ve vojenské službě, omezení svobody, držení v disciplinárním vojenském oddílu nebo odnětí svobody dojde k závěru o možnosti nápravy odsouzené osoby bez výkonu trestu, pak rozhodne, že výkon uloženého trestu bude podmíněně odložen.
2. Při ukládání podmíněného odsouzení přihlédne k charakteru trestného činu a stupni jeho nebezpečnosti pro společnost, k osobě pachatele a k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem.
3. Při ukládání podmíněného odsouzení soud stanoví zkušební dobu, během které podmíněně odsouzený musí svým chováním dokázat svoji nápravu. V případě uložení trestu odnětí svobody do jednoho roku nebo v případě uložení mírnějšího druhu trestu nesmí být zkušební doba kratší než šest měsíců a delší než tři roky a v případě uložení trestu odnětí svobody na dobu delší než jeden rok nesmí být zkušební doba kratší než šest měsíců a delší než pět let.
4. Při podmíněném odsouzení může být uložen vedlejší trest s výjimkou propadnutí majetku.
5. Soud může při ukládání podmíněného odsouzení uložit podmíněně odsouzené osobě plnění určitých povinností: neměnit trvalé bydliště, místo zaměstnání, studia, aniž by o tom byl zpraven příslušný státní orgán, jenž zajišťuje nápravu odsouzené osoby, nenavštěvovat určitá místa, absolvovat pobyt v protialkoholické léčebně, léčbu drogové nebo toxikologické závislosti nebo venerické choroby, zajistit hmotnou podporu rodiny. Soud může uložit podmíněně odsouzené osobě rovněž jiné povinnosti, které přispějí k její nápravě.
6. Kontrolu chování podmíněně odsouzené osoby provádí k tomu zmocněný státní orgán, a v případě příslušníků armády velení vojenských jednotek a institucí.
7. Během zkušební doby může soud na návrh orgánu, který vykonává dohled nad chováním podmíněně odsouzené osoby, úplně nebo částečně zrušit nebo doplnit povinnosti, jež byly dříve uloženy podmíněně odsouzené osobě.

§ 74. Zrušení podmíněného odsouzení nebo prodloužení zkušební doby

1. Pokud podmíněně odsouzená osoba před uplynutím zkušební doby svým chováním dokázala svoji nápravu, může soud na návrh orgánu, který vykonává dohled nad chováním podmíněně odsouzené osoby, rozhodnout o zrušení podmíněného odsouzení a zaházení trestu, přičemž podmíněné odsouzení může být zrušeno až po uplynutí minimálně poloviny zkušební doby.
2. Pokud se podmíněně odsouzená osoba vyhýbala plnění povinností, jež jí byly soudem uloženy, nebo se dopustila porušení veřejného pořádku, za což jí byla uložena pořádková

pokuta, může soud na návrh orgánu uvedeného v odst. 1 tohoto paragrafu prodloužit zkušební dobu, avšak maximálně o jeden rok.

3. V případě, že během zkušební doby podmíněně odsouzená osoba systematicky nebo zlovolně neplní uložené povinnosti, může soud na návrh orgánu, uvedeného v odst. 1 tohoto paragrafu, rozhodnout o zrušení podmíněného odsouzení a nařídít výkon trestu uloženého odsuzujícím rozsudkem.
4. V případě, že během zkušební doby spáchala podmíněně odsouzená osoba trestný čin z nedbalosti nebo úmyslný trestný čin nevelké závažnosti, rozhodne o zrušení nebo pokračování podmíněného odsouzení soud.
5. V případě, že během zkušební doby spáchala podmíněně odsouzená osoba středně závažný trestný čin, úmyslný těžký nebo zvláště závažný trestný čin, soud zruší podmíněné odsouzení a uloží ji trest podle pravidel stanovených § 70 tohoto zákona. Podle stejných pravidel se ukládá trest v případech uvedených v odst. 4 tohoto paragrafu.

ODDÍL IV. ZÁNİK TRESTNOSTI A TRESTU

HLAVA 11. ZÁNİK TRESTNOSTI

§ 75. Zánik trestnosti v důsledku účinné lítosti

1. Osoba, která spáchala poprvé trestný čin nevelké závažnosti, může být zproštěna trestní odpovědnosti, pokud po spáchání trestného činu dobrovolně projevila účinnou lítost, pomáhala při objasňování trestného činu, uhradila způsobenou škodu nebo jiným způsobem napravila škodlivý následek trestného činu.
2. Osoba, která spáchala trestný čin jiného stupně závažnosti za podmínek uvedených v odst. 1 tohoto paragrafu, může být zproštěna trestní odpovědnosti pouze v případech výslovně stanovených příslušnými paragrafy Zvláštní části tohoto zákona.

§ 76. Zánik trestnosti v důsledku smíru s poškozeným

Osoba, která poprvé spáchala trestný čin nevelké závažnosti, může být zproštěna trestní odpovědnosti, pokud se smířila s poškozeným a odčinila škodu, kterou mu způsobila.

§ 77. Zánik trestnosti v důsledku změny situace

Osoba, která poprvé spáchala trestný čin nevelké závažnosti nebo středně závažný trestný čin, může být zproštěna trestní odpovědnosti, pokud bude zjištěno, že v důsledku změny situace tato osoba nebo jednání, jehož se dopustila, již nejsou nebezpečné pro společnost.

§ 78. Zánik trestnosti uplynutím promlčecí doby

1. Trestnost činu zaniká, pokud ode dne jeho spáchání uplynula promlčecí doba, jež činí:
 - a) dva roky při spáchání trestného činu nevelké závažnosti;
 - b) šest let při spáchání středně závažného trestného činu;
 - c) deset let při spáchání závažného trestného činu;
 - d) patnáct let při spáchání zvláště závažného trestného činu.
2. Promlčecí doba běží ode dne spáchání trestného činu až do okamžiku, kdy soudní rozsudek nabude právní moci. V případě, že daná osoba spáchá nový trestný čin, se promlčecí doba každého z trestných činů počítá samostatně.
3. Běh promlčecí doby se přerušuje, pokud se pachatel trestného činu vyhýbá trestnímu stíhání. V tomto případě se běh promlčecí doby obnoví v okamžiku zadržení uvedené osoby nebo v okamžiku, kdy tato osoba projevuje účinnou lítost.

4. Otázku, zda se promlčecí doba může uplatnit u osoby, která spáchala trestný čin, za nějž se ukládá trest smrti nebo trest odnětí svobody na doživotí, řeší soud. Pokud soud rozhodne, že uvedenou osobu nelze zprostit trestní odpovědnosti v důsledku uplynutí promlčecí doby, pak jí neuloží trest smrti nebo trest odnětí svobody na doživotí.
5. Trestnost trestných činů proti míru a bezpečnosti lidstva, jež jsou uvedeny v § 353, 356, 357 a 358 tohoto zákona, uplynutím promlčecí doby nezaniká.

HLAVA 12. ZÁNIK TRESTU

§ 79. Podmíněné propuštění z výkonu trestu

1. Osoba, která vykonává nápravné práce, omezení ve vojenské službě, omezení svobody, držení v disciplinárním vojenském oddílu nebo trest odnětí svobody, může být podmíněně propuštěna, pokud soud rozhodne, že pro její nápravu není nutný výkon uloženého trestu v plném rozsahu. Přitom může úplně nebo částečně zaniknout vedlejší trest.
2. Při podmíněném propuštění může soud uložit odsouzené osobě povinnosti stanovené odst. 5 § 73 tohoto zákona, které musí tato osoba plnit během zbývajících nevykonané části trestu.
3. Odsouzený může být podmíněně propuštěn pouze po výkonu:
 - a) nejméně jedné třetiny trestu uloženého za trestný čin nevelké závažnosti nebo středně závažný trestný čin;
 - b) nejméně poloviny trestu uloženého za závažný trestný čin;
 - c) nejméně dvou třetin trestu uloženého za zvlášť závažný trestný čin nebo dvou třetin trestu uloženého osobě, která již byla dříve podmíněně propuštěna, pokud podmíněné propuštění bylo zrušeno z důvodů stanovených odst. 7 tohoto paragrafu.
4. Fakticky vykonaná doba odnětí svobody nesmí být kratší než šest měsíců.
5. Osoba, která vykonává trest odnětí svobody na doživotí, může být podmíněně propuštěna, pokud soud rozhodne, že další výkon tohoto trestu není nutný, a pokud tato osoba fakticky vykonala minimálně dvacet pět let odnětí svobody.
6. Dohled nad chováním osoby, která byla podmíněně propuštěna, provádí k tomu zmocněný státní orgán, u příslušníků armády – velení vojenských jednotek a institucí.
7. Pokud v průběhu zbývajících nevykonané části trestu:
 - a) odsouzený se dopustil porušení veřejného pořádku, za což jí byla uložena pořádková pokuta, nebo se zlovolně vyhýbala výkonu povinností, jež jí byly soudem uloženy při podmíněném propuštění, může soud na návrh orgánů uvedených v odst. 6 tohoto paragrafu, nařídit zrušení podmíněného propuštění a výkon zbývajících nevykonané části trestu;
 - b) odsouzený spáchal trestný čin z nedbalosti, o tom, zda bude zrušeno podmíněné propuštění nebo nikoli, rozhodne soud;
 - c) odsouzený spáchal úmyslný trestný čin, soud mu uloží trest podle pravidel stanovených § 70 tohoto zákona. Podle stejných pravidel uloží soud trest v případě spáchání trestného činu z nedbalosti v případě, že zruší podmíněné propuštění (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbirka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 80. Nahrazení nevykonané části trestu mírnějším druhem trestu

1. Osobě, která vykonává trest odnětí svobody, může soud s ohledem na její chování během výkonu trestu nahradit zbývajících nevykonanou část trestu mírnějším druhem trestu. Přitom může úplně nebo částečně zaniknout vedlejší trest.
2. Nevykonaná část trestu může být nahrazena mírnějším druhem trestu poté, co vykonal odsouzený k trestu odnětí svobody za spáchání:

- trestného činu nevelké závažnosti nebo středně závažného trestného činu nejméně jednu třetinu trestu;
 - závažného trestného činu nejméně polovinu trestu;
 - zvláště závažného trestného činu – nejméně dvě třetiny trestu.
3. Nevykonanou část trestu může soud nahradit jakýmkoli mírnějším druhem trestu z druhů uvedených v § 44 tohoto zákona v mezích, jež stanoví tento zákon pro jednotlivé druhy trestu (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 81. Prominutí trestu z důvodu nemoci

1. Osobě, u které po spáchání trestného činu nastala duševní porucha, která ho zbavila možnosti rozpoznat faktický charakter a nebezpečnost svého jednání pro společnost nebo ovládat je, se trest promíjí a osobě vykonávající trest se promíjí jeho další výkon. Těmto osobám může soud uložit ochranné léčení.
2. Osobě, která onemocněla po spáchání trestného činu jinou těžkou nemocí bránící výkonu trestu, může soud prominout výkon trestu.
3. Příslušníkům armády, vykonávajícím trest arestu nebo držení v disciplinárním vojenském oddílu, se promíjí další výkon trestu v případě onemocnění, které způsobilo jejich nezpůsobilost k vojenské službě. Nevykonaná část trestu může být nahrazena mírnějším druhem trestu.
4. Osoby uvedené v odst. 1 a 2 tohoto paragrafu mohou být v případě jejich uzdravení trestně stíhány, pokud neuplynula promlčecí doba stanovená § 78 a 83 tohoto zákona.

§ 82. Odklad výkonu trestu těhotným ženám a ženám pečujícím o nezletilé děti

1. Odsouzeným těhotným ženám a ženám pečujícím o děti ve věku do čtrnácti let, s výjimkou odsouzených k trestu odnětí svobody na dobu delší než pět let za závažné a zvláště závažné trestné činy proti osobě, může soud odložit výkon trestu do doby, než dítě dovrší čtrnáctý rok věku.
2. V případě, že se odsouzená uvedená v odst. 1 tohoto paragrafu zřekla dítěte nebo přes upozornění vydané orgánem, jenž provádí dohled nad chováním odsouzené, pokračuje v zanedbávání výchovy dítěte, může soud na návrh tohoto orgánu zrušit odklad výkonu trestu a zařadit odsouzenou pro výkon trestu do zařízení stanoveného soudním rozsudkem.
3. Poté, co dítě dovrší čtrnáctý rok věku, soud promine odsouzené výkon trestu či zbývající části trestu nebo nahradí zbývající část trestu mírnějším druhem trestu.
4. Pokud během odkladu výkonu trestu odsouzená spáchala nový trestný čin, uloží ji soud trest podle pravidel stanovených § 70 tohoto zákona (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 83. Zánik trestu z důvodu promlčení výkonu trestu

1. Osobě odsouzené za spáchání trestného činu se promíjí výkon trestu, pokud odsuzující soudní rozsudek nebyl vykonán v následujících lhůtách ode dne nabytí právní moci.
 - a) dva roky při odsouzení za trestný čin nevelké závažnosti;
 - b) šest let při odsouzení za středně závažný trestný čin;
 - c) deset let při odsouzení za závažný trestný čin;
 - d) patnáct let při odsouzení za zvláště závažný trestný čin.
2. Běh promlčecí doby se pozastaví, pokud se odsouzená osoba vyhýbá výkonu trestu. V takovém případě se běh promlčecí doby obnoví zadržením odsouzené osoby v okamžiku, kdy odsouzený projeví účinnou lítost. Promlčecí doba, jež uplynula do okamžiku, kdy se odsouzená osoba vyhnula výkonu trestu, se započítává.

3. Otázku, zda se promlčecí doba vztahuje na osobu, jež byla odsouzena k trestu smrti nebo k trestu odnětí svobody na doživotí, řeší soud. Pokud soud rozhodne, že nelze uplatnit promlčecí dobu, tyto druhy trestu se změny na trest odnětí svobody na dobu určitou.
4. Na osoby odsouzené za spáchání trestných činů proti míru a bezpečnosti lidstva, jež jsou uvedeny v § 353, 356, 357 a 358 tohoto zákona, se promlčecí doba promlčení nevztahuje.

HLAVA 13. AMNESTIE. MILOST. ZAHLAZENÍ ODSOUZENÍ

84. Amnestie

1. Amnestii vyhláší Státní дума Federálního shromáždění Ruské federace, týká se individuálně neurčeného okruhu osob.
2. Aktem amnestie mohou být osoby, které spáchaly trestné činy, zproštěny trestní odpovědnosti. Osobám odsouzeným za spáchání trestných činů může být trest prominut, zkrácen či nahrazen mírnějším druhem trestu, nebo může být těmto osobám prominut vedlejší trest. Osobám, které vykonaly trest, může být aktem amnestie trest zhlazen.

§ 85. Milost

1. Milost uděluje prezident Ruské federace, týká se individuálně určené osoby.
2. Aktem milosti může být osobě odsouzené za spáchání trestného činu prominut další výkon trestu nebo trest, jenž jí byl uložen, může být zkrácen nebo nahrazen mírnějším trestem. Osobě, která vykonala trest, může být aktem milosti trest zhlazen.

§ 86. Zhlazení odsouzení

1. Osoba, odsouzená za spáchání trestného činu, se považuje za soudně trestanou ode dne právní moci odsuzujícího soudního rozsudku do okamžiku zhlazení trestu. Fakt, že osoba byla soudně trestána, je podle tohoto zákona určující pro recidivu trestných činů a při ukládání trestu.
2. Osoba, již byl prominut trest, se považuje za bezúhonnou.
3. Odsouzení se zhlazuje:
 - a) osobám podmíněně odsouzeným po uplynutí zkušební doby;
 - b) osobám odsouzeným k mírnějšímu druhu trestu než odnětí svobody po uplynutí jednoho roku od skončení výkonu trestu;
 - c) osobám odsouzeným k trestu odnětí svobody za trestné činy nevelké závažnosti nebo středně závažné trestné činy po uplynutí tří let od ukončení výkonu trestu;
 - d) osobám odsouzeným k trestu odnětí svobody za závažné trestné činy po uplynutí šesti let od skončení výkonu trestu;
 - e) osobám odsouzeným za zvlášť závažné trestné činy po uplynutí osmi let od skončení výkonu trestu.
4. Pokud byl odsouzený předčasně propuštěn z výkonu trestu nebo pokud mu byla nevykonaná část trestu nahrazena mírnějším druhem trestu, běží doba pro zhlazení odsouzení od okamžiku propuštění z výkonu základního a vedlejšího trestu, neboť navazuje na dobu faktického výkonu trestu.
5. Pokud se odsouzený po skončení výkonu trestu choval bezúhonně, může soud na jeho žádost zhladit odsouzení před uplynutím doby pro zhlazení odsouzení.
6. Zhlazení odsouzení anuluje všechny právní následky spojené s odsouzením.

ODDÍL V. TRESTNÍ ODPOVĚDNOST MLADISTVÝCH

HLAVA 14. ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O TRESTNÍ ODPOVĚDNOSTI A STÍHÁNÍ MLADISTVÝCH

§ 87. Trestní odpovědnost mladistvých

1. Za mladistvého se považuje osoba, která v době spáchání trestného činu dovršila čtrnáctý rok a nepřekročila osmnáctý rok svého věku.
2. Mladistvým, kteří spáchali trestný čin, může soud uložit trest nebo vůči nim může použít donucovací výchovná opatření.

§ 88. Druhy trestů ukládaných mladistvým

1. Mladistvým lze uložit tyto druhy trestů:
 - a) peněžitý trest;
 - b) zákaz určité činnosti;
 - c) povinné práce;
 - d) nápravné práce;
 - e) arest;
 - f) odnětí svobody na dobu určitou.
2. Peněžitý trest se ukládá pouze v případě, že odsouzený mladistvý je výdělečně činný nebo vlastní majetek, na kterém může být provedena exekuce. Peněžitý trest se ukládá ve výši deseti až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzeného mladistvého za dobu dvou týdnů až šesti měsíců.
3. Povinné práce se ukládají na dobu čtyřiceti až jednoho sta šedesáti hodin, spočívají ve výkonu prací, jež jsou přiměřené schopnostem mladistvého, a vykonávají se mladistvým ve volném čase mimo studium nebo hlavní pracovní poměr. Délka trvání výkonu tohoto druhu trestu, pokud je uložen mladistvým ve věku do patnácti let, nesmí přesáhnout dvě hodiny denně, a u mladistvých ve věku od patnácti do šestnácti let tři hodiny denně.
4. Nápravné práce se ukládají odsouzeným mladistvým na dobu maximálně jednoho roku.
5. Arest lze uložit těm odsouzeným mladistvým, kteří v době vynesení soudního rozsudku dovršili šestnáctý rok svého věku, a to na dobu jednoho až čtyř měsíců.
6. Trest odnětí svobody se odsouzeným mladistvým ukládá na dobu maximálně deseti let a vykonává se ve výchovných zařízeních.
7. Soud může nařídit orgánu, který zajišťuje výkon trestu, aby při zacházení s odsouzeným mladistvým zohlednil určité vlastnosti jeho osobnosti (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 89. Ukládání trestu mladistvému

1. Při ukládání trestu mladistvému se kromě okolností uvedených v § 60 tohoto zákona zohledňují podmínky jeho života a výchovy, stupeň psychického rozvoje, jiné zvláštnosti jeho osobnosti, a také vliv, jenž na něj mají starší osoby.
2. Věk mladistvého se zohledňuje jako polehčující okolnost spolu s dalšími polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi.

§ 90. Použití donucovacích opatření výchovné povahy

1. Mladistvý, který poprvé spáchal trestný čin nevelké nebo střední závažnosti, může být zproštěn trestní odpovědnosti, pokud bude shledáno, že jeho nápravy může být dosaženo použitím donucovacích opatření výchovné povahy.
2. Mladistvému může soud uložit tato donucovací opatření výchovné povahy:

- a) výstrahu;
 - b) předání pod dohled rodičů či osob, jež je zastupují, nebo specializovaného státního orgánu;
 - c) uložení povinnosti nahradit způsobenou škodu;
 - d) omezení volného času a stanovení zvláštních požadavků na chování mladistvého.
3. Mladistvému může být uloženo současně několik donucovacích opatření výchovné povahy. Délku trvání donucovacích opatření výchovné povahy uvedených pod písmeny b) a d) odst. 2 tohoto paragrafu stanoví orgán nařizující tato opatření.
 4. V případě, že mladistvý systematicky neplní donucovací opatření výchovného charakteru, se tato opatření na návrh specializovaného státního orgánu zruší a materiály postoupí k trestnímu stíhání mladistvého.

§ 91. Obsah donucovacích opatření výchovné povahy

1. Varování spočívá v tom, že je mladistvému vysvětleno, jakou škodu svým jednáním způsobil a jaké následky by podle tohoto zákona mělo pokračování v páchání trestné činnosti.
2. Předání pod dohled spočívá v tom, že je rodičům či osobám, jež je zastupují, nebo specializovanému státnímu orgánu, uložena povinnost výchovně působit na mladistvého a dohlížet na jeho chování.
3. Při ukládání povinnosti nahradit způsobenou škodu se přihlíží k majetkovým poměrům mladistvého a k tomu, zda si osvojil příslušné pracovní návyky
4. Omezení volného času a stanovení zvláštních požadavků na chování mladistvého může zahrnovat zákaz navštěvování určitých míst, zákaz využívání určitých forem trávení volného času, včetně těch, jež jsou spojeny s řízením motorového vozidla, omezení pobytu mimo domov po určité hodině, výjezd do jiných míst bez povolení specializovaného státního orgánu. Od mladistvého může být požadováno, aby se vrátil do vzdělávacího ústavu nebo aby se zapojil do pracovního poměru za pomoci specializovaného státního orgánu. Tento výčet není taxativní.

§ 92. Prominutí trestu mladistvým

1. Mladistvému, který byl odsouzen za spáchání trestného činu nevelké nebo střední závažnosti může soud trest prominout a použít vůči němu donucovací opatření výchovné povahy stanovené odst. 2 § 90 tohoto zákona.
2. Mladistvému, který byl odsouzen za spáchání středně závažného trestného činu, může soud trest prominout, pokud shledá, že účelu trestu může být dosaženo umístěním mladistvého do speciálního výchovného nebo léčebného výchovného zařízení pro mladistvé. Doba pobytu mladistvého v uvedeném zařízení přitom nesmí převýšit maximální dobu trestu stanoveného tímto zákonem za trestný čin spáchaný mladistvým.
3. Pobyt v uvedeném zařízení může být ukončen do plynutí doby uvedené v odst. 2 tohoto paragrafu, pokud specializovaný státní orgán zajišťující nápravu usoudí, že pro nápravu mladistvého již další použití daného opatření není nutné. Prodloužení pobytu ve speciálním výchovném nebo léčebném výchovném zařízení pro mladistvé po uplynutí doby stanovené odst. 2 tohoto paragrafu je přípustné pouze v případě, kdy je nezbytné dokončit všeobecně vzdělávací nebo profesionální přípravu.

§ 93. Podmíněné propuštění z výkonu trestu

Podmíněně propuštěny z výkonu trestu mohou být osoby, které spáchaly trestný čin ve věku mladistvých, odsouzené k nápravným pracím nebo trestu odnětí svobody, po faktickém výkonu:

- a) nejméně jedné třetiny trestu uloženého soudem za spáchání trestného činu nevelké nebo střední závažnosti;
- b) nejméně poloviny trestu uloženého soudem za spáchání závažného trestného činu;
- c) nejméně dvou třetin trestu uloženého soudem za spáchání zvláště závažného trestného činu (v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbíрка zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002).

§ 94. Promlčecí doba

Promlčecí doba stanovená § 78 a 83 tohoto zákona se v případě zániku trestnosti nebo trestu u mladistvých snižuje na polovinu.

§ 95. Doba zahlazení trestu

Osobám, které v době spáchání trestného činu nedovršily osmnáctý rok svého věku, se doba zahlazení trestu stanovená odst. 3 § 86 tohoto zákona zkracuje a činí:

- a) jeden rok od skončení výkonu trestu odnětí svobody za spáchání trestného činu nevelké nebo střední závažnosti;
- b) tři roky od skončení výkonu trestu odnětí svobody za spáchání závažného nebo zvláště závažného trestného činu.

§ 96. Použití ustanovení této hlavy u osob ve věku od osmnácti do dvaceti let

Ve výjimečných případech, s přihlédnutím k charakteru spáchaného skutku a osobě pachatele, může soud použít ustanovení této hlavy, s výjimkou umístění ve speciálním výchovném nebo léčebném výchovném zařízení pro mladistvé, u osob, které spáchaly trestné činy ve věku od osmnácti do dvaceti let (v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 – Sbíрка zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002).

ODDÍL VI. OCHRANNÉ LÉČENÍ

HLAVA 15. OCHRANNÉ LÉČENÍ

§ 97. Důvody pro uložení ochranného léčení

1. Ochranné léčení může soud uložit osobám:
 - a) které spáchaly skutky stanovené paragrafy Zvláštní části tohoto zákona ve stavu nepřičetnosti;
 - b) u kterých po spáchání trestného činu nastala duševní porucha, jež znemožňuje uložení nebo výkon trestu;
 - c) které spáchaly trestný čin a trpí duševními poruchami nevylučujícími přičetnost;
 - d) které spáchaly trestný čin a vyžadují léčení alkoholismu nebo drogové závislosti.
2. Osobám uvedeným v odst. 1 tohoto paragrafu se ochranné léčení ukládá pouze v případech, kdy je duševní porucha spojena s rizikem, že tyto osoby mohou způsobit jinou podstatnou škodu nebo mohou být nebezpečné pro sebe či pro jiné osoby.
3. Průběh výkonu ochranného léčení je upraven trestně exekučními právními předpisy Ruské federace a jinými federálními zákony.
4. Materiály týkající se osob, jež jsou uvedeny v odst. 1 tohoto paragrafu a svým psychickým stavem nejsou nebezpečné, může soud postoupit orgánům zdravotní péče k rozhodnutí, zda tyto osoby budou léčeny nebo umístěny v psychiatricko-neurologických zařízeních sociální péče podle pravidel stanovených právními předpisy Ruské federace o zdravotní péči.

§ 98. Účel uložení ochranného léčení

Účelem uložení ochranného léčení je vyléčit osoby uvedené v odst. 1 § 97 tohoto zákona nebo zlepšit jejich psychický stav a rovněž předejít dalšímu páchání trestných činů uvedených v ustanoveních Zvláštní části tohoto zákona těmito osobami.

§ 99. Formy ochranného léčení

1. Soud může uložit následující formy ochranného léčení:
 - a) ambulantní ochranný dohled a léčba u psychiatra;
 - b) ochranné léčení v běžné psychiatrické léčebně;
 - c) ochranné léčení ve zvláštní psychiatrické léčebně;
 - d) ochranné léčení ve zvláštní psychiatrické léčebně s intenzivním dohledem.
2. Osobám odsouzeným za trestné činy spáchané ve stavu přičetnosti, které potřebují léčbu alkoholismu, drogové závislosti nebo léčbu duševních poruch nevyklučujících přičetnost, může soud současně s trestem uložit ochranné léčení ve formě ambulantního ochranného dozoru a léčby u psychiatra.

§ 100. Ambulantní ochranný dozor a léčba u psychiatra

Ambulantní ochranný dozor a léčba u psychiatra mohou být uloženy, pokud k tomu jsou důvody stanovené § 97 tohoto zákona, v případě, že psychický stav odsouzené osoby nevyžaduje její umístění v psychiatrické léčebně.

§ 101. Ochranné léčení v psychiatrické léčebně

1. Ochranné léčení v psychiatrické léčebně může být uloženo, pokud k tomu jsou důvody stanovené § 97 tohoto zákona, v případě, že charakter psychické poruchy odsouzené osoby vyžaduje takové podmínky léčby, ošetřování a dohledu, které může poskytnout pouze psychiatrická léčebna.
2. Ochranné léčení v běžné psychiatrické léčebně může být uloženo osobě, jejíž psychický stav vyžaduje ústavní léčbu a dohled, ale nevyžaduje intenzivní lékařský dohled.
3. Ochranné léčení ve zvláštní psychiatrické léčebně může být uloženo osobě, jejíž psychický stav vyžaduje stálý lékařský dohled.
4. Ochranné léčení ve zvláštní psychiatrické léčebně s intenzivním dozorem může být uloženo osobě, která je z důvodu svého psychického stavu obzvláště nebezpečná pro sebe nebo jiné osoby a vyžaduje stálý a intenzivní dohled.

§ 102. Prodloužení, změna a ukončení ochranného léčení

1. Prodloužení, změnu a ukončení ochranného léčení nařizuje soud na návrh správy ústavu, jenž provádí ochranné léčení, na základě posudku komise lékařů-psychiatrů.
2. Osoba, které bylo uloženo ochranné léčení, musí být posouzena komisí lékařů-psychiatrů nejméně jednou za šest měsíců, aby se zjistilo zda nevznikly důvody pro podání návrhu na ukončení ochranného léčení nebo na změnu tohoto opatření soudu. Vyšetření této osoby se provádí z podnětu ošetřujícího lékaře, pokud tento během léčení dospěl k závěru, že je třeba změnit formu ochranného léčení nebo je ukončit, a dále na žádost samotné osoby, jejího zákonného zástupce a (nebo) blízkého příbuzného. Žádost se podává prostřednictvím správy ústavu, jenž provádí ochranné léčení, nezávisle na termínu posledního posudku. Pokud důvody pro ukončení nebo změnu ochranného léčení nevznikly, správa ústavu, jenž provádí ochranné léčení, předloží soudu rozhodnutí o prodloužení ochranného léčení. Poprvé může být ochranné léčení prodlouženo po uplynutí šesti měsíců od začátku léčení, dále se prodloužení ochranného léčení provádí každý rok.

3. Změnu nebo ukončení ochranného léčení nařídí soud v případě takové změny psychického stavu osoby, v jejímž důsledku odpadá nutnost užití dříve uloženého opatření nebo je třeba uložit jinou formu ochranného léčení.
4. V případě ukončení ochranného léčení v psychiatrické léčebně může soud postoupit potřebné materiály o osobě, která prodělala ochranné léčení, orgánům zdravotní péče k rozhodnutí, zda tato osoba bude léčena nebo poslána do psychiatricko-neurologického zařízení sociální péče podle pravidel stanovených právními předpisy Ruské federace o zdravotní péči (*v red. federálního zákona ze dne 20. března 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 13, § 1140*).

§ 103. Započtení doby ochranného léčení

V případě uzdravení osoby, u níž psychická porucha nastala po spáchání trestného činu, se při ukládání trestu nebo obnovení jeho výkonu doba, po kterou bylo této osobě uloženo ochranné léčení v psychiatrické léčebně, započítává do doby trestu v poměru jeden den pobytu v psychiatrické léčebně za jeden den odnětí svobody.

§ 104. Ochranné léčení spojené s výkonem trestu

1. V případech stanovených § 99 odst. 2 tohoto zákona se ochranné léčení vykonává v místě výkonu trestu odnětí svobody, a v případě osob odsouzených k jiným druhům trestů ve zdravotnických zařízeních poskytujících ambulantní psychiatrickou pomoc.
2. Pokud změna psychického stavu odsouzeného vyžaduje ústavní léčení, provede se umístění odsouzeného do psychiatrické léčebny nebo jiného léčebného zařízení podle pravidel stanovených právními předpisy Ruské federace o zdravotní péči.
3. Doba pobytu v uvedených zařízeních se započítává do doby výkonu trestu. Jestliže odpadne nutnost dalšího léčení v uvedených zařízeních, propustí se odsouzená osoba z těchto zařízení podle pravidel stanovených právními předpisy Ruské federace o zdravotní péči.
4. Ukončení ochranného léčení spojeného s výkonem trestu nařizuje soud na návrh orgánu, jenž provádí výkon trestu, na základě posudku komise lékařů-psychiatrů.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

ODDÍL VII. TRESTNÉ ČINY PROTI OSOBĚ

HLAVA 16.

TRESTNÉ ČINY PROTI ŽIVOTU A ZDRAVÍ

§ 105. Vražda

1. Vražda, tj. úmyslné usmrcení jiného člověka,
se trestá odnětím svobody na šest až patnáct let.
2. Vražda:
 - a) dvou nebo více osob;
 - b) veřejného činitele při výkonu nebo pro výkon jeho služby či veřejné povinnosti nebo jeho blízkých;
 - c) osoby, jež byla vůči pachateli zjevně bezmocná, nebo spojená s únosem člověka nebo braním rukojmí;
 - d) těhotné ženy, jejíž stav byl pachateli zřejmý;
 - e) spáchaná se zvláštní krutostí;
 - f) spáchaná způsobem ohrožujícím život mnoha lidí;

- g) spáchaná skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- h) v úmyslu získat majetkový prospěch, nájemná vražda nebo vražda spojená s loupeží, vydíráním či banditismem;
- i) z výtržnických pohnutek;
- j) v úmyslu zakrýt jiný trestný čin nebo usnadnit jeho spáchání a rovněž vražda spojená se znásilněním nebo násilným jednáním sexuálního charakteru;
- k) s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti či krevní msty;
- l) v úmyslu využít orgánů nebo tkání oběti;
- m) spáchaná opakovaně,
se trestá odnětím svobody na osm až dvacet let nebo trestem smrti či trestem odnětí svobody na doživotí.

§ 106. Vražda novorozeného dítěte matkou

Vražda novorozeného dítěte matkou v době porodu nebo hned po něm a stejně tak vražda novorozeného dítěte matkou v podmínkách psychicky traumatizující situace nebo ve stavu psychické poruchy nevylučující příčetnost,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 107. Vražda spáchaná ve stavu silného psychického rozrušení

1. Vražda spáchaná ve stavu náhle vzniklého silného psychického rozrušení (v afektu), jenž byl vyvolán násilím, znevažováním nebo těžkou urážkou ze strany poškozeného nebo jeho jiným protizákonným či amorálním jednáním poškozeného nebo dlouhotrvající psychicky traumatizující situací vzniklou v souvislosti se systematickým protiprávním nebo amorálním chováním poškozeného,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.
2. Vražda dvou nebo více osob, jež byla spáchaná ve stavu silného psychického rozrušení,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 108. Vražda spáchaná při překročení mezí nutné obrany nebo při překročení mezí opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin

1. Vražda spáchaná při překročení mezí nutné obrany
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.
2. Vražda spáchaná při překročení mezí opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.

§ 109. Usmrcení z nedbalosti

1. Usmrcení z nedbalosti
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.
2. Usmrcení z nedbalosti způsobené v důsledku nenáležitého plnění profesních povinností a stejně tak usmrcení dvou nebo více osob z nedbalosti,
se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody na stejnou dobu, k nimž může být připojen trest ztráty určitých funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 110. Dohnání k sebevraždě

Dohnání k sebevraždě nebo k pokusu o sebevraždu hrozbami, krutým zacházením nebo soustavným snižováním lidské důstojnosti poškozeného,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 111. Úmyslné způsobení těžké újmy na zdraví

1. Úmyslné způsobení těžké újmy na zdraví, již byl ohrožen lidský život nebo jež má za následek ztrátu zraku, řeči, sluchu nebo jakéhokoliv jiného orgánu nebo ztrátu funkce orgánu, přerušení těhotenství, duševní chorobu, drogovou závislost nebo toxikománii nebo neodstranitelné znetvoření obličeje, nebo jež má za následek trvalé snížení celkové pracovní schopnosti nejméně o jednu třetinu nebo záměrně způsobenou úplnou ztrátu profesní pracovní schopnosti,
se trestá odnětím svobody na dva roky až osm let.
2. Týž skutek spáchaný:
 - a) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho služby či veřejné povinnosti nebo na jeho blízkých;
 - b) zvláště krutým, znevažujícím nebo trýznivým způsobem nebo na osobě, jež byla vůči pachateli zjevně bezmocná;
 - c) způsobem ohrožujícím život mnoha lidí;
 - d) na objednávku;
 - e) z výtržnických pohnutek;
 - f) s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti;
 - g) v úmyslu využít orgánů nebo tkání poškozeného,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:
 - a) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - b) na dvou nebo více osobách;
opakovaně nebo osobou, která dříve spáchala trestný čin vraždy podle § 105 tohoto zákona,
se trestá odnětím svobody na pět až dvanáct let.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud z důvodu nedbalosti přivodily smrt poškozeného,
se trestá odnětím svobody na pět až patnáct let (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 112. Úmyslné způsobení středně těžké újmy na zdraví

1. Úmyslné způsobení středně těžké újmy na zdraví, která není životu nebezpečná a neměla následky uvedené v § 111 tohoto zákona, ale vyvolala dlouhodobé zdravotní obtíže nebo významné a trvalé snížení celkové pracovní schopnosti maximálně o jednu třetinu,
se trestá arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Týž skutek spáchaný:
 - a) na dvou nebo více osobách;
 - b) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho služby či veřejné povinnosti nebo na jeho blízkých;
 - c) zvláště krutým, znevažujícím nebo trýznivým způsobem nebo na osobě, jež byla vůči pachateli zjevně bezmocná;
 - d) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - e) z výtržnických pohnutek;
 - f) s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti;
 - g) opakovaně nebo osobou, která dříve spáchala trestný čin způsobení těžké újmy na zdraví nebo trestný čin vraždy podle § 105 tohoto zákona,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 113. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví spáchané ve stavu silného psychického rozrušení

Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví spáchané ve stavu náhle vzniklého silného psychického rozrušení (v afektu), jenž byl vyvolán násilím, znevažováním nebo těžkou urážkou poškozeného nebo jiným protizákonným či amorálním jednáním poškozeného nebo dlouhotrvající psychicky traumatizující situací vzniklou v souvislosti se systematickým protizákonným nebo amorálním chováním postižené osoby,
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.

§ 114. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví spáchané při překročení mezí nutné obrany nebo při překročení mezí opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin

1. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví spáchané při překročení mezí nutné obrany
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na jeden rok.
2. Úmyslné způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví, spáchané při překročení opatření nezbytných pro zadržení osoby, která spáchala trestný čin,
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody na stejnou dobu.

§ 115. Úmyslné způsobení lehké újmy na zdraví

Úmyslné způsobení lehké újmy na zdraví, které mělo za následek krátkodobé zdravotní obtíže nebo nepatrnou trvalou ztrátu celkové pracovní schopnosti,
se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem na dva až čtyři měsíce.

§ 116. Zbití

Zbití nebo jiné násilné jednání, které vyvolalo fyzickou bolest, ale nezpůsobilo následky uvedené v § 115 tohoto zákona,
se trestá peněžitým trestem ve výši až sta minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce, nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin, nebo nápravnými pracemi až na šest měsíců, nebo arestem až na tři měsíce.

§ 117. Týrání

1. Způsobení fyzického a psychického utrpení soustavným bitím nebo jiným násilným jednáním, pokud to nevyvolalo následky uvedené v § 111 a 112 tohoto zákona,
se trestá odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, spáchaný:
 - a) na dvou a více osobách;
 - b) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho služby či veřejné povinnosti nebo na jeho blízkých;
 - c) na těhotné ženě, jejíž stav byl pachatelem zřejmý;
 - d) na osobě zjevně nezletilé nebo na osobě, jež byla vůči pachateli zjevně bezbranná nebo byla na pachateli materiálně či jinak závislá, a nebo na osobě unesené či vzaté jako rukojmí;
 - e) s použitím mučení;
 - f) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - g) na objednávku;

- h) s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti, se trestají odnětím svobody na tři až sedm let.

§ 118. Způsobení těžké nebo středně těžké újmy na zdraví z nedbalosti

1. Způsobení těžké újmy na zdraví z nedbalosti
se trestá peněžitým trestem ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho měsíce až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců.
2. Tentýž čin spáchaný v důsledku zanedbání profesních povinností
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
3. Způsobení středně těžké újmy na zdraví z nedbalosti
se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo omezením svobody až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce.
4. Tentýž čin spáchaný v důsledku zanedbání profesních povinností
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na jeden rok, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 119. Vyhrožování usmrcením nebo způsobením těžké újmy na zdraví

- Vyhrožování usmrcením nebo způsobením těžké újmy na zdraví, pokud byl důvod obávat se uskutečnění hrozby,
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 120. Donucení k odejmutí orgánů nebo tkání člověka pro transplantaci

1. Donucení k odejmutí orgánů nebo tkání člověka pro transplantaci spáchané za použití násilí nebo pod pohrůzkou násilí
se trestá odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný na osobě, jež byla vůči pachateli zjevně bezbranná nebo byla na pachateli materiálně či jinak závislá,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 121. Nakažení pohlavní nemocí

1. Nakažení jiného pohlavní nemocí osobou, která věděla o své nemoci,
se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců.
2. Tentýž čin spáchaný na dvou nebo více osobách nebo na osobě zjevně nezletilé
se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až sedm set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 122. Nakažení virem HIV

1. Vědomé uvedení jiné osoby v nebezpečí nakažení virem HIV se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na jeden rok.
2. Nakažení jiného virem HIV osobou, která věděla o své nemoci, se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Čin uvedený v odst. 2 tohoto paragrafu spáchaný na dvou nebo více osobách nebo na osobě zjevně nezletilé se trestá odnětím svobody až na osm let.
4. Nakažení jiné osoby virem HIV v důsledku zanedbání profesních povinností se trestá odnětím svobody až na pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 123. Nezákonné přerušování těhotenství

1. Umělé přerušování těhotenství osobou, která nemá vysokoškolské lékařské vzdělání odpovídajícího profilu, se trestá peněžitým trestem ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho měsíce až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na jedno sto až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky.
2. Tentýž čin spáchaný osobou, jež byla v minulosti odsouzena za nezákonné přerušování těhotenství, se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt poškozeného nebo těžká újma na zdraví, se trestá odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 124. Neposkytnutí pomoci nemocnému

1. Neposkytnutí pomoci nemocnému bez vážných důvodů osobou, jež je podle zákona nebo zvláštního předpisu povinna pomoc poskytnout, pokud tím byla nemocnému z nedbalosti způsobena středně těžká újma na zdraví, se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem na dva až čtyři měsíce.
2. Tentýž čin, pokud v důsledku nedbalosti nemocný zemřel nebo utrpěl těžkou újmu na zdraví, se trestá odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 125. Ponechání v nebezpečí

Vědomé neposkytnutí pomoci osobě, která je v nebezpečí života nebo zdraví a nemůže sama učinit opatření ke své záchraně pro nízký věk, stáří, nemoc nebo pro svou bezmocnost, jestliže pachatel měl možnost této osobě poskytnout pomoc a byl povinen se o ni postarat, nebo ji sám uvedl v nebezpečí života nebo zdraví,

se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

HLAVA 17. TRESTNÉ ČINY PROTI SVOBODĚ, CTI A LIDSKÉ DŮSTOJNOSTI

§ 126. Únos člověka

1. Únos člověka
se trestá odnětím svobody na čtyři až osm let.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použití násilí ohrožujícího život nebo zdraví nebo pohružky takového násilí;
 - d) s použitím zbraní nebo předmětů, použitelných jako zbraň;
 - e) na zjevně nezletilé osobě;
 - f) na těhotné ženě, jejíž stav byl pachateli zřejmý;
 - g) v úmyslu získat majetkový prospěch,
se trestá odnětím svobody na šest až patnáct let.
2. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud:
 - a) byl spáchán organizovanou skupinou;
 - b) byl spáchán osobou, jež byla v minulosti trestána za trestné činy, uvedené v tomto paragrafu nebo za neoprávněné zbavení osobní svobody nebo brání rukojmí;
 - c) v důsledku nedbalosti poškozený zemřel nebo utrpěl jiné těžké následky,
se trestá odnětím svobody na osm až dvacet let.

Poznámka: Osoba, která dobrovolně osvobodila uneseného, se zprošťuje trestní odpovědnosti, pokud její jednání nevykazuje znaky jiného trestného činu (v *red. federálního zákona ze dne 9. února 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 7, § 871*).

§ 127. Neoprávněné zbavení osobní svobody

1. Neoprávněné zbavení osobní svobody, které není spojeno s únosem,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použití násilí ohrožujícího život nebo zdraví;
 - d) s použitím zbraní nebo předmětů použitelných jako zbraň;
 - e) na zjevně nezletilé osobě;
 - f) na těhotné ženě, jejíž stav byl pachateli zřejmý;
 - g) na dvou nebo více osobách,
se trestá odnětím svobody na tři roky až pět let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud v důsledku nedbalosti poškozený zemřel nebo utrpěl následky,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let.

§ 128. Nezákoně umístění do psychiatrické léčebny

1. Nezákoně umístění do psychiatrické léčebny
se trestá odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud pachatel zneužil k jeho spáchání svého služebního postavení nebo pokud z nedbalosti způsobil smrt poškozeného nebo jiné těžké následky,
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 129. Pomluva

1. Pomluva, tj. rozšiřování vědomě lživých informací působících jinému újmu na cti a důstojnosti nebo ohrožujících jeho pověst,
se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.
2. Pomluva, jež byla obsažena ve veřejném vystoupení, veřejně předvedeném díle nebo ve sdělovacích prostředcích,
se trestá peněžitým trestem ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců.
3. Pomluva spojená s obviněním ze spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

§ 130. Urážka

1. Urážka, tj. úmyslné snižování cti a důstojnosti jiného vyjádřené v neslušné formě,
se trestá peněžitým trestem ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi až na sto dvacet hodin nebo nápravnými pracemi až na šest měsíců.
2. Urážka, jež byla obsažena ve veřejném vystoupení, veřejně předvedeném díle nebo ve sdělovacích prostředcích,
se trestá peněžitým trestem ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců nebo povinnými pracemi až na sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.

HLAVA 18. TRESTNÉ ČINY PROTI POHLAVNÍ NEDOTKNUTELNOSTI A POHLAVNÍ SVOBODĚ

§ 131. Znásilnění

1. Znásilnění, tj. donucení k pohlavnímu styku násilím, pohrůzkou použití násilí vůči poškozené nebo jiným osobám nebo zneužitím bezbrannosti poškozené,
se trestá odnětím svobody na tři roky až šest let.
2. Znásilnění:
 - a) spáchané opakovaně nebo osobou, která dříve spáchala násilné činy sexuálního charakteru;
 - b) spáchané skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - c) spojené s pohrůzkou usmrcení nebo s těžkým ublížením na zdraví nebo spáchané zvlášť surovým způsobem;
 - d) které způsobilo nakažení poškozené pohlavní chorobou;
 - e) osoby zjevně nezletilé,
se trestá odnětím svobody na čtyři až deset let.
3. Znásilnění:
 - a) kterým byla v důsledku nedbalosti způsobena smrt poškozené;
 - b) kterým byla v důsledku nedbalosti způsobena poškozené těžká újma na zdraví, v jehož důsledku byla poškozená nakažena virem HIV nebo které mělo jiné těžké následky;

- c) poškozené, která nepřekročila čtrnáctý rok svého věku, čehož si byl pachatel vědom, se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let.

§ 132. Násilné jednání sexuálního charakteru

1. Donucení k pohlavnímu styku muže s mužem, ženy se ženou nebo donucení k jinému jednání sexuálního charakteru násilím, pohrůzkou použití násilí vůči poškozenému (poškozené) nebo jiným osobám nebo zneužitím bezbrannosti poškozeného (poškozené), se trestá odnětím svobody na tři roky až šest let.
2. Tentýž čin:
 - a) spáchaný opakovaně nebo osobou, která v minulosti spáchala násilné činy sexuálního charakteru;
 - b) spáchaný skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - c) spojený s pohrůzkou usmrcení nebo těžkého ublížení na zdraví nebo spáchaný se zvláštní surovostí vůči poškozenému (poškozené) nebo jiným osobám;
 - d) který způsobil nakažení poškozeného (poškozené) pohlavní chorobou;
 - e) spáchaný na zjevně nezletilém (nezletilé), se trestá odnětím svobody na čtyři až deset let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud:
 - a) v důsledku nedbalosti poškozený (poškozená) zemřel(a);
 - b) v důsledku nedbalosti byla poškozenému (poškozené) způsobena těžká újma na zdraví, poškozený (poškozená) byl(a) nakažen(a) virem HIV nebo byly způsobeny jiné těžké následky;
 - c) byl spáchán na poškozeném (poškozené), který(á) nepřekročil(a) čtrnáctý rok svého věku, čehož si byl pachatel vědom, se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let.

§ 133. Přinucení k jednání sexuálního charakteru

Přinucení osoby k pohlavnímu styku, k pohlavnímu styku muže s mužem nebo ženy se ženou nebo k jinému jednání sexuálního charakteru vydíráním, pohrůzkou zničení, poškození nebo odnětí majetku s využitím materiální nebo jiné závislosti poškozeného (poškozené), se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až tří set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až tří měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo odnětím svobody až na jeden rok.

§ 134. Pohlavní styk a jiné jednání sexuálního charakteru s osobou mladší čtrnácti let

Pohlavní styk, pohlavní styk muže s mužem nebo ženy se ženou, jehož se dopustila osoba starší osmnácti let s osobou, která nedovršila čtrnáctý rok věku, čehož si byl pachatel vědom,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na čtyři roky (v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012).

§ 135. Ohrožování mravní výchovy

Nenásilné jednání ohrožující mravní výchovu osoby, která nedovršila čtrnáctý rok věku, čehož si byl pachatel vědom,

se trestá peněžitým trestem ve výši tří set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu tří až pěti měsíců nebo omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

HLAVA 19. TRESTNÉ ČINY PROTI ÚSTAVNÍM LIDSKÝM A OBČANSKÝM PRÁVŮM A SVOBODÁM ČLOVĚKA A OBČANA

§ 136. Porušení rovnosti lidských a občanských práv a svobod

1. Porušení rovnosti lidských a občanských práv a svobod v závislosti na pohlaví, rase, národnosti, jazyku, původu, majetkových poměrech, postavení v zaměstnání, místě bydliště, postoji k náboženství, přesvědčení, příslušnosti k občanskému sdružení, kterým byla způsobena újma na právech a oprávněných zájmech jiných osob,
se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení,
se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti na dva roky až pět let nebo odnětím svobody až na pět let (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3489*).

§ 137. Porušení nedotknutelnosti soukromí

1. Nelegální shromažďování nebo šíření informací o soukromém životě osoby, které tvoří jeho osobní a rodinné tajemství, bez jejího souhlasu, nebo šíření těchto informací při veřejném vystoupení, veřejném předvedení díla nebo ve sdělovacích prostředcích, pokud z tohoto jednání chtěl pachatel pro sebe získat majetkový nebo jiný prospěch a byla jím způsobena újma na právech a oprávněných zájmech občanů,
se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na čtyři měsíce.
2. Tentýž čin, zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení,
se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti na dva roky až pět let nebo arestem na čtyři až šest měsíců.

§ 138. Porušování listovního tajemství, tajemství zprávy podávané telefonem, telegrafem nebo poštovní službou nebo jiných zpráv

1. Porušení listovního tajemství, tajemství zprávy podávané telefonem, telegrafem nebo poštovní službou nebo jiných zpráv,
se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.
2. Tentýž čin, zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení nebo speciálních technických prostředků určených k tajnému získání informací,
se trestá peněžitým trestem ve výši sta až tří set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho měsíce až tří měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti na dva roky až pět let nebo arestem na dva až čtyři měsíce.
3. Protiprávní výroba speciálních technických prostředků určených k tajnému získávání informací, jejich uvádění do oběhu nebo pořízení s cílem uvedení do oběhu,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 139. Porušování domovní svobody

1. Neoprávněné vniknutí do obydlí proti vůli osoby v něm bydlící

se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Tentýž čin spáchaný za použití násilí nebo pohrůžky násilí

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení,

se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti na dva roky až pět let nebo arestem na dva až čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na tři roky.

Poznámka: Obydlím se v tomto paragrafu a také v jiných paragrafech tohoto zákona rozumí individuální obytný dům s patřícími k němu bytovými nebo nebytovými prostory, obytný prostor nezávisle na formě vlastnictví, zahrnutý do bytového fondu a vhodný pro trvalé nebo přechodné bydlení, a stejně tak jiné prostory nebo budovy, které nejsou součástí bytového fondu, ale jsou určeny pro přechodné bydlení (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č.28, § 3489*).

§ 140. Odmítnutí poskytnout informace

Úřední osoba, která protiprávně odmítne poskytnout stanoveným způsobem shromážděné dokumenty a materiály, které se bezprostředně týkají práv a svobod občana, nebo poskytne občanovi neúplné nebo vědomě nepravdivé informace, pokud tímto jednáním byla způsobena újma na právech a oprávněných zájmech občanů,

bude potrestána peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců, nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti na dva roky až pět let.

§ 141. Bránění ve výkonu volebních práv nebo maření činnosti volebních komisí

1. Bránění občanovi ve výkonu volebních práv nebo hlasovacího práva v referendu nebo maření činnosti volebních komisí nebo komisí pro provedení referenda

se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.

2. Tentýž čin:

a) spojený s podplácením, podvodem, použitím násilí nebo pohrůžky násilí;

b) zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení;

c) spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo

nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 142. Falšování dokumentů souvisejících s volbami nebo s referendem nebo nesprávné sčítání hlasů

Falšování dokumentů souvisejících s volbami nebo s referendem nebo nesprávné sčítání hlasů nebo vědomě nesprávné stanovení výsledků voleb, referenda, porušení tajnosti hlasování, pokud se tohoto jednání dopustí člen volební komise, iniciativní skupiny nebo komise pro provedení referenda,

se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

§ 143. Porušení předpisů o bezpečnosti práce

1. Porušení předpisů o bezpečnosti práce nebo jiných pravidel ochrany práce osobou, jež odpovídala za dodržování těchto předpisů, pokud tím byla z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt člověka,

se trestá odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 144. Bránění novinářům v oprávněné profesionální činnosti

1. Bránění novinářům v oprávněné profesionální činnosti tím, že jsou donuceni šířit jisté informace nebo je jim v šíření informací zabráněno,

se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi až na sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.

2. Tentýž čin, zneužil-li pachatel k jeho spáchání svého služebního postavení,

se trestá nápravnými pracemi až na dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 145. Neodůvodněné odmítnutí přijmout těhotnou ženu nebo ženu pečující o děti ve věku do tří let do pracovního poměru nebo její neodůvodněné propuštění

Neodůvodněné odmítnutí přijmout ženu do pracovního poměru nebo její neodůvodněné propuštění v souvislosti s jejím těhotenstvím a rovněž neodůvodněné odmítnutí přijmout do pracovního poměru ženu pečující o děti ve věku do tří let nebo její propuštění v souvislosti s danými okolnostmi,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin.

§ 145¹. Nevyplácení mezd, důchodů, stipendií, podpor a jiných plateb

1. Nevyplácení mzdy, důchodu, stipendia, podpory a jiných zákonem stanovených plateb po dobu více než dvou měsíců vedoucím podniku, instituce nebo organizace nezávisle na formě vlastnictví, v úmyslu získat majetkový nebo jiný prospěch,

se trestá peněžitým trestem ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud měl těžké následky,

se trestá peněžitým trestem ve výši tří set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu tří až sedmi měsíců nebo odnětím svobody na tři roky až sedm let, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky (*stanoveno federálním zákonem ze dne 15. března 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č.11, § 1255*).

§ 146. Porušování autorského práva a práv souvisejících s právem autorským

1. Nezákonné využití objektu chráněného autorským právem nebo právem souvisejících s právem autorským nebo přivlastnění autorství, pokud tímto jednáním byla způsobena velká škoda,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou

se trestá peněžitým trestem ve výši čtyř set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až osmi měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 147. Porušování vynálezeckých a patentních práv

1. Nezákonné využití vynálezu, užitého nebo průmyslového vzoru, vyzrazení podstaty vynálezu, užitého nebo průmyslového vzoru bez souhlasu autora nebo přihlašovatele před oficiálním zveřejněním údajů o tomto vynálezu, užitém nebo průmyslovém vzoru, přivlastnění autorství nebo donucení k uznání spoluautorství, pokud byla těmito činy způsobena velká škoda,

se trestá peněžitým trestem ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou

se trestá peněžitým trestem ve výši čtyř set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až osmi měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 148. Bránění ve výkonu práva na svobodu svědomí a vyznávání

Neoprávněné bránění náboženským organizacím v činnosti nebo bránění ve výkonu náboženských obřadů

se trestá peněžitým trestem ve výši až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

§ 149. Zabránění v uskutečnění shromáždění, mítinku, demonstrace, pochodu, hlídkování nebo v účasti na nich

Nezákonné zabránění v uskutečnění shromáždění, mítinku, demonstrace, pochodu, hlídkování nebo v účasti na nich nebo donucení k účasti na těchto akcích, pokud se tohoto jednání dopustil veřejný činitel, který zneužil svého služebního postavení nebo použil násilí či pohrůžky násilí,

se trestá peněžitým trestem ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

**HLAVA 20.
TRESTNÉ ČINY PROTI RODINĚ A MLÁDEŽI**

§ 150. Zapojení nezletilého do spáchání trestného činu

1. Zapojení nezletilého do spáchání trestného činu sliby, lstí, pohrůžkami nebo jiným způsobem osobou starší osmnácti let
se trestá odnětím svobody až na pět let.
2. Tentýž čin spáchaný rodičem, pedagogickým pracovníkem nebo jinou osobou, které zákon ukládá povinnost pečovat o výchovu nezletilého,
se trestá odnětím svobody až na šest let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu spáchaný s použitím násilí nebo s pohrůžkou násilí
se trestá odnětím svobody na dva až sedm let.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud byl spojen se zapojením nezletilého do zločinného spolčení nebo do spáchání závažného nebo zvláště závažného trestného činu,
se trestá odnětím svobody na pět až osm let.

§ 151. Zapojení nezletilého do asociálního jednání

1. Zapojení mladistvého do soustavného požívání alkoholických nápojů, omamných látek, provozování prostituce, tuláctví nebo žebroty
se trestá povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.
2. Tentýž čin spáchaný rodičem, pedagogickým pracovníkem nebo jinou osobou, které zákon ukládá povinnost pečovat o výchovu nezletilého,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu spáchaný s použitím násilí nebo s pohrůžkou násilí
se trestá odnětím svobody až na šest let.

§ 152. Obchodování s nezletilými

1. Prodej a kupování nezletilých nebo jiné podobné transakce týkající se nezletilého, které mají formu předání a zmocnění se nezletilého,

se trestá povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na pět let.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) opakovaně;
- b) na dvou nebo více nezletilých;
- c) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- d) pachatelem, který k jeho spáchání zneužil svého služebního postavení;
- e) s protiprávním zavlečením nezletilého do cizího státu nebo jeho protiprávním návratem z cizího státu;
- f) v úmyslu zapojit nezletilého do spáchání trestného činu nebo do jiného asociálního jednání nebo v úmyslu provést jednání sexuálního charakteru;
- g) v úmyslu odejmout nezletilému orgány nebo tkáň pro transplantaci,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byla z nedbalosti způsobena smrt nezletilého nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá odnětím svobody na pět až patnáct let (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č.26, § 3012*).

§ 153. Úmyslné vyměnění dítěte

Úmyslné vyměnění dítěte spáchané ze zjištěných nebo z jiných nízkých pohnutek se trestá odnětím svobody až na pět let a uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců.

§ 154. Protiprávní osvojení

Protiprávní adopce dětí, jejich předání do poručnictví (opatrovnictví), na výchovu do adoptivních rodin, provedené opakovaně nebo se zjištěným úmyslem,

se trestá peněžitým trestem ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na šest měsíců.

§ 155. Vyzrazení tajemství osvojení

Vyzrazení tajemství adopce proti vůli osvojitele osobou, která je povinna v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce zachovat skutečnost adopce v tajnosti, nebo jinou osobou se zjištěným nebo jiným úmyslem,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na čtyři měsíce, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 156. Neplnění povinností výchovy nezletilého

Neplnění nebo nedostatečné plnění povinností výchovy nezletilého rodičem nebo jinou osobou, na kterou se tyto povinnosti vztahují, a rovněž pedagogickým pracovníkem nebo jiným zaměstnancem vzdělávacího, výchovného, léčebného nebo jiného zařízení, který je povinen vykonávat dohled nad nezletilým, pokud je toto jednání spojeno se surovým zacházením s nezletilým,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce

nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k nimž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 157. Úmyslné vyhýbání se úhradě prostředků na zaopatření dětí nebo práce neschopných rodičů

1. Rodič, který se zlovolně vyhýbá placení výživného na nezletilé děti nebo na zletilé práce neschopné potomky, které mu bylo uloženo rozhodnutím soudu,
bude potrestán pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.
2. Zletilý práceschopný potomek, který se vyhýbá placení výživného práce neschopným rodičům, které mu bylo uloženo rozhodnutím soudu,
bude potrestán povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

ODDÍL VIII. HOSPODÁŘSKÉ TRESTNÉ ČINY

HLAVA 21. TRESTNÉ ČINY PROTI MAJETKU

§ 158. Krádež

1. Krádež, tj. tajné odcizení cizího majetku,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až sedmi měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím
svobody až na tři roky.
2. Krádež spáchaná:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) s protiprávním vniknutím do obydlí, jiných prostor nebo skladiště;
 - d) se způsobením značné škody poškozenému,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody na dva roky až šest let, k nimž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.
3. Krádež spáchaná:
 - a) organizovanou skupinou;
 - b) ve velkém rozsahu;
 - c) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámky:

1. Pod pojmem odcizení cizího majetku se v paragrafech tohoto zákona rozumí protiprávní odejmutí cizího majetku bez náhrady v úmyslu získat majetkový prospěch a (nebo) protiprávní nakládání s cizím majetkem ve prospěch pachatele nebo jiných osob, které způsobilo škodu vlastníkovu nebo jinému držiteli tohoto majetku.

2. Velkým rozsahem se v paragrafech této hlavy rozumí hodnota majetku převyšující pětisetnásobek minimálního mzdového výměru, jež byl stanoven zákonodárstvím Ruské federace v době spáchání trestného činu.
3. Za opakované se v paragrafech 158-166 tohoto zákona považuje spáchání trestného činu, pokud mu předcházelo spáchání jednoho nebo více trestných činů uvedených v těchto paragrafech nebo v § 209, 221, 226 a 229 tohoto zákona.
4. Za osobu, jež byla v minulosti odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání, se v paragrafech této hlavy a také jiných paragrafech tohoto zákona považuje osoba, která byla odsouzena za jeden nebo více trestných činů uvedených v § 158-164, 209, 221, 226 a 229 tohoto zákona.

§ 159. Podvod

1. Podvod, tj. odcizení cizího majetku nebo získání práva na cizí majetek oklamáním nebo zneužitím důvěry,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až sedmi měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi ne jeden až dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Podvod spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) pachatelem, který k jeho spáchání zneužil svého služebního postavení;
- d) se způsobením značné škody poškozenému,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody na dva roky až šest let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

3. Podvod spáchaný:

- a) organizovanou skupinou;
- b) ve velkém rozsahu;
- c) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 160. Přivlastnění nebo zpronevěra

1. Přivlastnění nebo zpronevěra, tj. odcizení cizího majetku svěřeného pachateli,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) pachatelem, který k jeho spáchání zneužil svého služebního postavení;
- d) se způsobením značné škody poškozenému,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi

měsíců až jednoho roku nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo odnětím svobody na dva roky až šest let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:

- a) organizovanou skupinou;
- b) ve velkém rozsahu;
- c) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 161. Oloupení

1. Oloupení, tj. zjevné odcizení cizího majetku,

se trestá nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Oloupení spáchané:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) s protiprávním vniknutím do obydlí, jiných prostor nebo skladiště;
- d) za použití násilí, které neohrozilo život nebo zdraví, nebo pohrůzky takového násilí;
- e) se způsobením značné škody poškozenému,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

3. Oloupení spáchané:

- a) organizovanou skupinou;
- b) ve velkém rozsahu;
- c) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,
se trestá odnětím svobody na šest až dvanáct let a propadnutím majetku.

§ 162. Loupež

1. Loupež, tj. útok, jehož cílem je zmocnit se cizího majetku, spojený s násilím nebobezpečným pro život a zdraví nebo spojený s hrozbou takového násilí,

se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

2. Loupež spáchaná:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) s protiprávním vniknutím do obydlí, jiných prostor nebo skladiště;
- d) s použitím zbraně nebo jiných předmětů, které posloužily jako zbraň,
se trestá odnětím svobody na sedm až dvanáct let a propadnutím majetku.

3. Loupež spáchaná:

- a) organizovanou skupinou;
- b) ve velkém rozsahu;
- c) s těžkou újmou na zdraví poškozeného;
- d) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,
se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let a propadnutím majetku.

§ 163. Vydírání

1. Vydírání, tj. požadování převodu cizího majetku nebo práva na majetek nebo jakékoliv dispozice majetkové povahy pod pohrůzkou násilí nebo poškozování cizího majetku nebo pod pohrůzkou šíření informací hanobících postiženou osobu nebo její blízké nebo šíření jiných informací, které mohou způsobit podstatnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech poškozeného nebo jeho blízkých,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho měsíce.

2. Vydírání spáchané:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) za použití násilí,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Vydírání spáchané:

- a) organizovanou skupinou;
- b) v úmyslu získat majetek ve velkém rozsahu;
- c) s těžkou újmou na zdraví poškozeného;
- d) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku nebo vydírání,

se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 164. Odcizení zvlášť cenných předmětů

1. Odcizení předmětů nebo dokumentů majících zvláštní historickou, vědeckou, uměleckou nebo kulturní hodnotu nezávisle na způsobu, jakým se jich pachatel zmocnil,

se trestá odnětím svobody na šest až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

2. Tentýž čin:

- a) spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) spáchaný opakovaně;
- c) pokud jím bylo způsobeno zničení nebo znehodnocení předmětů nebo dokumentů uvedených v odst. 1 tohoto paragrafu,

se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let a propadnutím majetku.

§ 165. Způsobení škody na majetku podvodem nebo zneužitím důvěry

1. Způsobení škody na majetku vlastníkovu nebo jinému držiteli majetku podvodem nebo zneužitím důvěry, které nevykazuje znaky odcizení cizího majetku,

se trestá uložení peněžitého trestu ve výši až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo arestem až na čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo opakovaně

se trestá uložení peněžitého trestu ve výši čtyř set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho měsíce.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný:
- a) organizovanou skupinou;
 - b) se způsobením značné škody;
 - c) osobou, která byla v minulosti dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení cizího majetku, vydírání nebo způsobení škody na majetku podvodem nebo zneužitím důvěry, se trestá odnětím svobody na dva až pět let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 166. Protiprávní zmocnění se motorového vozidla nebo jiného dopravního prostředku bez úmyslu přivlastnit si jej

1. Protiprávní zmocnění se motorového vozidla nebo jiného dopravního prostředku bez úmyslu odcizení (únos) se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použití násilí, které neohrozilo život nebo zdraví, nebo pohrůžky takového násilí, se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jej spáchala organizovaná skupina nebo jím byla způsobena značná škoda, se trestá odnětím svobody na pět až deset let.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, spáchané za použití násilí ohrožujícího život a zdraví nebo pohrůžky takového násilí, se trestá odnětím svobody na šest až dvanáct let.

§ 167. Úmyslné zničení nebo poškození cizího majetku

1. Úmyslné zničení nebo poškození cizího majetku, kterým byla způsobena značná škoda, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, byl-li cizí majetek úmyslně zničen nebo poškozen požárem, výbuchem nebo jiným obecně nebezpečným způsobem, nebo pokud při něm byla v důsledku nedbalosti způsobena smrt člověka nebo jiné těžké následky, se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 168. Zničení nebo poškození cizího majetku z nedbalosti

1. Zničení nebo poškození cizího majetku ve velkém rozsahu z nedbalosti se trestá uložením peněžitého trestu ve výši až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo omezením svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchan v důsledku neopatrného zacházení s ohněm nebo jinými zdroji zvýšeného nebezpečí nebo pokud jím byly způsobeny těžké následky, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

HLAVA 22. TRESTNÉ ČINY V OBLASTI HOSPODÁŘSKÉ ČINNOSTI

§ 169. Bránění v oprávněné podnikatelské nebo jiné činnosti

1. Protiprávní odmítnutí státní registrace podnikatele-fyzické osoby nebo právnické osoby nebo vyhýbání se jejich registraci, dále protiprávní odmítnutí vydání zvláštního povolení (licence) k provádění určité činnosti nebo vyhýbání se jeho vydání, omezení práv a oprávněných zájmů podnikatele-fyzické osoby nebo právnické osoby v závislosti na organizačně právní formě a rovněž neoprávněné omezení samostatnosti nebo jiné neoprávněné zasahování do činnosti podnikatele-fyzické osoby nebo právnické osoby, pokud se tohoto jednání dopustil veřejný činitel, který zneužil svého služebního postavení *(v red. federálního zákona RF ze dne 25. června 2002 č. 72-FZ)*,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky a uložením peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin.

1. Tentýž čin, pokud jím bylo porušeno pravomocné rozhodnutí soudu nebo pokud jím byla způsobena značná škoda,

se trestá ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let a uložením peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na čtyři až šest měsíců, nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 170. Registrace nezákonných operací s pozemky

Registrace vědomě nezákonných operací s pozemky, zkreslování evidenčních údajů Státního pozemkového katastru nebo úmyslné snížení výše plateb za pozemky, pokud k tomuto jednání zneužil veřejný činitel svého služebního postavení v úmyslu získat majetkový nebo jiný osobní prospěch,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí a zákazem určité činnosti až na tři roky nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin.

§ 171. Neoprávněné podnikání

1. Provozování podnikatelské činnosti bez registrace nebo s porušením pravidel registrace a rovněž předkládání dokumentů s vědomě nepravdivými informacemi orgánu provádějícímu státní registraci právnických osob nebo provozování podnikatelské činnosti bez zvláštního povolení (licence) v případech, kdy je takové povolení (licence) povinné, nebo s porušením podmínek licence, pokud toto jednání způsobilo značnou škodu občanům, organizacím nebo státu nebo pokud je spojeno s dosažením značného zisku *(v red. federálního zákona RF ze dne 25. června 2002, č. 72-FZ)*,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši tří set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu tří až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin:

- a) spáchaný organizovanou skupinou;

- b) spojený s dosažením zvlášť velkého zisku;
- c) spáchaný osobou, která byla v minulosti odsouzena za neoprávněné podnikání nebo neoprávněnou bankovní činnost,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši do padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

Poznámka: V § 171 a 172 tohoto zákona se značným ziskem rozumí zisk, jehož výše převyšuje dvě stě minimálních mzdových výměrů, zvlášť velkým ziskem se rozumí zisk, jehož výše převyšuje pět set minimálních mzdových výměrů.

§ 171¹. Výroba, pořízení, skladování, přeprava neoznačeného zboží nebo jeho uvádění do oběhu

1. Výroba, pořízení, skladování, přeprava v úmyslu uvedení do oběhu nebo uvádění do oběhu neoznačeného zboží, jež podléhá povinnému označování akcizní známkou, zvláštními značkami nebo značkami ekvivalence, jež jsou chráněny před paděláním, spáchané ve velkém rozsahu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) organizovanou skupinou;
- b) opakovaně;
- c) v zvlášť velkém rozsahu,

se trestá odnětím svobody na dva roky až šest let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámky: Velkým rozsahem se v tomto paragrafu rozumí hodnota neoznačeného zboží a produkce, která převyšuje dvěstě násobek minimálního mzdového výměru stanoveného zákonodárstvím Ruské federace v době spáchání trestného činu, a zvlášť velkým rozsahem pětiset násobek (*uvedeno Federálním zákonem ze dne 9. července 1999 – Sbíрка zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3491*).

§ 172. Neoprávněná bankovní činnost

1. Provozování bankovní činnosti (bankovních operací) bez registrace nebo bez zvláštního povolení (licence) v případech, kdy je toto povolení (licence) povinné, nebo s porušením podmínek licence, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda občanům, organizacím nebo státu nebo pokud je spojeno s dosažením značného zisku,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

2. Tentýž čin:

- a) spáchaný organizovanou skupinou;
- b) spojený s dosažením zvlášť velkého zisku;
- c) spáchaný osobou, která byla v minulosti odsouzena za neoprávněnou bankovní činnost nebo neoprávněné podnikání,

se trestá odnětím svobody na tři až sedm, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 173. Falešné podnikání

Falešné podnikání, tj. založení obchodní společnosti bez úmyslu provozovat podnikatelskou nebo bankovní činnost, jehož cílem je získání úvěrů, osvobození od daní, získávání jiných majetkových výhod nebo zakrytí zakázané činnosti a které způsobilo značnou škodu občanům, organizacím nebo státu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 174. Legalizace (praní) peněžních prostředků nebo jiného majetku získaného jinými osobami trestnou činností

1. Provádění finančních operací a jiných transakcí s peněžními prostředky nebo jiným majetkem, jež byl získán jinými osobami trestné činností (s výjimkou trestných činů uvedených v § 193, 194, 198 a 199 tohoto zákona) ve velkém rozsahu s cílem dát vlastnictví uvedených peněžních prostředků nebo jiného majetku, jejich užívání a disponování s nimi legální podobu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

2. Tentýž čin spáchaný:

a) skupinou osob po předchozí dohodě;

b) opakovaně;

c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení,

se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou,

se trestá odnětím svobody na sedm až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Finančními operacemi a jinými transakcemi s peněžními prostředky nebo jiným majetkem prováděnými ve velkém rozsahu se v tomto paragrafu rozumějí finanční operace a jiné transakce s peněžními prostředky nebo jiným majetkem znějící na částku převyšující dva tisíce minimálních mzdových výměrů (v red. federálního zákona ze dne 7. srpna 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 33, část 1, § 3424).

§ 174¹. Legalizace (praní) peněžních prostředků nebo jiného majetku získaného trestnou činností pachatele

1. Provádění finančních operací a jiných transakcí s peněžními prostředky nebo jiným majetkem získaným trestnou činností pachatele (s výjimkou trestných činů uvedených v § 193, 194, 198 a 199 tohoto zákona) ve velkém rozsahu nebo použití uvedených prostředků nebo jiného majetku k provozování podnikatelské nebo jiné hospodářské činnosti,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu šesti až deseti měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení,
se trestá odnětím svobody na pět až osm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou,
se trestá odnětím svobody na deset až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Finančními operacemi a jinými transakcemi s peněžními prostředky nebo jiným majetkem prováděnými ve velkém rozsahu se v tomto paragrafu rozumějí finanční operace a jiné transakce s peněžními prostředky nebo jiným majetkem znějící na částku převyšující dva tisíce minimálních mzdových výměrů (v red. federálního zákona ze dne 7. srpna 2001 – Sbírnka zákonů Ruské federace, 2001, č. 33, část 1, § 3424).

§ 175. Nabytí majetku, o němž pachatel věděl, že byl získán trestnou činností, nebo jeho uvádění do oběhu

1. Předem neslíbené nabytí majetku, o němž pachatel věděl, že byl získán trestnou činností nebo jeho uvádění do oběhu,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin:
 - a) spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) týkající se motorového vozidla nebo jiného majetku ve velkém rozsahu;
 - c) osobou, která byla v minulosti odsouzena za odcizení cizího majetku, vydírání, nabytí majetku, o němž pachatel věděl, že byl získán trestnou činností,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let a uložením peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud pachatel k jeho spáchání zneužil svého služebního postavení,
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let a uložením peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 176. Neoprávněné získání úvěru

1. Získání úvěru nebo zvýhodněných podmínek pro poskytnutí úvěru podnikatelem-fyzickou osobou nebo řídicím orgánem právnické osoby na základě předložení vědomě nepravdivých informací o hospodářském stavu nebo finanční situaci podnikatele-fyzické osoby nebo právnické osoby bance nebo jinému poskytovateli úvěru, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody na dva roky až pět let.
2. Neoprávněné získání státního účelového úvěru, a rovněž jeho použití k jinému než původnímu účelu, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda občanům, organizacím nebo státu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 177. Úmyslné vyhýbání se splácení úvěru

Úmyslné vyhýbání se splácení úvěrové pohledávky velkého rozsahu nebo proplacení cenných papírů ze strany řídicího orgánu právnické osoby nebo občana poté, co rozhodnutí soudu nabylo právní moci,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

Poznámka: Za úvěrovou pohledávku velkého rozsahu se považuje dluh fyzické osoby převyšující pět set minimálních mzdových výměrů, a dluh právnické osoby převyšující dva tisíce pět set minimálních mzdových výměrů.

§ 178. Monopolistické jednání a omezování konkurence

1. Monopolistické jednání prováděné stanovením monopolně vysokých nebo monopolně nízkých cen a rovněž omezení konkurence rozdělením trhu, omezením přístupu na trh, odstranění jiných subjektů hospodářské činnosti z trhu, stanovení nebo udržování jednotných cen,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody na dva roky až pět let.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán za použití násilí nebo pohrůžky násilí nebo došlo ke zničení nebo poškození cizího majetku nebo k pohrůžce jeho zničení, přičemž toto jednání nevykazovalo znaky trestného činu vydírání,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 179. Donucení k uskutečnění transakce nebo k odmítnutí uskutečnit transakci

1. Donucení k uskutečnění transakce nebo k odmítnutí uskutečnit transakci pod pohrůžkou násilí, zničení nebo poškození cizího majetku nebo šíření informací, které mohou způsobit podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech poškozeného nebo jeho blízkých, pokud toto jednání nevykazovalo znaky trestného činu vydírání,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo bez tohoto uložení.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) opakovaně;
- b) za použití násilí;
- c) organizovanou skupinou,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let.

§ 180. Neoprávněné používání ochranné známky

1. Neoprávněné používání cizí ochranné známky, značky služeb, označení místa původu zboží nebo jim podobných označení pro stejnorodé zboží, pokud byl tento čin spáchán opakovaně nebo pokud jím byla způsobena značná škoda,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky.
2. Neoprávněné použití nezaregistrované ochranné známky nebo označení původu zboží, jež není zaregistrováno na území Ruské federace, pokud byl tento čin spáchán opakovaně nebo pokud jím byla způsobena značná škoda,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši čtyř set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až osmi měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let (*v red. federálního zákona ze dne 17. listopadu 2001 – Sběrka zákonů Ruské federace, 2001, č. 47, § 4404*).

§ 181. Porušení předpisů pro vyhotovení a používání státních puncovních značek

1. Nepovolené vyhotovení, udávání nebo použití a stejně tak padělání státní puncovní značky v úmyslu získat majetkový nebo jiný osobní prospěch,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo organizovanou skupinou
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 182. Vědomě nepravdivá reklama

- Použití vědomě nepravdivé informace týkající se zboží, práce nebo služeb nebo jejich výrobců (vykonavatelů, prodejců) v úmyslu získat majetkový prospěch, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 183. Neoprávněné získání a šíření informací, které jsou obchodním, daňovým nebo bankovním tajemstvím

1. Shromažďování informací, které jsou obchodním, daňovým nebo bankovním tajemstvím, získaných odcizením dokumentů, podplácením nebo pohrůžkami nebo jiným protiprávním způsobem,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši jednoho sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Neoprávněné šíření nebo využití informací, které jsou obchodním, daňovým nebo bankovním tajemstvím, bez souhlasu jejich vlastníka osobou, které byly svěřeny nebo která se o nich dozvěděla ve službě nebo v zaměstnání,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši jednoho sta až dvou set minimálních mzdových výměrů a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky.
3. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena značná škoda nebo pokud byl spáchán v úmyslu získat majetkový prospěch,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo odnětím svobody až na pět let.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na deset let (*v red. federálního zákona ze dne 7. srpna 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 33, část 1, § 3424*).

§ 184. Podplácení účastníků a organizátorů profesionálních sportovních závodů a zábavných komerčních soutěží

1. Podplácení sportovců, sportovních rozhodčích, trenérů, vedoucích družstev a jiných účastníků nebo organizátorů profesionálních sportovních závodů nebo organizátorů nebo členů poroty zábavných komerčních soutěží s cílem ovlivnit výsledky těchto závodů nebo soutěží,
se trestá povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.
2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo organizovanou skupinou
se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Sportovec, který neoprávněné získal peníze, cenné papíry nebo jiný majetek, jež mu byl předán s cílem ovlivnění výsledků uvedených závodů, nebo neoprávněné využíval služeb majetkové povahy, které mu byly poskytnuty s tímž cílem,
bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pět set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců.
4. Sportovní rozhodčí, trenér, vedoucí sportovního družstva a jiný účastník nebo organizátor profesionálních sportovních závodů nebo organizátor nebo člen poroty, který neoprávněné získal peníze, cenné papíry nebo jiný majetek, neoprávněné využíval služeb majetkové povahy za účelem uvedeným v odst. 3 tohoto paragrafu,
se trestá odnětím svobody až na dva roky a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 185. Zneužití při emisi cenných papírů

1. Uvedení vědomě nevěrohodné informace v prospektu emise cenných papírů, schválení prospektu emise nebo zprávy o výsledcích emise cenných papírů, které obsahují vědomě nevěrohodné informace, nebo rozmístění emisních cenných papírů, jejichž emise neprošla státní registrací, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda občanům, organizacím nebo státu,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,
se trestá odnětím svobody až na tři roky.

Poznámka: Značnou škodou se v § 185 a 185¹ tohoto zákona rozumí škoda převyšující dvou tisícinásobků minimálního mzdového výměru stanoveného zákonodárstvím Ruské federace v době spáchání trestného činu.

§ 185¹. Úmyslné vyhýbání se poskytnutí zákonem Ruské federace o cenných papírech stanovených informací investorovi nebo kontrolnímu orgánu

Úmyslné vyhýbání se předložení informací obsahujících údaje o emitentovi, o jeho finančně-hospodářské činnosti a cenných papírech, o obchodech a jiných transakcích s cennými papíry osobou, která je povinna seznámit s uvedenou informací investora nebo kontrolnímu orgánu, nebo předložení vědomě neúplné nebo nepravdivé informace, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda občanům, organizacím nebo státu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky.

§ 186. Padělání peněz nebo cenných papírů nebo uvádění padělaných peněz nebo cenných papírů do oběhu

1. Padělání bankovek Ruské federace, kovových mincí, státních cenných papírů nebo jiných cenných papírů v měně Ruské federace nebo cizí měny nebo cenných papírů v cizí měně v úmyslu uvedení těchto padělaných peněz nebo cenných papírů do oběhu nebo jejich uvádění do oběhu,

se trestá odnětím svobody na pět až osm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

2. Tentýž čin spáchaný ve velkém rozsahu nebo osobou, která byla v minulosti odsouzena za padělání peněz nebo cenných papírů nebo za udávání padělaných peněz nebo cenných papírů do oběhu,

se trestá odnětím svobody na sedm až dvanáct let a propadnutím majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu spáchaný organizovanou skupinou se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let a propadnutím majetku.

§ 187. Padělání kreditních nebo platebních karet a jiných platebních dokladů nebo uvádění padělaných kreditních nebo platebních karet a jiných platebních dokladů do oběhu

1. Zhotovení padělků kreditních nebo platebních karet a jiných platebních dokladů, které nejsou cennými papíry, v úmyslu jejich uvedení do oběhu nebo uvádění těchto padělků do oběhu,

se trestá odnětím svobody na dva roky až šest let a uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo organizovanou skupinou

se trestá odnětím svobody na čtyři roky až sedm let a propadnutím majetku.

§ 188. Pašeráctví

1. Pašeráctví, tj. přepravování zboží nebo jiných předmětů, s výjimkou předmětů uvedených v odst. 2 tohoto paragrafu, ve velkém rozsahu přes celní hranici Ruské federace, provedené mimo celní kontrolu nebo před celní kontrolou zatajené nebo provedené

s podvodným použitím dokumentů nebo prostředků celní identifikace nebo spojené s nedeklarováním nebo nehodnověrným deklarováním,

se trestá odnětím svobody až na pět let.

2. Přepravování narkotik, psychotropních, silně účinkujících, jedovatých, otravných, výbušných, radioaktivních látek, radiačních zdrojů, jaderných materiálů, střelných zbraní, výbušnin, nábojů, zbraní hromadného ničení, prostředků k jejich dodání, jiné výzbroje, jiné vojenské techniky a také materiálů a zařízení, které mohou být použity při výrobě zbraní hromadného ničení, prostředků k jejich dodání, jiné výzbroje, jiné vojenské techniky, pro které jsou stanovena zvláštní pravidla přepravy přes celní hranici Ruské federace, strategicky důležitého surovinového zboží nebo kulturních hodnot, pro které jsou stanovena zvláštní pravidla přepravy přes celní hranici Ruské federace, pokud je toto jednání provedeno mimo celní kontrolu nebo je před celní kontrolou zatajeno nebo je provedeno s podvodným použitím dokumentů nebo prostředků celní identifikace nebo je spojeno s nedeklarováním nebo s nehodnověrným deklarováním (*v red. federálního zákona ze dne 7. května 2002, č. 50-FZ – Sbírka zákonů Ruské federace, 2002, č. 19, § 1759*).
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:
 - a) opakovaně;
 - b) veřejným činitelem, který k jeho spáchání zneužil svého služebního postavení;
 - c) s použitím násilí vůči osobě provádějící celní kontrolu,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou,
se trestá odnětím svobody na sedm až dvanáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu se považuje za spáchaný ve velkém rozsahu, pokud hodnota převezeného zboží převyšuje pětisetnásobek minimálního mzdového výměru (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*)

§ 189. Nezákonný vývoz nebo předání surovin, materiálu, zařízení, technologií, vědeckotechnických informací, neoprávněné vykonávání prací (poskytování služeb), kterých může být využito při výrobě zbraní hromadného ničení, výzbroje a vojenské techniky

1. Nezákonný vývoz nebo předání surovin, materiálu, zařízení, technologií, vědeckotechnických informací zahraniční organizaci nebo jejímu zástupci osobou oprávněnou provozovat zahraniční obchod, neoprávněné vykonávání prací nebo neoprávněné poskytování služeb touto osobou zahraniční organizaci nebo jejímu zástupci, jestliže tyto práce a služby mohly být využity při výrobě výzbroje a vojenské techniky, čehož si tato osoba byla vědoma, a jestliže podléhají exportní kontrole, (pokud toto jednání nevykazuje znaky trestných činů uvedených v § 188 a 275 tohoto zákona),
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud se týkal surovin, materiálu, zařízení, technologií, vědeckotechnických informací, prací (služeb), které mohly být použity při výrobě zbraní hromadného ničení či prostředků

k jejich dodání, čehož si osoba oprávněná provozovat zahraniční obchod byla vědoma, a které podléhají exportní kontrole,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Osobou oprávněnou provozovat zahraniční obchod se v tomto paragrafu rozumí řídicí orgán právnické osoby zřízené v souladu se zákonodárstvím Ruské federace, se sídlem na území Ruské federace, a také fyzická osoba s trvalým bydlištěm na území Ruské federace, která je zaregistrována na území Ruské federace jako podnikatel-fyzická osoba (*v red. federálního zákona ze dne 7. května 2002, č. 50-FZ – Sbírka zákonů Ruské federace, 2002, č. 19, § 1795*).

§ 190. Nevracení předmětů uměleckého, historického a archeologického bohatství národů Ruské federace a cizích států na území Ruské federace

Kdo nevrátí předměty uměleckého, historického a archeologického bohatství národů Ruské federace a cizích států, které byly vyvezeny za hranice Ruské federace, ve stanovenou dobu na její území, jestliže podle právních předpisů Ruské federace měl povinnost tyto předměty vrátit,

bude potrestán odnětím svobody až na osm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 191. Nezákonné operace s drahými kovy, přírodními drahokamy nebo perlami

1. Provádění operací spojených s drahými kovy, přírodními drahokamy nebo s perlami v rozporu s pravidly stanovenými zákonodárstvím Ruské federace nebo nezákonné uschování, převoz nebo přesun drahých kovů, přírodních drahokamů nebo perel v jakékoliv formě, stavu, s výjimkou klenotnických a spotřebních výrobků a odpadu z těchto výrobků,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

Tentýž čin spáchaný:

- a) osobou, která byla v minulosti odsouzena za nezákonné operace s drahými kovy, přírodními drahokamy nebo perlami;
- b) ve velkém rozsahu;
- c) organizovanou skupinou,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Čin uvedený v tomto paragrafu se považuje za spáchaný ve velkém rozsahu, pokud hodnota drahých kovů, přírodních drahokamů nebo perel, které byly předmět nezákonných operací, převyšuje pětisetnásobek minimálního mzdového výměru.

§ 192. Porušení předpisů o odevzdání drahých kovů a drahokamů státu

Kdo se vyhýbá povinnému odevzdání nebo povinnému prodeji drahých kovů nebo drahokamů vytěžených z hlubin, získaných z druhotných surovin nebo zvednutých a nalezených, státu, pokud se tohoto jednání dopustil ve velkém rozsahu,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Porušení předpisů o odevzdání nebo prodeji drahých kovů nebo drahokamů státu se považuje za spáchané ve velkém rozsahu, pokud hodnota předmětů uvedených v tomto paragrafu, které nebyly odevzdány nebo odprodány státu, převyšuje pětisetnásobek minimálního mzdového výměru.

§ 193. Nevracení devizových prostředků ze zahraničí

Vedoucí organizace, která nevrátí devizové prostředky ze zahraničí, jež v souladu se zákonodárstvím Ruské federace podléhají povinnému převodu na účty u zplnomocněné banky Ruské federace,

bude potrestán odnětím svobody až na tři roky.

Poznámka: Čin uvedený v tomto paragrafu se považuje za spáchaný ve velkém rozsahu, pokud hodnota nevracených prostředků v cizí měně převyšuje desetkrát tisícinásobek minimálního mzdového výměru.

§ 194. Vyhýbání se placení celních poplatků vybíraných od organizace nebo fyzické osoby

1. Vyhýbání se placení celních poplatků, vybíraných od organizace nebo fyzické osoby, ve velkém rozsahu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až sedmi měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

a) skupinou osob po předchozí dohodě;

b) osobou, která byla v minulosti odsouzena za spáchání trestných činů, uvedených v tomto paragrafu nebo v § 198 nebo 199 tohoto zákona;

c) opakovaně;

d) ve zvlášť velkém rozsahu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti měsíců až jednoho roku, nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

Poznámka: Vyhýbání se placení celních poplatků se považuje za spáchané ve velkém rozsahu, pokud výše neuhrazených celních poplatků převyšuje tisícinásobek minimálního mzdového výměru, a za spáchané ve zvlášť velkém rozsahu, pokud převyšuje tři tisícinásobky minimálního mzdového výměru (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012.*

§ 195. Protiprávní jednání při bankrotu

1. Zatajení majetku nebo majetkových povinností, informací o majetku, o jeho rozsahu, místě, kde se nachází, nebo jiné informace o majetku, převedení majetku do cizího vlastnictví, odcizení nebo zničení majetku, nebo zatajení, zničení, falšování účetních a jiných evidenčních dokumentů o hospodářské činnosti, pokud se takového jednání dopustil vedoucí nebo majitel zadlužené organizace nebo podnikatel-fyzická osoba při bankrotu nebo v očekávání bankrotu a způsobil(a) jím značnou škodu,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky a uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců.

2. Protiprávní uspokojení majetkových nároků jednotlivých věřitelů vedoucím nebo majitelem zadlužené organizace nebo podnikatelem-fyzickou osobou, který si je vědom své faktické insolvence, vědomě na úkor ostatních věřitelů nebo přijetí takového plnění věřitelem, který si je vědom svého upřednostňování insolventním dlužníkem na úkor ostatních věřitelů, pokud byla tímto jednáním způsobena velká škoda,

se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem na dva až čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na jeden rok, k němuž může být připojeno s uložením peněžitého trestu ve

výši sta až dvou set minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců.

§ 196. Úmyslný bankrot

Úmyslný bankrot, tj. úmyslné způsobení nebo zvýšení platební neschopnosti vedoucím nebo majitelem obchodní organizace nebo podnikatelem-fyzickou osobou v osobním zájmu nebo v zájmu jiných osob, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda nebo jiné závažné následky,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na šest let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 197. Fiktivní bankrot

Fiktivní bankrot, tj. případ, kdy vedoucí nebo majitel obchodní organizace nebo podnikatel-fyzická osoba podají vědomě oznámení o své platební neschopnosti v úmyslu zmást věřitele s cílem dosáhnout odkladu splátek, jež náležejí věřitelům, nebo úlevy z dluhů nebo s cílem neuhrazení dluhů, pokud byla tímto jednáním způsobena značná škoda,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na šest let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až sta minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 198. Vyhýbání se uhrazení daně nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům (fyzická osoba)

1. Fyzická osoba, která se vyhýbá uhrazení daně nepředložením daňového přiznání v případech, kdy je podání daňového prohlášení povinné, nebo uvedením úmyslně zkreslených údajů o příjmech nebo výdajích, nebo jiným způsobem, a rovněž vyhýbání se uhrazení pojistného státním mimorozpočtovým fondům, pokud se tohoto jednání dopustila ve velkém rozsahu,

bude potrestána uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až sedmi set minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců, nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tento čin, pokud byl spáchán ve zvlášť velkém rozsahu nebo pokud jej spáchala osoba, jež byla v minulosti odsouzena za spáchání trestných činů uvedených v tomto paragrafu nebo v § 194 a 199 tohoto zákona,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměřů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let.

Poznámky:

1. Vyhýbání se fyzické osoby uhrazení daně nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům se považuje za spáchané ve velkém rozsahu, pokud výše neuhrazené daně nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům převyšuje dvousetnásobek minimálního mzdového výměřů, a za spáchané ve zvlášť velkém rozsahu, pokud převyšuje pětisetnásobek minimálního mzdového výměřů.
2. Osobě, která poprvé spáchala trestný čin uvedený v tomto paragrafu nebo v § 194 a 199 tohoto zákona, se zhlazuje trestní odpovědnost, pokud pomáhala při objasnění trestného činu a uhradila v plné míře způsobenou škodu (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 199. Vyhýbání se uhrazení daní nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům (právnícká osoba)

1. Vyhýbání se uhrazení daně z příjmů právníckých osob zařazením úmyslně zkreslených údajů o příjmech nebo výdajích do účetních dokumentů nebo jiným způsobem a rovněž vyhýbání se uhrazení pojistného státním mimorozpočtovým fondům, spáchané ve velké výši,

se trestá ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) osobou, která byla v minulosti odsouzena za spáchání trestných činů uvedených v tomto paragrafu nebo v § 194 nebo 198 tohoto zákona;
- c) opakovaně;
- d) ve velkém rozsahu,

se trestá odnětím svobody na dva roky až sedm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

Poznámka: Vyhýbání se uhrazení daní nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům se považuje u právníckých osob za spáchané ve velkém rozsahu, pokud výše neuhrazené daně nebo pojistného státním mimorozpočtovým fondům převyšuje tisícinásobek minimálních mzdových výměrů, a za spáchané ve zvlášť velkém rozsahu, pokud převyšuje pět tisíc minimálních mzdových výměrů (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 30*).

§ 200. Poškození spotřebitele

1. Šízení na míře, na váze, při účtování, uvedení v omyl ve věci užitných vlastností nebo kvality zboží (služby) nebo jiné oklamání spotřebitelů ve firmách zabývajících se prodejem zboží nebo poskytujících služby obyvatelstvu, a rovněž osobami, zaregistrovanými jako podnikatelé-fyzické osoby v oblasti obchodu (služeb), pokud jsou tyto činy spáchaný ve velkém rozsahu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců, nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) osobou, která byla v minulosti odsouzena za poškození spotřebitele;
- b) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- c) ve zvlášť velkém rozsahu,

se trestá odnětím svobody až na dva roky se ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

Poznámka: Za poškození spotřebitele ve velkém rozsahu se považuje oklamání spotřebitele, které způsobilo škodu ve výši převyšující jednu desetinu minimálního mzdového výměru, při poškození spotřebitele ve zvlášť velkém rozsahu způsobená škoda činí nejméně jeden minimální mzdový výměr.

HLAVA 23.

TRESTNÉ ČIN PROTI SLUŽEBNÍM POVINNOSTEM V OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTECH A JINÝCH ORGANIZACÍCH

§ 201. Zneužívání pravomoci

1. Osoba vykonávající řídicí funkce v obchodní společnosti nebo jiné organizaci, která zneužije svých pravomocí proti oprávněným zájmům této organizace v úmyslu získat

výhody pro sebe nebo jiné osoby nebo v úmyslu způsobit škodu jiným osobám, pokud tímto jednáním způsobila podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech občanů nebo organizací nebo na zákonem chráněných zájmech společnosti nebo státu,

bude potrestána uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud byl způsoben zvláště závažný následek,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti měsíců až jednoho roku nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

Poznámky:

1. Osobou vykonávající řídicí funkce v obchodní společnosti nebo jiné organizaci se v paragrafech této hlavy rozumí osoba, která trvale, dočasně nebo na základě zvláštního zmocnění plní organizační nebo hospodářské administrativní povinnosti v obchodní společnosti nezávisle na formě vlastnictví nebo v neziskové organizaci, která není státním orgánem, orgánem místní samosprávy, státní nebo obecní institucí.
2. Pokud byla činem uvedeným v tomto paragrafu nebo v jiném paragrafu této hlavy, způsobena škoda zájmům výhradně obchodní společnosti, která není státní nebo obecní institucí, se trestní stíhání vede na základě žádosti této společnosti a s jejím souhlasem.
3. Pokud byla činem uvedeným v tomto paragrafu nebo v jiném paragrafu této hlavy, způsobena škoda zájmům jiných organizací nebo zájmům jiných osob, společnosti nebo státu, vede se trestní stíhání podle obecných zásad.

§ 202. Zneužívání pravomoci soukromými notáři a auditory

1. Soukromý notář nebo soukromý auditor, který zneužije svých pravomocí v rozporu s posláním své činnosti v úmyslu získat výhody pro sebe nebo jiné osoby nebo v úmyslu způsobit škodu jiným osobám, pokud tímto jednáním způsobil podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech jiných osob nebo organizací nebo na zákonem chráněných zájmech společnosti nebo státu,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud byl spáchán na mladistvé nebo nesvéprávné osobě nebo pokud byl spáchán opakovaně,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 203. Překročení pravomocí zaměstnanci soukromé bezpečnostní nebo detektivní služby

1. Zaměstnanec soukromé bezpečnostní nebo detektivní služby, který překročil pravomoci, jež mu byly svěřeny na základě licence, v rozporu s posláním své činnosti, pokud tento čin spáchal za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvláště závažný následek,

se trestá odnětím svobody na čtyři až osm let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 204. Podplácení v obchodní sféře

1. Nezákoně předání peněz, cenných papírů, jiného majetku a rovněž nezákoně poskytování služeb majetkové povahy osobě vykonávající řídicí funkce v obchodní společnosti nebo jiné organizaci za to, že tato osoba bude jednat (zdrží se jistého jednání) z titulu svého služebního postavení v zájmu dávajícího,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na dva roky, nebo omezením svobody až na dva roky, nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

3. Neoprávněné získání peněz, cenných papírů, jiného majetku a rovněž nezákoně využití služeb majetkové povahy osobou vykonávající řídicí funkce v obchodní společnosti nebo jiné organizaci za to, že bude jednat (zdrží se jistého jednání) z titulu svého služebního postavení v zájmu dávajícího v důsledku zneužití služebního postavení této osoby,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

4. Čin uvedený v odst. 3 tohoto paragrafu:

- a) spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- b) opakovaně;
- c) spojený s vydíráním,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Osoba, která spáchala činy uvedené v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, je zproštěna trestní odpovědnosti, pokud vůči ní bylo použito vydírání nebo pokud tato osoba dobrovolně oznámila podplácení orgánu oprávněnému zahájit trestní řízení.

ODDÍL IX. TRESTNÉ ČINY PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU

HLAVA 24.

TRESTNÉ ČINY PROTI VEŘEJNÉ BEZPEČNOSTI

§ 205. Terorismus

1. Terorismus, tj. provedení výbuchu, založení požáru nebo spáchání jiných činů, které vystavují obyvatelstvo nebezpečí smrti, mohou způsobit značnou škodu na majetku nebo mohou mít jiné následky nebezpečné pro společnost, pokud jsou tyto činy spáchány v úmyslu narušit veřejnou bezpečnost, zastrašit obyvatelstvo nebo ovlivnit rozhodování orgánů státní moci, a také hrozba provedení činů s týmiž cíli,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let.

2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použití střelných zbraní,
se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek, nebo pokud byl spojen s útokem na objekty využití atomové energie nebo pokud při něm byly použity jaderné materiály, radioaktivní látky nebo zdroje radioaktivního záření,
se trestá odnětím svobody na deset až dvacet let.

Poznámka: Osobě, která se zúčastnila přípravy k teroristickému aktu, zaniká trestní odpovědnost, pokud zaviněný včas varoval orgány moci nebo jiným způsobem pomáhal odvrátit spáchání teroristického útoku a pokud jednání této osoby nenaplnuje skutkovou podstatu jiného trestného činu (v red. federálního zákona ze dne 9. února 1999 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1999, č. 76, § 873).

§ 205¹. Zapojení jiných osob do spáchání trestného činu teroristického charakteru nebo jiná podpora jeho spáchání

1. Zapojení jiné osoby do spáchání trestného činu uvedeného v § 205, 206, 208, 211, 277 a 360 tohoto zákona nebo navádění osoby k účasti na činnosti teroristické organizace, vyzbrojení nebo výcvik osoby za účelem spáchání uvedených trestných činů nebo financování teroristického aktu nebo teroristické organizace,
se trestá odnětím svobody na čtyři až osm let.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán opakovaně nebo pokud pachatel při jeho spáchání zneužil svého služebního postavení,
se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Osobě, která spáchala trestný čin uvedený v tomto paragrafu, zaniká trestní odpovědnost, pokud dobrovolně včasným varováním orgánů státní moci nebo jiným způsobem pomáhal odvrátit spáchání teroristického aktu nebo zabránit trestnému činu teroristického charakteru, uvedenému v tomto paragrafu, pokud jednání této osoby nenaplnuje skutkovou podstatu jiného trestného činu (*stanoveno federálním zákonem ze dne 24. července 2002, č. 103-FZ – Sbirka zákonů Ruské federace, 2002, č. 103-FZ – Rossijskaja gazeta, 2002 § 137*).

§ 206. Braní rukojmí

1. Kdo se zmocní nebo zadržuje osobu jako rukojmí v úmyslu donutit stát, organizaci nebo občana k tomu, aby jako podmínku osvobození rukojmí něco vykonali, nebo aby se zdrželi nějakého jednání,
bude potrestán odnětím svobody na pět až deset let.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použitím násilí ohrožujícího život nebo zdraví;
 - d) za použití zbraní nebo předmětů použitelných jako zbraň;
 - e) na zjevně nezletilé osobě;
 - f) na těhotné ženě, jejíž stav byl pachateli zřejmý;
 - g) na dvou nebo více osobách;
 - h) ze zjištěných pohnutek nebo na objednávku,
se trestá odnětím svobody na šest až patnáct let.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt člověka nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá odnětím svobody na osm až dvacet let.

Poznámka: Osoba, jež dobrovolně nebo na žádost vlády propustila rukojmí, je zproštěna trestní odpovědnosti, pokud její jednání nenaplnuje skutkovou podstatu jiného trestného činu.

§ 207. Sdělení vědomě nepravdivé informace o teroristickém aktu

Sdělení vědomě nepravdivé informace o připravovaném výbuchu, založení požáru nebo jiných činech, které vystavují obyvatelstvo nebezpečí smrti nebo mohou způsobit značnou škodu na majetku nebo mohou mít jiné následky nebezpečné pro společnost,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

§ 208. Zřízení nezákonného ozbrojeného útvaru nebo účast v tomto útvaru

1. Zřízení ozbrojeného útvaru (oddílu, družiny nebo jiné skupiny) v rozporu s federálním zákonem a rovněž vedení takového útvaru,

se trestá odnětím svobody na dva roky až sedm let.

2. Účast v ozbrojeném útvaru, který byl zřízen v rozporu s federálním zákonem,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Osobě, která dobrovolně ukončila svou účast v nezákonném ozbrojeném útvaru a odevzdala zbraň, zaniká trestní odpovědnost, pokud její jednání nenaplnuje skutkovou podstatu jiného trestného činu.

§ 209. Banditismus

1. Vytvoření stálé ozbrojené skupiny (bandy), jejímž cílem mají být útoky na občany nebo organizace a rovněž vedení takové bandy,

se trestá odnětím svobody na deset až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

2. Účast ve stálé ozbrojené skupině (bandě) nebo na útocích, provedených touto bandou,

se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud při jeho spáchání pachatel zneužil svého služebního postavení,

se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 210. Zločinné spolčení

1. Založení zločinného spolčení s cílem spáchání závažných nebo zvlášť závažných trestných činů a rovněž vedení takového spolčení nebo jednotky, jež je součástí jeho struktury, a také založení sdružení organizátorů, vedoucích nebo jiných zástupců organizovaných skupin v úmyslu vytvoření plánů a podmínek pro spáchání závažných nebo zvlášť závažných trestných činů,

se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

2. Účast na zločinném spolčení nebo ve sdružení organizátorů, vedoucích nebo jiných zástupců organizovaných skupin,

se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud při jeho spáchání pachatel zneužil svého služebního postavení,
se trestá odnětím svobody na deset až dvacet let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

§ 211. Únos lodí, dopravního letadla nebo železniční vlakové soupravy

1. Kdo unese loď, dopravní letadlo nebo železniční vlakovou soupravu, nebo kdo se jich zmocní v úmyslu unést je,
bude potrestán odnětím svobody na čtyři až osm let.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) za použití násilí ohrožujícího život a zdraví nebo pohrůžky takového násilí;
 - d) s použitím zbraně nebo předmětů, použitelných jako zbraň,
se trestá odnětím svobody na sedm až dvanáct let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt člověka nebo jiný zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let.

§ 212. Masové nepokoje

1. Organizování masových nepokojů doprovázených násilím, pogromy, zakládáním požárů, ničením majetku, použitím střelných zbraní, výbušných látek nebo výbušných zařízení nebo ozbrojeným odporem a rovněž jejich ozbrojený odpor proti představiteli státní moci,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let.
2. Účast v hromadných nepokojích uvedených v odst. 1 tohoto paragrafu
se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.
3. Výzvy k aktivnímu nepodřizování se oprávněným požadavkům představitelů moci a k masovým nepokojům a stejně tak výzvy k násilnostem vůči občanům,
se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem na dva až čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na tři roky.

§ 213. Výtržnictví

1. Výtržnictví, tj. hrubé porušování veřejného pořádku vyjadřující zjevnou neúctu ke společnosti, doprovázené použitím násilí proti občanům nebo hrozbou použití násilí a nebo ničením nebo poškozováním cizího majetku,
se trestá povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin :
 - a) spáchaný skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - b) pokud je spojen s odporem vůči představiteli státní moci nebo jiné osobě, která vykonává svou povinnost zajišťovat veřejný pořádek nebo zamezuje porušení veřejného pořádku;
 - c) pokud jej spáchala osoba, která byla v minulosti odsouzena za výtržnictví,
se trestá povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo odnětím svobody až na pět let.
3. Výtržnictví, spáchané s použitím zbraní nebo předmětů, použitelných jako zbraň,
se trestá odnětím svobody na čtyři až sedm let.

§ 214. Vandalismus

Vandalismus, tj. hanobení budov nebo jiných objektů, poškozování majetku v prostředcích hromadné dopravy nebo na jiných veřejných místech,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

§ 215. Porušení pravidel bezpečnosti v objektech atomové energetiky

1. Porušení pravidel bezpečnosti při umístění, projektování, stavbě a provozu objektů atomové energetiky, pokud toto jednání mohlo způsobit smrt člověka nebo znečištění životního prostředí radioaktivitou,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt člověka, znečištění životního prostředí radioaktivitou nebo jiný zvláště závažný následek,

se trestá odnětím svobody na čtyři až deset let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 215¹. Přerušení nebo omezení dodávky elektřiny nebo odpojení od jiných životně důležitých zdrojů

1. Nezákonné přerušení nebo omezení dodávky elektřiny nebo odpojení od jiných životně důležitých zdrojů, spáchané veřejným činitelem nebo osobou vykonávající řídicí funkci v obchodní společnosti nebo jiné organizaci, pokud toto jednání mohlo způsobit smrt nebo jiný zvláště závažný následek,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena z nedbalosti smrt nebo jiný zvláště závažný následek,

se trestá odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí a zákazem určité činnosti až na tři roky (*stanoveno federálním zákonem ze dne 27. května 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 22, § 2332*).

§ 215². Zničení životně důležitých objektů

1. Kdo zničí, poškodí nebo jiným způsobem vyřadí z provozu energetické, telekomunikační objekty, objekty bytového a komunálního hospodářství nebo jiné životně důležité objekty, pokud se tohoto jednání dopustil ze zjištěných nebo výtržnických pohnutek,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo odnětím svobody na jeden rok až tři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

a) skupinou osob po předchozí dohodě;

b) opakovaně;

c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení,

se trestá odnětím svobody na tři roky až pět let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce (*stanoveno federálním zákonem ze dne 19. června 2001 – Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 26, § 2587*).

§ 216. Porušení bezpečnostních předpisů při provádění důlních, stavebních nebo jiných prací

1. Porušení bezpečnostních předpisů při provádění důlních, stavebních nebo jiných prací, pokud byla tímto jednáním způsobena z nedbalosti těžká nebo středně těžká újma na zdraví,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena smrt z nedbalosti nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody až na deset let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 217. Porušení bezpečnostních předpisů v objektech s nebezpečím výbuchu

1. Porušení bezpečnostních předpisů v objektech s nebezpečím výbuchu nebo v provozech s nebezpečím výbuchu, pokud toto jednání mohlo způsobit smrt člověka nebo jiné těžké následky,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody až na deset let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 218. Porušení pravidel evidence, skladování, přepravy a používání výbušných nebo vznětlivých látek a pyrotechnických výrobků

Porušení pravidel evidence, skladování, přepravy a používání výbušných nebo vznětlivých látek a pyrotechnických výrobků a stejně tak neoprávněná přeprava těchto látek poštou nebo jako zavazadlo, pokud byl tímto jednáním způsoben závažný následek,

se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 219. Porušení pravidel požární ochrany

1. Porušení pravidel požární ochrany, kterého se dopustila osoba zodpovědná za jejich dodržování, pokud byla tímto jednáním způsobena z nedbalosti těžká nebo středně těžká újma na zdraví člověka,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena z nedbalosti smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody až na deset let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 220. Neoprávněné nakládání s jadernými materiály nebo radioaktivními látkami

1. Neoprávněné získání, skladování, používání, předání nebo zničení jaderných materiálů nebo radioaktivních látek,

se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem až na čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena z nedbalosti smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,

se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody až na deset let (*v red. federálního zákona ze dne 9. února 1999 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1999, č. 76, § 873*).

§ 221. Odcizení nebo vydírání jaderných materiálů nebo radioaktivních látek

1. Odcizení nebo vydírání jaderných materiálů nebo radioaktivních látek

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;
- c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení;
- d) za použití násilí, ohrožujícího život a zdraví nebo pohrůžky takového násilí;
- e) osobou, která byla dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení nebo vydírání,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Za opakované se v tomto paragrafu a také v § 226 a 229 tohoto zákona považuje spáchání trestného činu, pokud mu předcházely jeden nebo více trestných činů uvedených v těchto paragrafech a také v § 158-164 a 209 tohoto zákona (*v red. federálního zákona ze dne 9. února 1999 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1999, č. 76, § 873*).

§ 222. Neoprávněné získání, předání, uvádění do oběhu, skladování, přeprava nebo držení zbraní, jejich základních součástí, střeliva, výbušnin a výbušných zařízení

1. Neoprávněné získání, předání, uvádění do oběhu, skladování, přeprava nebo držení zbraní, jejich základních součástí, střeliva, výbušnin a výbušných zařízení,

se trestá omezením svobody na dva až čtyři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody na dva až čtyři roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců.

2. Tentýž čin spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo opakovaně, se trestá odnětím svobody na dva roky až šest let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný organizovanou skupinou, se trestá odnětím svobody na pět až osm let.
4. Neoprávněné získání, uvádění do oběhu nebo držení plynových zbraní, sečných, bodných a vrhacích zbraní (neplatí pro oblasti, kde je držení zbraní tohoto druhu součástí národního kroje nebo kde je spojeno s lovem zvěře), se trestá povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojeno uložení peněžitého trestu ve výši až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců.

Poznámka: Osoba, která dobrovolně odevzdala předměty, uvedené v tomto paragrafu, je zproštěna trestní odpovědnosti, pokud její jednání nenaplňuje skutkovou podstatu jiného trestného činu (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 223. Neoprávněná výroba zbraní

1. Neoprávněná výroba nebo oprava střelných zbraní, náhradních dílů a rovněž neoprávněná výroba střeliva, výbušných látek a výbušných zařízení, se trestá odnětím svobody na dva až čtyři roky.
2. Tentýž čin spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě se trestá odnětím svobody na dva roky až šest let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný organizovanou skupinou, se trestá odnětím svobody na pět až osm let.
4. Neoprávněná výroba plynových, sečných, bodných a vrhacích zbraní se trestá povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

Poznámka: Osoba, která dobrovolně odevzdala předměty uvedené v tomto paragrafu, je zproštěna trestní odpovědnosti, pokud její jednání nenaplňuje skutkovou podstatu jiného trestného činu (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 224. Nedbalé skladování střelné zbraně

Nedbalé skladování střelné zbraně, které umožnilo její použití jinou osobou, pokud toto jednání způsobilo závažný následek, se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na jeden rok.

§ 225. Nenáležité plnění povinnosti zajistit zabezpečení zbraní, střeliva, výbušných látek a výbušných zařízení

1. Osoba odpovídající za zabezpečení střelných zbraní, střeliva, výbušných látek a výbušných zařízení, která nesplnila náležitým způsobem své povinnosti, pokud byly v důsledku jejího jednání uvedené předměty odcizeny nebo zničeny nebo pokud byly způsobeny jiné závažné následky, bude potrestána omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí a zákazů určité činnosti až na tři roky.
2. Porušení povinnosti zajistit zabezpečení jaderných, chemických nebo jiných zbraní hromadného ničení nebo materiálů či zařízení, které by mohly být použity při výrobě

zbraní hromadného ničení, pokud byly tímto jednáním způsobeny závažné následky nebo vznikla hrozba takových následků,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky (v red. federálního zákona ze dne 7. května 2002 č. 48-FZ – Sbirka zákonů Ruské federace, 2002, č. 19, § 1793).

§ 226. Odcizení nebo vydírání zbraní, střeliva, výbušnin a výbušných zařízení

1. Odcizení nebo vydírání střelných zbraní, náhradních dílů ke střelným zbraním, střeliva, výbušnin nebo výbušných zařízení
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.
2. Odcizení nebo vydírání jaderných, chemických nebo jiných druhů zbraní hromadného ničení nebo materiálu či zařízení, které by mohly být použity při výrobě zbraní hromadného ničení,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let (v red. federálního zákona ze dne 7. května 2002 č. 48-FZ – Sbirka zákonů Ruské federace, 2002, č. 19, § 1793).
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě;
 - b) opakovaně;
 - c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení;
 - d) za použití násilí, jež neohrozilo život a zdraví, nebo pohrůžky použití takového násilí,
se trestá odnětím svobody na pět až dvanáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.
4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:
 - a) organizovanou skupinou;
 - b) za použití násilí ohrožujícího život a zdraví nebo pohrůžky takového násilí;
 - c) osobou, která byla dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení nebo vydírání,
se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let a propadnutím majetku.

§ 227. Pirátství

1. Napadení námořní nebo říční lodě v úmyslu zmocnit se cizího majetku, spáchané za použití násilí nebo s hrozbou jeho použití,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let.
2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo s použitím zbraní nebo předmětů použitelných jako zbraň
se trestá odnětím svobody na osm až dvanáct let a propadnutím majetku.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud byla tímto jednáním způsobena smrt z nedbalosti nebo jiný zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na deset až patnáct let a propadnutím majetku.

HLAVA 25.

TRESTNÉ ČINY PROTI ZDRAVÍ OBYVATELSTVA A VEŘEJNÉ MRAVNOSTI

§ 228. Nezákonná výroba, získání, skladování, přeprava, zasilání narkotik nebo psychotropních látek nebo jejich uvádění do oběhu

1. Nezákonné získání nebo skladování narkotik nebo psychotropních látek ve velkém rozsahu, pokud pachatel neměl v úmyslu jejich uvedení do oběhu,
se trestá odnětím svobody až na tři roky.
2. Nezákonné získání nebo skladování narkotik nebo psychotropních látek s cílem jejich uvádění do oběhu, výroba, zpracování, přeprava, zasilání narkotik nebo psychotropních látek nebo jejich uvádění do oběhu,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;

c) ve velkém rozsahu, co se týče narkotik a psychotropních látek,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, spáchaný organizovanou skupinou nebo ve zvlášť velkém rozsahu, co se týče narkotik nebo psychotropních látek, se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let a propadnutím majetku.

5. Porušení předpisů pro výrobu, zpracování, skladování, evidenci, výdej, prodej, distribuci, přepravu, získávání, použití, dovoz, vývoz nebo likvidaci narkotik nebo psychotropních látek a taktéž látek, nástrojů nebo zařízení používaných pro výrobu narkotik a psychotropních látek, které podléhají zvláštní kontrole, pokud se tohoto jednání dopustila osoba, jež odpovídá za dodržování uvedených předpisů,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

Poznámka: Osoba, která dobrovolně odevzdala narkotika nebo psychotropní látky a která aktivně pomáhala objasnit trestnou činnost spojenou s nezákonným obchodováním s narkotiky a psychotropními látkami nebo této trestné činnosti zabránit, usvědčit její pachatele, vypátrat majetek získaný trestnou činností, je zproštěna trestní odpovědnosti za tento trestný čin.

§ 229. Odcizení nebo vydírání narkotik nebo psychotropních látek

1. Odcizení nebo vydírání narkotik nebo psychotropních látek

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě;
- b) opakovaně;

c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení;

d) za použití násilí, jež neohrozilo život a zdraví, nebo pohrůžky takového násilí,

se trestá odnětím svobody na šest až deset let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:

a) organizovanou skupinou;

b) ve velkém rozsahu, co se týče narkotik nebo psychotropních látek;

c) za použití násilí ohrožujícího život a zdraví nebo pohrůžky takového násilí;

d) osobou, která byla dvakrát nebo vícekrát odsouzena za odcizení nebo vydírání,

se trestá odnětím svobody na osm až patnáct let a propadnutím majetku.

§ 230. Navádění k užívání narkotik nebo psychotropních látek

1. Navádění k užívání narkotik nebo psychotropních látek

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody na dva roky až pět let.

2. Tentýž čin spáchaný:

a) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;

b) opakovaně;

c) na zjevně nezletilé osobě nebo na dvou či více osobách;

d) za použití násilí nebo pohrůžky násilí,

- se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt poškozeného nebo jiný zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody na šest až dvanáct let.

§ 231. Nezákon­né pěstování zakázaných rostlin obsahujících narkotické látky

1. Výsadba nebo pěstování zakázaných rostlin a také kultivace odrůd konopí, máku nebo jiných druhů rostlin obsahujících narkotické látky, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - b) opakovaně;
 - c) ve velkém rozsahu,se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 232. Zřizování nebo provozování podniků, v nichž se užívají narkotika nebo psychotropní látky

1. Zřizování nebo provozování podniků, v nichž se užívají narkotika nebo psychotropní látky, se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.
2. Tentýž čin spáchaný organizovanou skupinou, se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.

§ 233. Neoprávněné vydání nebo padělání lékařských předpisů nebo jiných dokumentů, které opravňují k odběru narkotik nebo psychotropních látek

- Neoprávněné vydání nebo padělání lékařských předpisů nebo jiných dokumentů, které opravňují k odběru narkotik nebo psychotropních látek, se trestá odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 234. Neoprávněné nakládání se silně působícími nebo jedovatými látkami v úmyslu jejich uvedení do oběhu

1. Nezákon­ná výroba, zpracování, získání, skladování, přeprava nebo zasilání silně působících nebo jedovatých látek, jež nepatří mezi narkotika nebo psychotropní látky, nebo zařízení na jejich výrobu nebo zpracování s cílem jejich uvedení do oběhu a neoprávněné uvádění těchto látek a zařízení do oběhu, se trestá odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo opakovaně, se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchan organizovanou skupinou nebo ve velkém rozsahu, co se týče silně působících látek, se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let.
4. Porušení předpisů pro výrobu, získání, skladování, evidenci, výdej nebo přepravu silně působících nebo jedovatých látek, pokud v důsledku takového jednání došlo z nedbalosti k jejich odcizení nebo ke způsobení jiné podstatné škody, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo

odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky (v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012).

§ 235. Neoprávněné provozování soukromé lékařské praxe nebo soukromé farmaceutické činnosti

1. Provozování soukromé lékařské praxe nebo soukromé farmaceutické činnosti osobou, jež nemá licenci na vybraný druh činnosti, pokud byla v důsledku takového jednání z nedbalosti způsobena poškozenému újma na zdraví,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši až tři set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až tří měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud v důsledku takového jednání byla z nedbalosti způsobena smrt poškozeného,
se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody na tutéž dobu.

§ 236. Porušování hygienických a epidemiologických pravidel

1. Porušení hygienických a epidemiologických pravidel, které způsobilo z nedbalosti hromadné onemocnění nebo hromadnou otravu lidí,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody na tutéž dobu.

§ 237. Zatajení informací o skutečnostech ohrožujících život nebo zdraví lidí

1. Zatajení nebo zkreslení informace o událostech, faktech nebo jevech ohrožujících život a zdraví lidí nebo životní prostředí, pokud se takového jednání dopustila osoba, která je povinna informovat o uvedených skutečnostech obyvatelstvo a orgány zmocněné přijímat opatření k odstranění takového nebezpečí,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán osobou zastávající státní funkci v Ruské federaci nebo státní funkci v subjektu Ruské federace a rovněž vedoucím představitelem orgánu místní samosprávy, nebo pokud byla v důsledku takového jednání způsobena újma na zdraví nebo jiný závažný následek,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky (v red. federálního zákona ze dne 18. března 1999 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1999, č. 12, § 1407).

§ 238. Výroba, skladování nebo přeprava zboží nebo jeho uvádění do oběhu, provádění prací nebo poskytování služeb, které nesplňují bezpečnostní požadavky

1. Výroba, skladování nebo přeprava zboží s cílem jeho uvedení do oběhu nebo jeho uvádění do oběhu, provádění prací nebo poskytování služeb, které nesplňují požadavky na bezpečnost pro život a zdraví spotřebitelů, a rovněž neoprávněné vydání nebo použití

oficiálního dokumentu potvrzujícího, že uvedené zboží, práce nebo služby splňují bezpečnostní požadavky,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin:

- a) spáchaný skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- b) opakovaně;
- c) pokud jeho předmětem byly zboží, práce nebo služby určené pro děti ve věku do šesti let;
- d) pokud jím byla z nedbalosti způsobena těžká újma na zdraví nebo smrt člověka,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na šest let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,

se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3490*).

§ 239. Činnost organizací ohrožujících osobnost a práva jiných osob

1. Založení náboženské nebo společenské organizace, jejíž činnost je spojena s násilím proti občanům nebo jiným způsobením újmy na jejich zdraví nebo s nabádáním občanů k odmítání plnění občanských povinností nebo k jinému protiprávnímu jednání a taktéž řízení takové organizace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Účast na činnosti uvedeného sdružení a rovněž propagování jednání uvedeného v odst. 1 tohoto paragrafu

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až tři set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až tří měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 240. Kuplířství

1. Kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí, vydírání, zničení nebo poškození majetku nebo podvodem zapojí do provozování prostituce,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Tentýž čin spáchaný organizovanou skupinou

se trestá uložením pokuty ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody na tři roky až šest let.

§ 241. Zřizování nebo provozování podniků, ve kterých je provozována prostituce

Zřizování nebo provozování podniků, ve kterých je provozována prostituce,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 242. Nezákonné šíření pornografických materiálů nebo předmětů

Nezákonná výroba pornografických materiálů nebo předmětů s cílem jejich šíření nebo propagace, distribuce, propagace pornografických materiálů nebo předmětů a rovněž nezákonný obchod s tiskovinami, kinofilmly nebo videofilmly, zobrazeními nebo jinými předměty obsahujícími pornografii,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 243. Ničení nebo poškozování historických a kulturních památek

1. Ničení nebo poškození historických a kulturních památek, přírodních komplexů, státem chráněných objektů nebo historicky či kulturně cenných předmětů nebo dokumentů,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud se jedná o zvlášť cenné objekty nebo památky celonárodního významu, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 244. Zneuctění těl zemřelých a míst, kde jsou pochována

1. Zneuctění těl zemřelých nebo zničení, poškození nebo hanobení míst, kde jsou pochována, náhrobků nebo hřbitovních budov určených k obřadům spojeným s pohřbíváním zemřelých nebo uctění jejich památky,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- b) s motivem národnostní, rasové, náboženské nenávisti nebo nesnášenlivosti nebo na sochařském či architektonickém díle věnovaném památce boje proti fašismu nebo obětem fašismu, na místech, kde jsou pochováni účastníci boje proti fašismu;
- c) za použití násilí nebo pohrůžky násilí,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

§ 245. Kruté zacházení se zvířaty

1. Kruté zacházení se zvířaty, které způsobilo jejich úhyn nebo těžké zranění, pokud bylo toto jednání spácháno z výtržnických nebo zlídných pohnutek nebo s použitím sadistických metod nebo v přítomnosti nezletilých,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na šest měsíců.

2. Tentýž čin, pokud byl spáchán skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou nebo opakovaně,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

HLAVA 26. TRESTNÉ ČINY PROTI EKOLOGII

§ 246. Porušení předpisů o ochraně životního prostředí při provádění prací

Porušení předpisů o ochraně životního prostředí osobami, které jsou odpovědné za dodržování těchto předpisů, při projektování, dislokaci, stavbě, uvádění do provozu a provozu průmyslových, zemědělských, vědeckých a jiných objektů, pokud toto jednání způsobilo podstatnou změnu radioaktivního pozadí, ublížení na zdraví, hromadný úhyn zvířat nebo jiné závažné následky,

se trestá odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 247. Porušení předpisů o nakládání s ekologicky nebezpečnými látkami a odpady

1. Produkce zakázaných druhů nebezpečného odpadu, přeprava, skladování, uložení, používání nebo jiné nakládání s radioaktivními, bakteriologickými, chemickými látkami a odpady v rozporu s právními předpisy, pokud v důsledku tohoto jednání vzniklo nebezpečí, že bude způsobena podstatná újma na zdraví lidí nebo škoda na životním prostředí,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud došlo ke znečištění nebo otrávení životního prostředí, ke způsobení újmy na zdraví lidí nebo k hromadnému úhynu zvířat nebo pokud byl spáchán v zóně ekologické katastrofy nebo v zóně mimořádné ekologické situace,

se trestá odnětím svobody až na pět let.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt nebo hromadné onemocnění obyvatelstva,

se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 248. Porušení bezpečnostních předpisů při nakládání s mikrobiologickými nebo jinými biologickými látkami nebo toxiny

1. Porušení bezpečnostních předpisů při nakládání s mikrobiologickými nebo jinými biologickými látkami nebo toxiny, pokud toto jednání způsobilo újmu na zdraví, šíření epidemie nebo epizootie nebo jiné závažné následky,

se trestá odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,

se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 249. Porušení veterinárních předpisů a předpisů pro boj s nemocemi a škůdci rostlin

1. Porušení veterinárních předpisů, které způsobilo z nedbalosti šíření epizootie nebo jiné závažné následky,

se trestá nápravnými pracemi až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Porušení předpisů pro boj s nemocemi a škůdci rostlin, které způsobilo z nedbalosti závažné následky,

se trestá nápravnými pracemi až na jeden rok nebo omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 250. Znečišťování vod

1. Znečišťování, zanášení, vyčerpávání povrchových a podzemních vod, zdrojů zásobování pitnou vodou nebo jiná změna jejich přírodních vlastností, pokud toto jednání způsobilo podstatnou škodu na živočišné a rostlinné říši, rybném bohatství, lesním hospodářství nebo zemědělství,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena újma na zdraví lidí nebo hromadný úhyn zvířat nebo rovněž pokud byl spáchán v chráněném území nebo v přírodní rezervaci nebo v zóně ekologické katastrofy nebo v zóně mimořádné ekologické situace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,

se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 251. Znečišťování ovzduší

1. Porušení předpisů o emisích znečišťujících látek do ovzduší nebo narušení provozu zařízení, staveb a jiných objektů, pokud toto jednání způsobilo znečištění nebo jinou změnu přírodních vlastností vzduchu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Tentýž čin, pokud jím bylo z nedbalosti způsobena újma na zdraví,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,

se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 252. Znečišťování moře

1. Znečištění moře ze zdrojů nacházejících se na pevnině nebo v důsledku porušení předpisů o vypouštění nebo vyhazování látek a materiálů škodlivých lidskému zdraví z dopravních prostředků nebo z umělých objektů postavených na moři, a pro mořskou faunu a flóru, nebo neoprávněným využitím mořského prostředí,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na čtyři měsíce.

2. Tentýž čin, pokud jím byla způsobena podstatná újma na zdraví lidí, škoda na živočišné nebo rostlinné říši, rybném bohatství, životním prostředí, rekreačních oblastech nebo jiných zákonem chráněných zájmech,

se trestá odnětím svobody až na tři roky s uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 253. Porušení právních předpisů Ruské federace o pobřežní mělčině (kontinentálním šelfu) a o výsostné ekonomické zóně Ruské federace

1. Neoprávněná výstavba objektů na kontinentálním šelfu Ruské federace, neoprávněné vytváření bezpečnostních zón kolem nich nebo ve výsostné ekonomické zóně Ruské federace, a rovněž porušení předpisů pro výstavbu, provoz, ochranu a likvidaci vybudovaných objektů a prostředků k zajištění bezpečnosti námořní lodní dopravy,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky, nebo nápravnými pracemi až na dva roky.
2. Výzkum a využívání přírodního bohatství a jiné práce na kontinentálním šelfu Ruské federace nebo na území výsostné ekonomické zóny Ruské federace prováděné bez příslušného povolení,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 254. Poškození půdy

1. Otrávení, znečištění nebo jiné poškození půdy škodlivými produkty hospodářské nebo jiné činnosti v důsledku porušení předpisů pro nakládání s hnojivými, stimulanty růstu rostlin, jedovatými chemikáliemi a jinými nebezpečnými chemickými nebo biologickými látkami při jejich skladování, používání a přepravě, které způsobilo újmu na zdraví lidí nebo škodu na životním prostředí,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo nápravnými pracemi až na dva roky.
2. Tentýž čin spáchaný v zóně ekologické katastrofy nebo v zóně mimořádné ekologické situace,
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na tutéž dobu.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 255. Porušení předpisů o ochraně a využití zemských útrob

Porušení předpisů o ochraně a využití zemských útrob při projektování, umístění, budování, uvedení do provozu a provozu těžebních podniků nebo podzemních objektů, které nesouvisí s těžbou užitkových nerostů, a rovněž svévolná zástavba ploch, kde se nacházejí užitkové nerosty, pokud tímto jednáním byla způsobena značná škoda,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až

pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo nápravnými pracemi až na dva roky.

§ 256. Neoprávněný výlov vodních živočichů a rostlin

1. Neoprávněný výlov ryb, mořských zvířat a jiných vodních živočichů nebo mořských rostlin, pokud byl takový čin spáchán:

- a) se způsobením značné škody;
- b) s použitím plavidla s vlastním pohonem nebo výbušných a chemických látek, elektrického proudu nebo jiných způsobů hromadného hubení uvedených vodních živočichů a rostlin;
- c) v místech tření ryb nebo na migračních cestách k těmto místům;
- d) na území přírodní rezervace, chráněném území nebo v zóně ekologické katastrofy nebo v zóně mimořádné ekologické situace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců.

2. Nezákonný lov lachtanů, kalanů nebo jiných mořských savců na otevřeném moři nebo v zakázaných zónách

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud pachatel při jeho spáchání zneužil svého služebního postavení, nebo pokud byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 257. Porušení předpisů o ochraně rybného bohatství

Plavení dříví, budování mostů, hrází, přesun dřeva a jiné lesní produkce z mýtin, provozování trhacích a jiných prací a rovněž provoz objektů zachycujících vodu a přečerpávací techniky v rozporu s předpisy o ochraně rybného bohatství, pokud takové jednání způsobilo hromadný úhyn ryb nebo jiných vodních živočichů, zničení krmných zásob ve velkém rozsahu nebo jiné závažné následky,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo nápravnými pracemi až na dva roky.

§ 258. Nedovolený lov

1. Nedovolený lov, pokud byl takový čin spáchán:

- a) se způsobením značné škody;
- b) s použitím mechanického dopravního prostředku nebo letounu, výbušných látek, plynů nebo jiných způsobů hromadného hubení ptáků a zvěře;
- c) na ptácích a zvěři, jejichž lov je zcela zakázán;
- d) na území přírodní rezervace, chráněného území nebo v zóně ekologické katastrofy nebo v zóně mimořádné ekologické situace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců.

2. Tentýž čin, pokud pachatel při jeho spáchání zneužil svého služebního postavení, nebo pokud byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 259. Ničení kritických míst výskytu organismů zařazených do Červené knihy Ruské federace

Ničení kritických míst výskytu organismů, zařazených do Červené knihy Ruské federace, které způsobilo úhyn populací těchto organismů, se trestá omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na tutéž dobu.

§ 260. Nedovolené kácení stromů a keřů

1. Nedovolené kácení nebo poškozování stromů, keřů a lián, které způsobilo zastavení jejich růstu, v lesích první kategorie nebo ve zvlášť chráněných revírech lesů všech kategorií, a také stromů, keřů a lián, jež nepatří do lesního fondu nebo jejichž kácení je zakázáno, pokud byl takový čin spáchán ve značném rozsahu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Nedovolené kácení a rovněž poškozování stromů, keřů a lián, které způsobilo zastavení jejich růstu, v lesích všech skupin, a také porostů, jež nepatří do lesního fondu, pokud byl takový čin spáchán:

- a) skupinou osob;
- b) opakovaně;
- c) osobou, která k jeho spáchání zneužila svého služebního postavení;
- d) ve velkém rozsahu

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán ve zvlášť velkém rozsahu, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

Poznámka: Za čin spáchaný ve značném rozsahu se v tomto paragrafu považuje čin, kdy výše škody způsobené na lesním fondu a lesích, jež nepatří do lesního fondu, vypočtená podle sazby stanovené vládou Ruské federace, převyšuje pětadvacetkrát minimální mzdový výměr, jež byl stanoven zákonodárstvím Ruské federace v době spáchání trestného činu; u činu spáchaného ve velkém rozsahu škoda převyšuje minimální mzdový výměr dvěstěkrát, u činu spáchaného ve zvlášť velkém rozsahu pětsetkrát (*v red. federálního zákona ze dne 29. prosince 2001 – Rossijskaja gazeta, 2001, 31. prosince*).

§ 261. Ničení nebo poškozování lesů

1. Ničení nebo poškození lesů nebo porostů, které nepatří do lesního fondu, v důsledku neopatrného zacházení s ohněm nebo s jinými zdroji zvýšeného nebezpečí,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Ničení nebo poškození lesů nebo porostů, které nepatří do lesního fondu, založením požáru, jiným obecně nebezpečným způsobem nebo v důsledku znečištění škodlivými látkami nebo odpady,

se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 262. Porušení režimu zvlášť chráněných přírodních oblastí a přírodních objektů

Porušení režimu chráněných území, přírodních rezervací, národních parků, přírodních památek a jiných státem zvlášť chráněných přírodních oblastí, jež způsobilo značnou škodu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až pěti měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky nebo nápravnými pracemi až na dva roky.

HLAVA 27.

TRESTNÉ ČINY

PROTI BEZPEČNOSTI DOPRAVY A PROVOZU DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ

§ 263. Porušení předpisů o bezpečnosti železniční, vzdušné nebo vodní dopravy

1. Osoba, která porušila předpisy o bezpečnosti železniční, vzdušné nebo vodní dopravy, přičemž byla povinna tyto předpisy dodržovat v rámci výkonu svého zaměstnání nebo funkce, jíž zastává, pokud byla v důsledku tohoto jednání z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví nebo značná škoda,

bude potrestána omezením svobody až na pět let nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let.

§ 264. Porušení pravidel silničního provozu

1. Řidič automobilu, tramvaje nebo jiného mechanického dopravního prostředku, který porušil pravidla silničního provozu, pokud svým jednáním z nedbalosti způsobil těžké nebo středně těžké ublížení na zdraví,

se trestá omezením svobody až na pět let nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, s nimiž může být spojeno odejmutí oprávnění řídit dopravní prostředek až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody až na pět let a odejmutím oprávnění řídit dopravního prostředek až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let a odejmutím oprávnění řídit dopravní prostředek až na tři roky.

Poznámka: Jinými mechanickými dopravními prostředky se v tomto paragrafu rozumí trolejbusy a také traktory a jiná motorová vozidla, motocykly a jiné mechanické dopravní

prostředky (v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbirka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012).

§ 265. Opuštění místa dopravní nehody

Opuštění místa dopravní nehody osobou, jež řídila dopravní prostředek a porušila pravidla silničního provozu, v případě, že došlo k následkům uvedeným v § 264 tohoto zákona,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 266. Nekvalitní oprava dopravních prostředků a propuštění těchto dopravních prostředků s technickými závadami do provozu

1. Nekvalitní oprava dopravních prostředků, dopravních spojů, prostředků signalizace nebo spojení nebo jiného dopravního zařízení a rovněž propuštění do provozu technicky závadných dopravních prostředků osobou, jež je odpovědná za technický stav dopravních prostředků, pokud byla tímto jednáním z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví nebo značná škoda,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši čtyř set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až sedmi měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo arestem až na šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,

se trestá odnětím svobody až na pět let.

3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,

se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let.

§ 267. Znehodnocení dopravních prostředků nebo dopravních spojů

1. Zničení, poškození nebo jiné znehodnocení dopravního prostředku, dopravních spojů, prostředků signalizace nebo spojení nebo jiného dopravního zařízení a rovněž blokování dopravních komunikací, pokud byla tímto jednáním způsobena z nedbalosti těžká nebo středně těžká újma na zdraví nebo značná škoda,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši čtyř set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu čtyř až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,

se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto zákona, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,

se trestá odnětím svobody na šest až deset let.

§ 268. Porušení předpisů o zajištění bezpečného provozu dopravy

1. Porušení pravidel bezpečnosti dopravního provozu nebo předpisů o používání dopravních prostředků cestujícím, chodcem nebo jiným účastníkem dopravního provozu (kromě osob uvedených v § 263 a 264 tohoto zákona), pokud toto jednání způsobilo z nedbalosti těžkou nebo středně těžkou újmu na zdraví,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na dva až čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt, se trestá omezením svobody až na pět let nebo odnětím svobody na tutéž dobu.
3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob, se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let.

§ 269. Porušení bezpečnostních předpisů při stavbě, provozu nebo opravě dálkového potrubí

1. Porušení bezpečnostních předpisů při stavbě, provozu nebo opravě dálkového potrubí, pokud byla tímto jednáním z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví nebo značná škoda, se trestá omezením svobody až na čtyři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt, se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob, se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let.

§ 270. Neposkytnutí pomoci kapitánem lodě

Kapitán lodě, který neposkytne pomoc lidem, jež se dostali do neštěstí na moři nebo na jiné vodní cestě, pokud tuto pomoc mohl poskytnout, aniž by vážně ohrozil svou loď, posádku a cestující,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 271. Porušení pravidel mezinárodních letů

Nedodržení trasy, místa přistání, vletového pásma, výšky letu, jež jsou uvedeny v povolení k letu, nebo jiné porušení pravidel mezinárodních letů,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo omezením svobody až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

HLAVA 28. TRESTNÉ ČINY V OBLASTI INFORMATIKY

§ 272. Neoprávněný přístup k počítačovým informacím

1. Neoprávněný přístup k zákonem chráněným počítačovým informacím, tj. k informacím na nosiči, v počítači, počítačovém systému nebo v jejich síti, pokud bylo tímto jednáním způsobeno zničení, blokování, modifikace nebo kopírování informace, narušení provozu počítače, počítačového systému nebo jejich sítě,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin, pokud byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou nebo osobou, která při jeho spáchání zneužila svého služebního postavení nebo měla přístup k počítači, počítačovému systému nebo jejich síti,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 273. Vytvoření, použití a šíření programů, které poškozují počítač

1. Vytvoření počítačových programů nebo pozměnění existujících programů v úmyslu dosáhnout nedovoleného zničení, zablokování, modifikace nebo kopírování informace, narušení provozu počítače, počítačových systémů nebo jejich sítě a rovněž použití nebo šíření takových programů nebo nosičů s takovými programy,
se trestá odnětím svobody až na tři roky a uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců.
2. Tentýž čin, pokud jím byl z nedbalosti způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.

§ 274. Porušování předpisů pro provoz počítače, počítačového systému nebo počítačové sítě

1. Porušení předpisů pro provoz počítače, počítačového systému nebo počítačové sítě osobou, která má přístup k počítači, počítačovému systému nebo počítačové síti, pokud bylo takovým jednáním způsobeno zničení, zablokování nebo modifikace zákonem chráněné počítačové informace a podstatná škoda,
se trestá ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo omezením svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byl z nedbalosti způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.

ODDÍL X. TRESTNÉ ČINY PROTI STÁTNÍ MOCI

HLAVA 29.

TRESTNÉ ČINY PROTI ZÁKLADŮM ÚSTAVNÍHO ŘÁDU A BEZPEČNOSTI STÁTU

§ 275. Vlastizrada

Vlastizrada, tj. špionáž, prozrazení státního tajemství nebo jiné poskytnutí pomoci cizímu státu, cizí organizaci nebo jejich představitelům v provádění nepřátelské činnosti ke škodě vnější bezpečnosti Ruské federace, spáchaná občanem Ruské federace,
se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Osoba, která spáchala trestný čin uvedený v tomto paragrafu nebo v § 276 a 278 tohoto zákona, je zproštěna trestní odpovědnosti, pokud dobrovolně a včas oznámí danou činnost orgánům státní moci nebo jiným způsobem pomůže zabránit dalším škodám zájmům Ruské federace a pokud její jednání nenaplňovalo skutkovou podstatu jiného trestného činu.

§ 276. Špionáž

Předání a rovněž shromažďování, odcizení nebo uchovávání informací, jež jsou součástí státního tajemství, v úmyslu předat je cizímu státu, zahraniční organizaci nebo jejich představitelům a také předání nebo shromažďování jiných informací, jež bylo pachateli uloženo cizí rozvědkou, aby mohly být použity ke škodě vnější bezpečnosti Ruské federace, dopustil-li se této špionáže občan cizího státu nebo osoba bez státní příslušnosti, se trestá odnětím svobody na deset až dvacet let.

§ 277. Útok na život představitele státu nebo veřejného činitele

Útok na život představitele státu nebo veřejného činitele spáchaný s cílem přerušit jeho státní nebo jinou politickou činnost nebo z pomsty za takovou činnost (teroristický akt), se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo trestem smrti nebo odnětím svobody na doživotí.

§ 278. Násilné uchopení moci nebo násilné držení moci

Jednání směřující k násilnému uchvácení moci nebo k násilnému držení moci, které je v rozporu s Ústavou Ruské federace, a rovněž jednání směřující k násilné změně ústavního zřízení Ruské federace, se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let.

§ 279. Ozbrojená vzpoura

Organizování ozbrojené vzpoury nebo aktivní účast na této vzpouře, jejímž cílem je svrhnutí nebo násilná změna ústavního zřízení Ruské federace nebo poškození územní celistvosti Ruské federace, se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let.

§ 280. Veřejné výzvy k násilné změně ústavního zřízení Ruské federace

1. Veřejné výzvy k násilnému uchvácení moci, násilnému držení moci nebo násilné změně ústavního zřízení Ruské federace, se trestají uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud při něm bylo využito hromadných sdělovacích prostředků, se trestá odnětím svobody na tři roky až pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3489*).

§ 281. Sabotáž

1. Provedení výbuchu, založení požáru nebo jiné jednání směřující ke zničení nebo poškození podniků, staveb, dopravních komunikací, spojů, životně důležitých objektů s cílem podkopat ekonomickou bezpečnost a obranyschopnost Ruské federace, se trestá odnětím svobody na deset až patnáct let.
2. Tentýž čin spáchaný organizovanou skupinou se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let.

§ 282. Vyvolávání národnostní, rasové nebo náboženské nesnášenlivosti

1. Jednání směřující k vyvolání národnostní, rasové nebo náboženské nesnášenlivosti, snižování národní důstojnosti a rovněž propagace výjimečnosti, nadřazenosti nebo méněcennosti jiných osob podle jejich náboženské, národnostní nebo rasové příslušnosti, pokud se pachatel tohoto jednání dopustil veřejně nebo s využitím sdělovacích prostředků,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody na dva až čtyři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

- a) za použití násilí nebo pohrůžky násilí;
- b) osobou, která při jeho spáchání zneužila svého služebního postavení;
- c) organizovanou skupinou,

se trestá odnětím svobody na tři roky až pět let.

§ 283. Vyzrazení státního tajemství

1. Vyzrazení informací, jež jsou součástí státního tajemství, osobou, které byly tyto informace svěřeny nebo která se seznámila v rámci svého zaměstnání nebo ve službě, nevykazuje-li toto jednání znaky vlastizrady,

se trestá arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

2. Tentýž čin, pokud jím byl z nedbalosti způsoben zvlášť závažný následek,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí a zákazem určité činnosti až na tři roky (*v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 – Sbírka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012*).

§ 284. Ztráta listin obsahujících státní tajemství

Porušení předpisů pro manipulaci s dokumenty, jež obsahují státní tajemství, nebo s předměty, údaje o nichž jsou součástí státního tajemství, osobou, která má přístup ke státnímu tajemství, pokud v důsledku toho došlo z nedbalosti k jejich ztrátě a způsobení závažných následků,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

HLAVA 30.

TRESTNÉ ČINY PROTI STÁTNÍ MOCI, ZÁJMŮM STÁTNÍ SLUŽBY A SLUŽBY V ORGÁNECH MÍSTNÍ SAMOSPRÁVY

§ 285. Zneužívání pravomoci veřejného činitele

1. Veřejný činitel, který užívá svých pravomocí v rozporu se zájmy státní služby v úmyslu opatřit si majetkový nebo jiný osobní prospěch, pokud svým jednáním způsobil podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech občanů nebo organizací, nebo na zákonem chráněných zájmech společnosti nebo státu,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši jednoho sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Tentýž čin spáchaný osobou, jež zastává státní funkci Ruské federace nebo státní funkci subjektu Ruské federace, nebo vedoucím představitelem orgánu místní samosprávy,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na sedm let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,

se trestá odnětím svobody až na deset let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až tři roky.

Poznámky:

1. Veřejným činitelem se v paragrafech této hlavy rozumí osoba, která stále, dočasně nebo na základě zvláštního zmocnění zastává funkci představitele státní moci nebo vykonává organizačně, řídicí nebo administrativně hospodářskou funkci v orgánech státní správy, orgánech místní samosprávy, státních a obecních institucích nebo v Ozbrojených silách Ruské federace či v jiných vojenských útvech Ruské federace.
2. Osobou, jež zastává státní funkci Ruské federace, se v paragrafech této hlavy a jiných paragrafech tohoto zákona, rozumí osoba, která zastává funkci stanovenou Ústavou Ruské federace, federálními ústavními zákony a federálními zákony pro bezprostřední výkon pravomocí státních orgánů.
3. Osobou, jež zastává státní funkci subjektů Ruské federace, se v paragrafech této hlavy a v jiných paragrafech tohoto zákona rozumí osoba, která zastává funkci stanovenou ústavami nebo stanovami subjektů Ruské federace pro bezprostřední výkon pravomocí státních orgánů.
4. Státní zaměstnanci a zaměstnanci orgánů místní samosprávy, kteří nejsou veřejnými činiteli, jsou trestně odpovědní podle paragrafů této hlavy pouze v případech, kdy je to výslovně stanoveno příslušnými paragrafy.

§ 286. Překročení služebních pravomocí

1. Jednání veřejného činitele, kterým zjevně překročil svou pravomoc a způsobil podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech občanů nebo organizací nebo zákonem chráněných zájmech společnosti nebo státu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky.

2. Tentýž čin spáchaný osobou, jež zastává státní funkci Ruské federace nebo státní funkci subjektu Ruské federace, nebo vedoucím představitelem orgánu místní samosprávy,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na sedm let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:

- a) za použití násilí nebo pohrůžky násilí;
- b) s použitím zbraně nebo zvláštních prostředků;
- c) se způsobením zvlášť závažného následku,

se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 287. Odmítnutí poskytnout informace Federálnímu shromáždění Ruské federace nebo Účetnímu dvoru Ruské federace

1. Neoprávněné odmítnutí poskytnout informace (dokumenty, materiály) Radě federace Federálního shromáždění Ruské federace, Státní dumě Federálního shromáždění Ruské federace nebo Účetnímu dvoru Ruské federace nebo vyhýbání se poskytnutí těchto informací či poskytnutí vědomě neúplných nebo nepravdivých informací, pokud se takového jednání dopustil veřejný činitel, který je povinen tyto informace poskytovat,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců

nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí a zákazem určité činnosti na dva až pět let nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin spáchaný osobou, jež zastává státní funkci Ruské federace nebo státní funkci subjektu Ruské federace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud:

- a) souvisí se zatajením trestné činnosti spáchané veřejnými činiteli orgánů státní moci;
- b) byl spáchán skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- c) způsobil zvláště závažný následek,

se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 288. Přivlastnění si pravomocí veřejného činitele

Státní zaměstnanec nebo zaměstnanec orgánu místní samosprávy, který není veřejným činitelem a přivlastní si pravomoci veřejného činitele, přičemž se v souvislosti s tím dopustí jednání, jež způsobilo podstatnou újmu na právech a oprávněných zájmech občanů nebo organizací,

bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce.

§ 289. Neoprávněné podnikání

Veřejný činitel, který přes zákonem stanovený zákaz založí organizaci provádějící podnikatelskou činnost nebo se osobně nebo prostřednictvím zmocněnce podílí na řízení takové organizace, pokud je takové jednání spojeno s poskytováním výhod a výsad takové organizaci nebo s jinou formou protekce,

se trestá ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let a uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 290. Přijímání úplatku

1. Přijímání úplatku veřejným činitelem přímo nebo přes prostředníka v peněžní formě nebo ve formě cenných papírů, jiného majetku nebo výhod majtkové povahy za jednání nebo zdržení se jednání v zájmu toho, kdo dává úplatek, nebo jím zastupovaných osob, pokud takové jednání spadá do služební pravomoci veřejného činitele nebo pokud veřejný činitel může z titulu své funkce k takovému jednání napomoci, a rovněž za celkovou protekci nebo nadržování,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku, nebo odnětím svobody až na pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

2. Přijímání úplatku veřejným činitelem za protiprávní jednání,

se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán osobou, jež zastává státní funkci Ruské federace nebo státní funkci subjektu Ruské federace, nebo vedoucím představitelem orgánu místní samosprávy,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

4. Čin uvedený v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán:

- a) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
- b) opakovaně;
- c) s vymáháním úplatku;
- d) ve velkém rozsahu,

se trestá odnětím svobody na sedm až dvanáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.

Poznámka: Přijímáním úplatku ve velkém rozsahu se rozumí přijetí částky peněz, cenných papírů, jiného majetku nebo výhod majetkové povahy, jejichž celková hodnota převyšuje tři sta minimálních mzdových výměrů.

§ 291. Podplácení

1. Poskytnutí úplatku veřejnému činiteli přímo nebo přes prostředníka

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Poskytnutí úplatku veřejnému činiteli za to, že provede vědomě protiprávní jednání (protiprávní opomenutí jednání), nebo opakované poskytnutí úplatku veřejnému činiteli,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku, nebo odnětím svobody až na osm let.

Poznámka: Osoba, která poskytla úplatek, je zproštěna trestní odpovědnosti, jestliže byl na ní úplatek vymáhán nebo jestliže po poskytnutí úplatku tuto skutečnost dobrovolně oznámila orgánu oprávněnému zahájit trestní stíhání.

§ 292. Úřední podvrh

Úřední podvrh, tj. uvedení vědomě nepravdivých údajů do veřejných listin nebo jejich pozměňování, které zkresluje jejich skutečný obsah, provedené veřejným činitelem, státním zaměstnancem nebo pracovníkem orgánu místní samosprávy v úmyslu získat majetkový nebo jiný osobní prospěch,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 293. Zanedbání služebních povinností

1. Zanedbání služebních povinností, tj. nevykonání nebo nepatřičné vykonávání služebních povinností veřejným činitelem v důsledku nepoctivosti nebo nezodpovědného vztahu ke službě, pokud toto jednání způsobilo podstatnou újmu na právech a zákonných zájmech osob nebo organizací nebo na zákonem chráněných zájmech společnosti nebo státu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou

měsíců nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

HLAVA 31. TRESTNÉ ČINY PROTI SOUDNICTVÍ

§ 294. Maření soudního procesu a přípravného řízení

1. Jakékoli zasahování do činnosti soudu v úmyslu mařit soudní proces
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Jakékoli zasahování do činnosti prokurátora, vyšetřovatele nebo osoby činné v přípravném řízení v úmyslu zabránit všestrannému, úplnému a objektivnímu vyšetřování,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců.
3. Činy uvedené v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud při něm pachatel zneužil svého služebního postavení,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na čtyři roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 295. Útok na život osoby činné v soudním procesu nebo v přípravném řízení

Útok na život soudce, porotce nebo jiné osoby, která se podílí na výkonu spravedlnosti, prokurátora, vyšetřovatele, osoby provádějící vyšetřování, obhájce, soudního znalce, soudního vykonavatele, nebo na život jejich blízkých, v souvislosti s řízením před soudem, vedením přípravného řízení nebo výkonem rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního aktu v úmyslu zabránit zákonné činnosti uvedených osob nebo ze msty za tuto činnost,

se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo trestem smrti nebo odnětím svobody na doživotí.

§ 296. Vyhrožování nebo násilné jednání v souvislosti se soudním procesem nebo přípravným řízením

1. Vyhrožování zabitím, způsobením újmy na zdraví, zničením nebo poškozením majetku soudci, porotci nebo jiné osobě, která se podílí na výkonu spravedlnosti, nebo jejím blízkým, v souvislosti s řízením před soudem,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný na prokurátorovi, vyšetřovateli, osobě provádějící vyšetřování, obhájci, soudním znalci, soudním vykonavateli, nebo na jejich blízkých, v souvislosti s přípravným řízením, řízením před soudem, výkonem rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního aktu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný za použití násilí, které neohrozilo život nebo zdraví poškozeného,
se trestá odnětím svobody až na pět let.
4. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, spáchaný za použití násilí ohrožujícího život nebo zdraví,
se trestá odnětím svobody na pět až deset let.

§ 297. Pohrdání soudem

1. Pohrdání soudem, vyjádřené urážkou účastníků soudního jednání,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na dva až čtyři měsíce.
2. Tentýž čin, vyjádřený urážkou soudce, porotce nebo jiné osoby, jež se podílí na výkonu spravedlnosti,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců.

§ 298. Pomluva soudce, porotce, prokurátora, vyšetřovatele, osoby provádějící vyšetřování soudního vykonavatele

1. Pomluva soudce, porotce nebo jiné osoby, jež se podílí na výkonu spravedlnosti, v souvislosti s řízením před soudem,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin spáchaný na prokurátorovi, vyšetřovateli, osobě provádějící vyšetřování, soudnímu vykonavateli v souvislosti s vedením přípravného řízení nebo s výkonem rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního aktu,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud je spojen s obviněním poškozeného ze spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu,
se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.

§ 299. Úmyslné trestní stíhání nevinné osoby

1. Úmyslné trestní stíhání nevinné osoby
se trestá odnětím svobody až na pět let.
2. Tentýž čin, pokud je spojen s obviněním osoby ze spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

§ 300. Neoprávněné zproštění trestní odpovědnosti

Neoprávněné zproštění trestní odpovědnosti osoby podezřelé nebo obviněného ze spáchání trestného činu, prokurátorem, vyšetřovatelem nebo osobou provádějící vyšetřování, se trestá odnětím svobody na dva roky až sedm let.

§ 301. Neoprávněné zadržení, vzetí do vazby nebo držení ve vazbě

1. Vědomě neoprávněné zadržení
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Vědomě neoprávněné vzetí do vazby nebo držení ve vazbě
se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byl způsoben zvláště závažný následek,
se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 302. Nucení k výpovědi

1. Nucení podezřelého, obviněného, poškozeného, svědka, aby vypovídal, nebo znalce, aby vyhotovil znalecký posudek, pohrůzkami, vydíráním nebo jiným neoprávněným jednáním ze strany vyšetřovatele nebo osoby provádějící vyšetřování,
se trestá odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spojený s použitím násilí, zlomyslných urážek nebo týrání,
se trestá odnětím svobody na dva roky až osm let.

§ 303. Padělání důkazů

1. Padělání důkazů v občanskoprávním řízení osobou, která se účastní řízení, nebo jejím zástupcem,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až osmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu pěti až osmi měsíců nebo nápravnými pracemi na jeden až dva roky nebo arestem na dva až čtyři měsíce.
2. Padělání důkazů v trestněprávním řízení osobou, která provádí vyšetřování, vyšetřovatelem, prokurátorem nebo obhájcem,
se trestá odnětím svobody až na tři roky a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.
3. Padělání důkazů v trestněprávním řízení ve věci závažného nebo zvláště závažného trestného činu a rovněž padělání důkazů, jež způsobilo zvláště závažný následek,
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 304. Pokus o podplacení nebo korumpování

Pokus o podplacení nebo korumpování, tj. pokus předat veřejnému činiteli nebo osobě zastávající vedoucí funkci v obchodních společnostech nebo jiných organizacích peníze, cenné papíry nebo jiný majetek bez jejího souhlasu nebo poskytnutí služeb majetkové povahy této osobě v úmyslu umělého vytvoření důkazů o spáchání trestného činu nebo vydírání,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.

§ 305. Vynesení vědomě nespravedlivého rozsudku, rozhodnutí nebo jiného soudního aktu

1. Vynesení vědomě nespravedlivého rozsudku, rozhodnutí nebo jiného soudního aktu soudcem (soudci)
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Tentýž čin spojený s vynesením nezákonného soudního rozsudku, jímž byl poškozený odsouzen k odnětí svobody nebo jímž byl způsoben jiný zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

§ 306. Křivé obvinění

1. Kdo jiného úmyslně lživě obviní ze spáchání trestného činu
bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Kdo jiného úmyslně lživě obviní ze spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu nebo kdo křivé obvinění podloží uměle vytvořenými důkazy,
bude potrestán odnětím svobody až na šest let.

§ 307. Křivá výpověď, nepravdivý znalecký posudek nebo křivé tlumočení

1. Vědomě lživá výpověď svědka, poškozeného nebo vědomě nepravdivý znalecký posudek a rovněž vědomě nesprávné tlumočení nebo písemný překlad v řízení před soudem nebo v přípravném řízení,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců, nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce.
2. Tentýž čin spojený s obviněním jiného ze spáchání závažného nebo zvlášť závažného trestného činu,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Svědkovi, poškozenému, znalci nebo tlumočnickovi zaniká trestní odpovědnost, pokud dobrovolně v průběhu vyšetřování, přípravného řízení nebo řízení před soudem, před vynesením rozsudku nebo rozhodnutí soudu, oznámili nepravdivost svých výpovědí, posudku nebo nesprávnost tlumočení.

§ 308. Odmítnutí výpovědi svědkem nebo poškozeným

Svědka nebo poškozený, který odmítá vypovídat,
bude potrestán uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

Poznámka: Odmítnutí vypovídat proti sobě, manželovi (manželce) nebo proti svým blízkým příbuzným není trestné.

§ 309. Podplácení nebo nucení k výpovědi nebo k odmítnutí výpovědi nebo k nesprávnému překladu

1. Podplácení svědka, poškozeného s cílem přimět je, aby učinili nepravdivou výpověď nebo podplácení soudního znalce s cílem přimět ho, aby podal nepravdivý posudek nebo učinil nepravdivou výpověď a rovněž podplácení tlumočníka s cílem přimět ho, aby provedl nesprávný tlumočnický úkon,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce.
2. Nucení svědka, poškozeného k nepravdivým výpovědím, znalce k nepravdivému posudku nebo tlumočníka k provedení nesprávného tlumočnického úkonu a rovněž nucení uvedených osob, aby odmítly vypovídat, spojené s vydíráním, hrozbou zabití, ublížení na zdraví, zničení nebo poškození majetku těchto osob nebo jejich blízkých,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
3. Čin uvedený v odst. 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán za použití násilí, jež neohrozilo život ani zdraví uvedených osob,
se trestá odnětím svobody až na pět let.
4. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo za použití násilí ohrožujícího život nebo zdraví uvedených osob,
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.

§ 310. Vyzrazení údajů z přípravného řízení

Vyzrazení údajů z přípravného řízení osobou, jež byla v souladu se zákonem poučena o nepřipustnosti vyzrazení těchto údajů, bez souhlasu prokurátora, vyšetřovatele nebo osoby provádějící vyšetřování,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce.

§ 311. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně soudce nebo účastníků trestního řízení

1. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně soudce, porotce, soudního vykonavatele, poškozeného, svědka, jiných účastníků trestního řízení a rovněž k ochraně jejich blízkým, pokud se tohoto jednání dopustila osoba, již byly tyto informace svěřeny nebo jež se s nimi seznámila v souvislosti s výkonem své služební činnosti,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo omezením svobody až na dva roky nebo arestem až na čtyři měsíce.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 312. Neoprávněné nakládání s majetkem, jenž je předmětem soupisu nebo zabavení nebo s majetkem, jenž podléhá propadnutí

1. Zpronevěra, odcizení, zatajení nebo neoprávněné předání majetku, jenž je předmětem soupisu nebo zabavení, spáchané osobou, které byl tento majetek svěřen, a rovněž

provádění bankovních transakcí s peněžními prostředky (vklady), jež byly soudně obstarány, pracovníkem finančního ústavu,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Zatajení nebo přivlastnění si majetku, který podle rozsudku soudu podléhá propadnutí a rovněž jiné vyhýbaní se výkonu pravomocného rozhodnutí soudu o propadnutí majetku, se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku, nebo odnětím svobody až na tři roky s uložením peněžitého trestu ve výši až padesáti minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce.

§ 313. Útěk z místa výkonu trestu, z arestu nebo z vazby

1. Útěk osoby, která je ve výkonu trestu nebo ve vazbě, z místa výkonu trestu, z arestu nebo z vazby,

se trestá odnětím svobody až na tři roky.

2. Tentýž čin spáchaný:

a) skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;

b) za použití násilí, které ohrozilo život nebo zdraví lidí, nebo pohrůžky takového násilí;

c) s použitím zbraní nebo předmětů použitelných jako zbraň,

se trestá odnětím svobody až na osm let.

§ 314. Vyhýbaní se výkonu trestu odnětí svobody

Úmyslné nevrácení se osoby odsouzené k trestu odnětí svobody, které byl povolen výjezd z místa odnětí svobody nebo které byl povolen odklad výkonu rozsudku soudu nebo odklad výkonu trestu, po uplynutí lhůty výjezdu nebo odkladu,

se trestá odnětím svobody až na dva roky (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 - Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 315. Nevykonání soudního rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního rozhodnutí

Úmyslné nevykonání pravomocného soudního rozsudku, usnesení soudu nebo jiného soudního rozhodnutí a rovněž bránění jejich vykonávání představitelům státní moci, státním zaměstnancem, pracovníkem orgánu místní samosprávy a také pracovníkem státní nebo obecní instituce, obchodní společnosti nebo jiné organizace,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na pět let nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 316. Neoznámení trestného činu

Předem neslíbené neoznámení zvláště závažného trestného činu

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

Poznámka: Osoba není trestně odpovědná za předem neslíbené nadržování trestného činu spáchaného jeho (její) manželkou (manželem) nebo blízkým příbuzným.

HLAVA 32.

TRESTNÉ ČINY PROTI POŘÁDKU VE VĚCECH VEŘEJNÝCH

§ 317. Útok na život pracovníka policejního orgánu

Útok na život pracovníka policejního orgánu, příslušníka armády a rovněž na život jeho blízkých v úmyslu zmařit oprávněnou činnost uvedených osob v oblasti ochrany veřejného pořádku a zajištění veřejné bezpečnosti nebo z pomsty za tuto činnost,

se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo trestem smrti nebo odnětím svobody na doživotí.

§ 318. Použití násilí vůči představiteli státní moci

1. Použití násilí, jež neohrozilo život nebo zdraví poškozeného, nebo pohrůžky takového násilí vůči představiteli státní moci nebo jeho blízkým v souvislosti s plněním služebních povinností,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

2. Použití násilí, které ohrozilo život nebo zdraví osob uvedených v odst. 1 tohoto paragrafu, se trestá odnětím svobody na pět až deset let.

Poznámka: Představitelem státní moci se v tomto paragrafu i v jiných paragrafech tohoto zákona rozumí veřejný činitel zastupující policejní nebo kontrolní orgán a také jiný veřejný činitel, který má ze zákona nařizovací pravomoc i vůči osobám, které mu nejsou služebně podřízeny.

§ 319. Urážka představitele státní moci

Veřejná urážka představitele státní moci při výkonu nebo pro výkon jeho služebních povinností

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši padesáti až sta minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu až jednoho měsíce nebo povinnými pracemi na sto dvacet až sto osmdesát hodin nebo nápravnými pracemi na šest měsíců až jeden rok.

§ 320. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně veřejného činitele policejního nebo kontrolního orgánu

1. Vyzrazení informací o bezpečnostních opatřeních, přijatých k ochraně veřejného činitele policejního nebo kontrolního orgánu nebo k ochraně jeho blízkých, pokud byl tento čin spáchán v úmyslu zabránit veřejnému činiteli ve výkonu služby,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až čtyř set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až čtyř měsíců nebo arestem až na čtyři měsíce.

2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 321. Dezorganizace činnosti zařízení zajišťujících izolaci odsouzenců od společnosti

1. Použití násilí, jež neohrozilo život nebo zdraví odsouzence, nebo pohrůžky násilí vůči odsouzeneci v úmyslu mařit jeho nápravu nebo z pomsty za jeho spolupráci se správou zařízení nebo s orgánem trestně exekučního systému,

se trestá odnětím svobody až na pět let.

2. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, spáchaný na pracovníkovi místa odnětí svobody nebo vazebního zařízení v souvislosti s plněním služebních povinností nebo na jeho blízkých,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.
3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud byl spáchán organizovanou skupinou nebo pokud se jednalo o násilí ohrožující život nebo zdraví,
se trestá odnětím svobody na pět až dvanáct let (*v red. federálního zákona ze dne 9. března 2001 - Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 11, § 1002*).

§ 322. Nedovolené překročení státní hranice Ruské federace

1. Překročení státní hranice Ruské federace bez stanovených dokumentů a náležitého povolení
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Nedovolené překročení státní hranice Ruské federace spáchané skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou nebo za použití násilí nebo pohrůžky násilí,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Na případy, kdy státní hranici Ruské federace nedovoleně překročí cizí státní příslušníci a osoby bez státní příslušnosti, kteří cestují do Ruské federace, aby zde v souladu s Ústavou Ruské federace využili práva politického azylu, se platnost tohoto paragrafu nevztahuje, pokud jednání těchto osob nenaplňuje skutkovou podstatu jiného trestného činu.

§ 323. Protiprávní změna státní hranice Ruské federace

1. Odstranění, přemístění nebo zničení hraničních znaků s cílem protiprávní změny státní hranice Ruské federace
se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán opakovaně nebo pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.

§ 324. Neoprávněné získání nebo udávání úředních listin a státních vyznamenání

Neoprávněné získání nebo udávání úředních listin, které zakládají právo nebo zprošťují povinnosti, a také státních vyznamenání Ruské federace, RSFSR, SSSR,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

§ 325. Odcizení nebo poškození úředních listin, pečeti, razítek nebo odcizení akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence

1. Odcizení, zničení, poškození nebo ukrytí úředních listin, pečeti nebo razítek v úmyslu získat majetkový nebo jiný osobní prospěch,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem až na čtyři měsíce nebo odnětím svobody až na jeden rok.
2. Odcizení dokladu totožnosti nebo jiného důležitého osobního dokladu

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo arestem až na tři měsíce.

3. Odcizení akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence, které jsou chráněny před paděláním,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 - Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3491*).

§ 326. Padělání nebo zničení identifikačního čísla dopravního prostředku

1. Padělání nebo zničení identifikačního čísla dopravního prostředku, čísla karosérie, podvozku, motoru a také padělání státní poznávací značky dopravního prostředku v úmyslu používat nebo udat tento dopravní prostředek a rovněž udání dopravního prostředku s úmyslně padělaným identifikačním číslem, číslem karosérie, podvozku, motoru nebo s úmyslně padělanou státní poznávací značkou nebo karosérie, podvozku, motoru s úmyslně padělaným číslem,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo nápravnými pracemi až na jeden rok nebo omezením svobody až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně nebo skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou

se trestá nápravnými pracemi až na dva roky nebo omezením svobody až na tři roky nebo odnětím svobody až na čtyři roky (*v red. federálního zákona ze dne 17. listopadu 2001 - Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 47, § 4405*).

§ 327. Padělání, výroba nebo uvádění do oběhu padělaných úředních listin, státních vyznamenání, pečeti, úředních razítek a formulářů

1. Padělání průkazu nebo jiné úřední listiny, která zakládá právo nebo zprošťuje povinnosti v úmyslu používat je nebo udat je jako pravé a rovněž výroba padělků státních vyznamenání Ruské federace, RSFSR, SSSR, státních pečeti, úředních razítek a formulářů v úmyslu používat je nebo udat je jako pravé nebo udávání těchto padělků,

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Tentýž čin spáchaný opakovaně

se trestá odnětím svobody až na čtyři roky.

3. Vědomé používání padělané úřední listiny,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců.

§ 327¹. Výroba padělaných akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence, jejich uvádění do oběhu nebo jejich používání

1. Výroba padělaných akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence, které jsou chráněny před paděláním,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši tří set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu tří až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.

2. Vědomé používání padělaných akcizních známek, speciálních kolků nebo značek ekvivalence, které jsou chráněny před paděláním,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody až na pět let (*v red. federálního zákona ze dne 9. července 1999 - Sbírka zákonů Ruské federace, 1999, č. 28, § 3491*).

§ 328. Vyhýbaní se výkonu vojenské služby a alternativní civilní služby

1. Vyhýbaní se odvodu k vojenské službě bez zákonných důvodů, pro osvobození od této služby,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši dvou set až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu dvou až pěti měsíců nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na dva roky.

2. Vyhýbaní se výkonu alternativní civilní služby osobami, jež byly osvobozeny od výkonu vojenské služby,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo arestem na tři až šest měsíců.

§ 329. Hanobení státního znaku nebo státní vlajky Ruské federace

Hanobení státního znaku nebo státní vlajky Ruské federace

se trestá omezením svobody až na dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na jeden rok.

§ 330. Svévole

1. Svévole, tj. jakékoli svévolné jednání, jež je v rozporu se zákonem nebo jiným normativním právním aktem, pokud jím byla způsobena podstatná škoda,

se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo povinnými pracemi na sto osmdesát až dvě stě čtyřicet hodin nebo nápravnými pracemi na jeden rok až dva roky nebo arestem na tři až šest měsíců.

2. Tentýž čin spáchaný za použití násilí nebo pohrůžky násilí

se trestá omezením svobody až na tři roky nebo arestem na čtyři až šest měsíců nebo odnětím svobody až na pět let.

ODDÍL XI. TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ

HLAVA 33.

TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ

§ 331. Pojem vojenského trestného činu

1. Za vojenské trestné činy se považují trestné činy proti stanoveným pravidlům vojenské služby, uvedené v této hlavě, spáchané příslušníky armády, kteří vykonávají základní vojenskou službu nebo vykonávají vojenskou službu na základě smlouvy v ozbrojených silách Ruské federace, v jiném vojsku nebo vojenském útvaru Ruské federace, jakož i vojáky v záloze v době vojenského cvičení.

2. Podle paragrafů této hlavy se posuzuje trestní odpovědnost příslušníků vojenských stavebních jednotek (útvárů) Ministerstva obrany Ruské federace, jiných ministerstev a úřadů Ruské federace.

3. Trestní odpovědnost za vojenské trestné spáchané za válečného stavu nebo za bojové situace je stanovena právními předpisy Ruské federace pro válečný stav.

§ 332. Neuposlechnutí rozkazu

1. Podřízený, který neprovede rozkaz nadřízeného a způsobí tím podstatnou škodu zájmům vojenské služby,
bude potrestán omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou a rovněž pokud jím byl způsoben zvláště závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Nesplnění rozkazu v důsledku nedbalého nebo nesvědomitého vztahu ke službě, pokud způsobilo zvláště závažný následek,
se trestá omezením ve vojenské službě až na jeden rok nebo arestem na tři až šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky.

§ 333. Zprotivení nebo donucení k porušení vojenské povinnosti

1. Kdo klade odpor náčelníkovi nebo veliteli nebo jiné osobě, která plní vojenské povinnosti, nebo je donutí k porušení těchto povinností násilím nebo pohrůzkou násilí,
bude potrestán omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na pět let.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - b) s použitím zbraně;
 - c) se způsobením těžké nebo středně těžké újmy na zdraví nebo jiné těžké následky
se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 334. Násilí vůči nadřízenému

1. Bití nebo použití jiného násilí vůči nadřízenému v době výkonu služby nebo pro výkon jeho vojenských povinností
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na pět let.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - b) s použitím zbraně;
 - c) se způsobením těžké nebo středně těžké újmy na zdraví nebo jiného zvláště závažného následku,
se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

§ 335. Porušení řádem stanovených pravidel vzájemných vztahů mezi vojáky stejné hodnosti

1. Porušení řádem stanovených pravidel vzájemných vztahů mezi vojáky stejné hodnosti spojené s ponížením cti a důstojnosti nebo se šikanou poškozeného nebo s násilím,
se trestá držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin spáchaný:
 - a) opakovaně;
 - b) na dvou nebo více osobách;
 - c) skupinou osob, skupinou osob po předchozí dohodě nebo organizovanou skupinou;
 - d) s použitím zbraně;

- e) se způsobením středně těžké újmy na zdraví,
se trestá odnětím svobody až na pět let.
- 3. Čin uvedený v odst. 1 nebo 2 tohoto paragrafu, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na deset let.

§ 336. Urážka mezi vojáky

- 1. Urážka vojáka stejné hodnosti v době výkonu služby nebo v souvislosti s výkonem služby se trestá omezením ve vojenské službě až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu na tutéž dobu.
- 2. Urážka nadřízeného podřízeným a rovněž podřízeného nadřízeným v době výkonu služby nebo v souvislosti s výkonem služby,
se trestá omezením ve vojenské službě až na jeden rok nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu na tutéž dobu.

§ 337. Svémocné odloučení od útvaru nebo z místa výkonu služby

- 1. Voják základní vojenské služby, který se svémocně vzdálí od útvaru nebo z místa výkonu služby nebo se nedostaví bez vážných důvodů včas do služby z propustky, ze služební cesty, po jmenování, přeložení, po dovolené nebo po pobytu v léčebném zařízení po dobu delší než dva dny, maximálně však po dobu deseti dnů,
bude potrestán arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na jeden rok.
- 2. Tentýž čin spáchaný vojákem, který vykonává trest v disciplinárním vojenském oddílu,
se trestá odnětím svobody až na dva roky.
- 3. Voják základní vojenské služby nebo příslušník armády vykonávající vojenskou službu na základě smlouvy, který se svémocně vzdálí od útvaru nebo z místa výkonu služby nebo se nedostaví bez vážných důvodů včas do služby po dobu delší než deset dní, maximálně však po dobu jednoho měsíce,
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky, nebo odnětím svobody až na tři roky.
- 4. Čin uvedený v odst. 3 tohoto paragrafu, pokud doba odloučení přesáhla jeden měsíc,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

Poznámka: Voják, který spáchal trestný čin uvedený v tomto paragrafu poprvé, může být zproštěn trestní odpovědnosti, pokud svémocné odloučení od útvaru bylo důsledkem shody vážných okolností.

§ 338. Zběhnutí

- 1. Zběhnutí, tj. svémocné opuštění útvaru nebo místa výkonu služby v úmyslu vyhnout se vojenské službě a rovněž nedostavení se na službu s tímž úmyslem,
se trestá odnětím svobody až na sedm let.
- 2. Zběhnutí se služební zbraní a rovněž zběhnutí, jehož se dopustila skupina osob po předchozí dohodě nebo organizovaná skupina,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

Poznámka: Voják, jež se poprvé dopustil zběhnutí uvedené v tomto paragrafu, může být zproštěn trestní odpovědnosti, pokud jeho zběhnutí bylo důsledkem shody vážných okolností.

§ 339. Vyhýbaní se plnění služebních povinností předstíráním nemoci nebo jiným způsobem

1. Voják, který se vyhýbá plnění služebních povinností tak, že předstírá nemoc, nebo sám sobě úmyslně způsobí újmu na zdraví, nebo padělá úřední listinu, nebo jiným podvodem, bude potrestán omezením ve vojenské službě až na jeden rok nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na jeden rok.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán s cílem úplného osvobození od výkonu vojenské služby, se trestá odnětím svobody až na sedm let.

§ 340. Porušení předpisů pro výkon bojové služby

1. Porušení předpisů pro výkon bojové služby, která se týká včasného zjištění a odražení náhlého napadení Ruské federace nebo zajištění její bezpečnosti, pokud toto jednání způsobilo nebo mohlo způsobit škodu zájmům bezpečnosti státu, se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na pět let.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody až na deset let.
3. Porušení předpisů pro výkon bojové služby v důsledku nedbalého nebo nesvědomitého přístupu k plnění služebních povinností, pokud byl takovým jednáním způsoben zvlášť závažný následek, se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.

§ 341. Porušení předpisů pro výkon pohraniční služby

1. Porušení předpisů pro výkon pohraniční služby osobou, která vykonává pohraniční službu nebo plní jiné povinnosti pohraniční služby, pokud byla nebo mohla být takovým jednáním způsobena škoda zájmům bezpečnosti státu, se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Porušení předpisů pro výkon pohraniční služby v důsledku nedbalého nebo nesvědomitého přístupu k plnění služebních povinností, pokud byl takovým jednáním způsoben zvlášť závažný následek, se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 342. Porušení řádu strážní služby

1. Porušení řádu strážní služby osobou, která je ve strážní službě, pokud toto jednání způsobilo škodu na strážných objektech, se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody až na tři roky.
3. Porušení řádu strážní služby v důsledku nedbalého nebo nesvědomitého přístupu k plnění služebních povinností, pokud byl takovým jednáním způsoben zvlášť závažný následek, se trestá odnětím svobody až na jeden rok.

§ 343. Porušení předpisů pro výkon služby ochrany veřejného pořádku a zajištění veřejné bezpečnosti

1. Porušení předpisů pro výkon služby osobou, která vykonává službu ochrany veřejného pořádku a zajištění veřejné bezpečnosti, pokud byla tímto jednáním způsobena újma na právech a oprávněných zájmech občanů,
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let.

§ 344. Porušení řádu vnitřní služby a hlídkování v útvaru

Porušení řádu vnitřní služby osobou, která vykonává denní službu v útvaru (s výjimkou strážní služby), a rovněž porušení řádu hlídkování v útvaru osobou, která koná hlídku, pokud byl tímto jednáním způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky.

§ 345. Opuštění potápějící se válečné lodi

Opuštění potápějící se válečné lodi velitelem, který nesplnil všechny své služební povinnosti, nebo členem posádky bez příslušného rozkazu velitele,
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na pět let.

§ 346. Úmyslné zničení nebo poškození vojenského majetku

1. Úmyslné zničení nebo poškození zbraní, střeliva nebo vojenské techniky
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až dvou měsíců nebo omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na tři měsíce nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byl způsoben zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody až na pět let.

§ 347. Zničení nebo poškození vojenského majetku z nedbalosti

Zničení nebo poškození vojenského majetku, střeliva nebo vojenské techniky z nedbalosti, které způsobilo závažné následky,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši až pěti set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu až pěti měsíců nebo omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky.

§ 348. Ztráta vojenského majetku

Porušení předpisů o ochraně služební zbraně, střeliva nebo vojenské techniky, pokud v důsledku takového jednání byla zbraň, střelivo nebo vojenská technika z nedbalosti ztracena,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sta až dvou set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělků odsouzené osoby za dobu jednoho až dvou měsíců nebo omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo arestem až na šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na

dva roky (v red. federálního zákona ze dne 25. června 1998 - Sbirka zákonů Ruské federace, 1998, č. 26, § 3012).

§ 349. Porušení předpisů pro zacházení se zbraní a předměty, které představují zvýšené nebezpečí pro okolí

1. Porušení předpisů pro zacházení se zbraní, střelivem, radioaktivními materiály, výbušnými nebo jinými látkami a předměty, které představují zvýšené nebezpečí pro okolí, pokud byla takovým jednáním z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví, zničení vojenské techniky nebo jiný závažný následek,
se trestá omezením ve vojenské službě až na dva roky nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody až na pět let.
3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,
se trestá odnětím svobody až na deset let.

§ 350. Porušení předpisů pro řízení nebo používání motorových vozidel

1. Porušení předpisů pro řízení nebo používání bojových, speciálních nebo dopravních motorových vozidel, v jehož důsledku byla z nedbalosti způsobena těžká nebo středně těžká újma na zdraví,
se trestá arestem na čtyři až šest měsíců nebo držením v disciplinárním vojenském oddílu až na dva roky nebo odnětím svobody až na dva roky, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt,
se trestá odnětím svobody na dva roky až pět let, k němuž může být připojen trest ztráty určitého postavení nebo funkcí nebo zákaz určité činnosti až na tři roky.
3. Čin uvedený v odst. 1 tohoto paragrafu, pokud jím byla z nedbalosti způsobena smrt dvou nebo více osob,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až deset let.

§ 351. Porušení letových předpisů a předpisů o přípravě letů

Porušení letových předpisů a předpisů o přípravě letů nebo jiných předpisů o provozu vojenských letounů, v jehož důsledku byla z nedbalosti způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

§ 352. Porušení předpisů o řízení lodě

Porušení předpisů o řízení nebo používání vojenských lodí, v jehož důsledku byla z nedbalosti způsobena smrt nebo jiný zvlášť závažný následek,
se trestá odnětím svobody na tři roky až deset let.

ODDÍL XII. TRESTNÉ ČINY PROTI MÍRU A BEZPEČNOSTI LIDSTVA

HLAVA 34.

TRESTNÉ ČINY PROTI MÍRU A BEZPEČNOSTI LIDSTVA

§ 353. Plánování, příprava, rozpoutání nebo vedení útočné války

1. Plánování, příprava nebo rozpoutání útočné války

- se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let.
2. Vedení útočné války,
se trestá odnětím svobody na deset až dvacet let.

§ 354. Veřejné výzvy k rozpoutání útočné války

1. Veřejné výzvy k rozpoutání útočné války
se trestají uložením peněžitého trestu ve výši pěti set až sedmi set minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu pěti až sedmi měsíců nebo odnětím svobody až na tři roky.
2. Tentýž čin, pokud byl spáchán s využitím hromadných sdělovacích prostředků nebo pokud byl spáchán osobou, která zastává státní funkci Ruské federace nebo státní funkci subjektu Ruské federace,
se trestá uložením peněžitého trestu ve výši sedmi set až jednoho tisíce minimálních mzdových výměrů nebo ve výši mzdy či jiného výdělku odsouzené osoby za dobu sedmi měsíců až jednoho roku nebo odnětím svobody na dva roky až pět let a ztrátou určitého postavení nebo funkcí nebo zákazem určité činnosti až na tři roky.

§ 355. Vývoj, výroba, hromadění, opatřování nebo udávání zbraní hromadného ničení

Vývoj, výroba, hromadění, opatřování nebo udávání chemických, biologických, toxických a jiných druhů zbraní hromadného ničení, zakázaných mezinárodní smlouvou, již je Ruská federace vázána,

se trestá odnětím svobody na pět až deset let (*v red. federálního zákona ze dne 19. června 2001 - Sbírka zákonů Ruské federace, 2001, č. 26, § 2588*).

§ 356. Použití zakázaných prostředků a metod vedení války

1. Surové zacházení s válečnými zajatci nebo civilním obyvatelstvem, deportace civilního obyvatelstva, rozkrádání národního majetku na okupovaném území, použití prostředků a metod zakázaných mezinárodní smlouvou, již je Ruská federace vázána, ve válečném konfliktu,
se trestá odnětím svobody až na dvacet let.
2. Použití zbraní hromadného ničení zakázaných mezinárodní smlouvou, již je Ruská federace vázána,
se trestá odnětím svobody na deset až dvacet let.

§ 357. Genocida

Jednání směřující k úplné nebo částečné likvidaci národní, etnické, rasové nebo náboženské skupiny, a to vraždění příslušníků této skupiny, způsobení těžké újmy na jejich zdraví, násilné zabránění rození dětí, nucené odebírání dětí, násilné přesídlování nebo jiné vytvoření takových životních podmínek, které mají přivodit fyzické zničení příslušníků této skupiny,

se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo trestem smrti nebo trestem odnětí svobody na doživotí..

§ 358. Ekocida

Hromadné ničení rostlinné nebo živočišné říše, otrávení ovzduší nebo vodních zdrojů nebo spáchání jiných činů, které mohou vyvolat ekologickou katastrofu,

se trestá odnětím svobody na dvanáct až dvacet let.

§ 359. Žoldněřství

1. Nábor, vyškolení, financování nebo jiné materiální zajištění žoldněře a rovněž jeho využití v ozbrojeném konfliktu nebo ve vojenské akci,
se trestá odnětím svobody na čtyři roky až osm let.
2. Tentýž čin, pokud při jeho spáchání pachatel zneužil svého služebního postavení nebo pokud byl spáchán na nezletilém,
se trestá odnětím svobody na sedm až patnáct let, k němuž může být připojen trest propadnutí majetku.
2. Účast žoldněře v ozbrojeném konfliktu nebo ve vojenské akci
se trestá odnětím svobody na tři roky až sedm let.

Poznámka: Žoldněřem se rozumí osoba, která jedná v úmyslu získat materiální odměnu a která není občanem státu, jenž se účastní ozbrojeného konfliktu nebo vojenské akce, nemá trvalý pobyt na území tohoto státu, ani nebyla vyslána, aby plnila oficiální povinnosti.

§ 360. Napadení osob nebo institucí, jež jsou pod mezinárodní ochranou

Napadení představitele cizího státu nebo pracovníka mezinárodní organizace, jenž je pod mezinárodní ochranou, a rovněž napadení služebních nebo bytových prostor nebo dopravních prostředků osob, jež jsou pod mezinárodní ochranou, pokud toto jednání bylo spácháno s cílem vyprovokovat válečný konflikt nebo zkomplikovat mezinárodní vztahy,
se trestá odnětím svobody na tři roky až osm let.

Federální zákon

"O ÚČINNOSTI TRESTNÍHO ZÁKONÍKU RUSKÉ FEDERACE"

Přijat Státní Dumou dne 24. května 1996

Schválen Radou federace dne 5. června 1996

Podepsán Prezidentem Ruské federace dne 13. června 1996, číslo 64-FZ

(Sbírka zákonů Ruské federace, 1996, č. 25, § 2955)

1. Trestní zákoník Ruské federace nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997, s výjimkou předpisů, pro které byly tímto federálním zákonem stanoveny jiné termíny nabytí účinnosti.

2. Dnem 1. ledna 1997 pozbývá platnosti trestní zákoník RSFSR schválený zákonem RSFSR ze dne 27. října 1960 "O schválení trestního zákoníku RSFSR" a taktéž všechny zákony a jiné normativní právní akty, které byly přijaty v době od 27. října 1960 do 1. ledna 1997 jako změny a doplňky k trestnímu zákoníku RSFSR.

Ostatní zákony a jiné normativní právní akty, které platí na území Ruské federace, musejí být uvedeny do souladu s trestním zákoníkem Ruské federace.

Nadále do uvedení do souladu s trestním zákoníkem Ruské federace se zmíněné zákony a jiné normativní právní akty používají v části, jež není v rozporu s trestním zákoníkem Ruské federace. Výčet majetku, který nenaleží propadnutí uloženému rozsudkem soudu (příloha k trestnímu zákoníku RSFSR), se používá do schválení nového výčtu stanoveného trestně exekučními právními předpisy Ruské federace v souladu s odst. 3 § 52 trestního zákoníku Ruské federace (*v red. federálního zákona ze dne 27. prosince 1997 - Sbírka zákonů Ruské federace, 1997, č. 1, § 2*).

3. Trest (základní a vedlejší) uložený osobám, jež byly odsouzeny před 1. lednem 1997 podle Trestního zákoníku RSFSR z roky 1960 za činy, jež podle trestního zákoníku Ruské federace z roku 1996 nejsou trestnými činy, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná.

Trestní sazby se u osob, jež byly odsouzeny podle dříve platného trestního zákona a jež dosud nevykonaly trest, uvedou do souladu s trestním zákoníkem Ruské federace v těch případech, kdy trest, jež jim byl soudem uložen, je přísnější než horní sazba sankce stanovená příslušným paragrafem trestního zákona Ruské federace.

Pokud trestní zákon jiným způsobem zlepšuje postavení osob, jež spáchaly trestný čin, včetně osob, které vykonávají trest nebo které vykonaly trest, ale odsouzení jim zatím nebylo zhlazeno, soudní rozsudky a další rozhodnutí soudu o použití jiných opatření trestněprávní povahy přehodnotí soud, jenž vynesl rozsudek nebo soud v místě výkonu trestu odsouzeného.

Zánik trestu, zmírnění trestu, jiné zlepšení postavení osob, jež spáchaly trestný čin, se případech uvedených v odst. 1, 2 nebo 3 tohoto paragrafu provádí způsobem stanoveným § 361¹, 368 a 369 trestního řádu RSFSR.

Osoby, jimž zanikl trest v souladu s odst. 1 a 3 tohoto paragrafu, a osoby, jež vykonaly trest nebo byly podmíněně propuštěny, jestliže byly odsouzeny za činy, které podle trestního zákoníku Ruské federace nejsou trestnými činy, se považují za bezúhonné.

Trestní stíhání, jež jsou ve stádiu řízení před soudem, ve stádiu přípravného řízení nebo vyšetřování, se dnem 1. ledna 1997 zastavují, pokud se jedná o činy, které podle trestního zákoníku Ruské federace nejsou trestnými činy, nebo o trestní věci, u nichž uběhla

promlčecí doba pro výkon trestu, stanovená § 78 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku Ruské federace (v red. federálního zákona ze dne 27. prosince 1996 - Sbirka zákonů Ruské federace, 1997, č. 1, § 2).

4. Ustanovení tohoto zákona o trestech ve formě povinných prací, omezení svobody a arestu nabudou účinnosti vydáním federálního zákona nebo federálních zákonů poté, co vstoupí v platnost trestní řád Ruské federace, až budou vytvořeny nezbytné podmínky pro výkon těchto forem trestů - u trestu ve formě povinných prací nejpozději v roce 2004, u trestu ve formě omezení svobody nejpozději v roce 2005, u trestu ve formě arestu nejpozději v roce 2006 (v red. Federálních zákonů ze dne 27. prosince 1996 a 10. ledna 2002 - Sbirka zákonů Ruské federace, 1997, č. 1, § 2; Rossijskaja gazeta, 12. ledna 2002)

5. Osobám, jež byly odsouzeny k trestu ztráty funkce (§ 21 odst. 5 trestního zákoníku RSFSR), uložení povinnosti zahladit způsobenou škodu (§ 21 odst.6 trestního zákoníku RSFSR), veřejného pokárání (odst. 7 § 21 trestního zákoníku RSFSR), zaniká trest a odsouzení se jim zahlazuje soudem, který vynesl rozsudek (v red. federálního zákona ze dne 27. prosince 1996 - Sbirka zákonů Ruské federace, 1997, č. 1, § 2).

6. Osobám, kterým byly uloženy nápravné práce bez odnětí svobody s výkonem trestu mimo místa zaměstnání odsouzeného (§ 27 trestního zákoníku RSFSR) se uložený trest nahrazuje peněžitým trestem v částce, kterou ve prospěch státu převezme soud, jež vynesl rozsudek, nebo soudem v místě výkonu trestu odsouzeného. Částky zaplacené před účinností trestního zákoníku Ruské federace se započítávají. Peněžitý trest, uložený v tomto případě, nesmí převyšovat maximální výši peněžitého trestu, stanovenou příslušným paragrafem trestního zákoníku Ruské federace (v red. federálního zákona ze dne 27. prosince 1996 - Sbirka zákonů Ruské federace, 1997, č. 1, § 2).

7. Osoby považované podle § 24¹ trestního zákoníku RSFSR za zvlášť nebezpečné recidivisty, vykonávají trest odnětí svobody v nápravných pracovních táborech se zvláštním režimem.

Trestní zákoník Ruské federace

Překlad: I.T.C. Jan Žižka

Vydavatel: Institut pro kriminologii a sociální prevenci

Určeno: Pro odbornou veřejnost

Tiskárna: Vydavatelství KUFR
František Kurzweil
Naskové 3, Praha 5

Dáno do tisku: září 2003

Vydání: první

Náklad: 160 výtisků

www.kriminologie.cz

ISBN 80-7338-019-6